

POZNA, VENDAR HUDA ZIMA Z DEBELO SNEŽNO ODEJO

Doigo nam je narava prizanašala z zimskimi tegobami in čari, sedaj pa, kot da hoče zamujeno nadoknaditi. Če so komunalci pri prvem enogu imeli nekako začetno težavo, jih tokrat resnično niso imeli več. Prav je, da jih pohvalimo, saj so delali noč in dan. Če bi jim pomagali vsi, bi imeli manj težav in tudi nepotrebno jezo. Priča smo težavam z električno energijo, sicer pa to ni prvič. Zadnji čas bi bil, da bi več storili predvsem pri varčevanju z energijo, sicer se bomo še dolgo ubadali z že dolgo znanim problemom. Dehla snežna odeja pa je kljub hudemu mrazu najbolj razveselila najmlajše in ljubitelje smučanja. V zimskih počitnicah želimo šolarjem čim več prijetnih uric smučanja in sankanja, predvsem pa nič polomljenih nog. In ker je letošnja zima resnično muhasta in nas kar naprej presonoča velja pripisati, da je bilo tako ob zaključku naše redakcije.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1987

1119870687.1

COBISS

SAVINJSKI OBCAN

Leto X
Številka 1
Januar 1987

»SAVINJSKI OBCAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Gollč, Marjan Golob, Vera Kalčić, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Mojca Nahtigal, Darko Naraglav, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinariki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vlada Cerovšek
Lektorica: Anka Kržmar
Nastov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433, 711-451
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

Ferralit

NOVA ELEKTRO PEČ

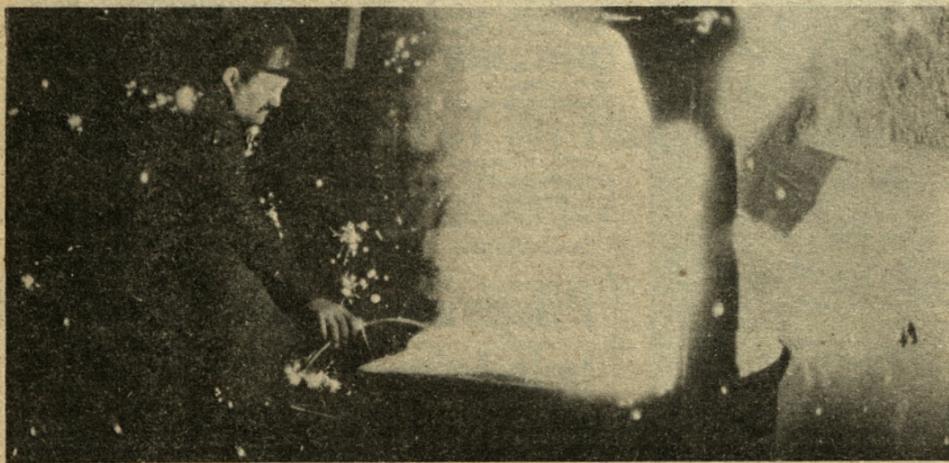
S skromno slovesnostjo so delavci Ferralita zadnje dni preteklega leta počastili pričetek obratovanja nove elektro peči z močjo 2350 kilowatov. Pomembna pridobitev, ki jih je veljala trideset milijard starih dinarjev, je predvsem rezultat lastnega znanja in izkušenj, s pomočjo Metalne iz Maribora so tako naredili prvo tovrstno peč pri nas. Nova peč, ki sodi v prvo fazo posodobitve te tovarne, bo odpravila ozko grlo v

topilnici, predvsem pa izboljšala delovne pogoje in tehnologijo, ki bo dajala tudi boljše izdelke. Precej večji bo tudi izkoristek energije, z zaprtim sistemom hlajenja pa bodo precej zmanjšali porabo pitne vode. Kar za četrtno bodo za prodajo na tuja tržišča, predvsem na konvertibilno področje.

Z novo pečjo pa bodo precej pripovečali proizvodne kapacitete za kontilivarno, večino poveča-

ne proizvodnje pa namenili spevali tudi k čistejšemu okolju, kar je tudi pomembna pridobitev za Žalec. Za novo peč, transformator in daljnovod so skoraj polovico sredstev prispevali sami, manjkajoča sredstva pa so prispevale banke in za njihove izdelke zainteresirane organizacije združenega dela. Celotna investicija je bila opravljena z dobrem letu dni.

jk

ZA POLOVICO DRAŽJE STANARINE

Po prvem februarju bodo morali ljudje v družbenih stanovanjih precej globlje seči v žep. Stanarine bodo namreč dražje za 57 odstotkov.

Na žalski samoupravni stanovanjski skupnosti je sekretar Rado Česnik podražitev takole obrazložil: »Delegati skupščine samoupravne stanovanjske skupščine so že sprejeli družbeni dogovor o skupnih izhodiščih za politiko stanarin v letu 87 in pooblastili odbor za gospodarjenje, da

konkretno odloči o posameznih povišanjih v letošnjem letu. Družbeni dogovor predvideva s prvim februarjem enotno povišanje stanarin v Sloveniji za 57 odstotkov. Vsa nadaljnja povišanja pa bodo odvisna od stanja stanovanjskega sklada, ki ga bomo sproti ugotavljali. Upoštevali pa bomo še inflacijo.«

S februarja in vsemi nadaljnjimi podražitvami hočejo pri stanovanjski skupnosti doseči, da bo v stanarini zajeto 2.04 od-

stotka revalorizirane vrednosti stanovanjskega sklada. Že lani so planirali, da bodo v stanarini zajeli 1,52 odstotka revalorizirane vrednosti, v resnici pa je ta odstotek znašal le 1,30.

Na stanovanjski skupnosti pričakujejo, da bo tokratna podražitev spet povečala krog stanovalcev, ki jih bo treba denarno podpirati. Trenutno je v občini takšnih že okrog dvesto.

Irena Jelen-Baša

Čestitke Matjažu Debelaku

LEOPOLD ROŽANC — GENERALMAJOR

Bogata je življenjska zakladnica Leopolda Rožanca, človeka in predvsem tovariša, ki je svoje delo, znanje in sposobnosti posvetil vojaški službi. »Delo starešine je lepo, a težko in odgovorno. Starešina je v veliki meri predvsem vzgojitelj, uspešen pa je lahko le z lastnim zgledom. Biti mora dober psiholog, vedno po najboljših močeh pripravljen pomagati vojaku. Pa tudi vojska ni sama sebi namen, vedno sem se zavzemal za pomoč tistim, ki so je bili potrebni. Tudi Savinjski dolini smo ob raznih elementarnih nesrečah ali drugih težavah pomagali.

Tako smo gradili dobre in tovariške medsebojne odnose. In ker sem po srcu Savinjec, saj sem doma iz prepe Kaple, sem do svoje doline in kraja vedno, kjerkoli sem bil, čutil posebno trdno vez in spoštovanje. Na dolgi in naporni poti od poročnika do generala, od Svetozareva, kjer sem začel vojaško službovanje, pa vse do Maribora, kjer delam sedaj, me je spodbujala misel na domači kraj in dolino. Jasno pa je tudi, da vsega tega ne bi dosegel brez dobrih sodelavcev in prijateljev po domovini in seveda še posebej v žalski občini. Priznanje, ki mi ga je dala družba, je zame nova spodbuda in obveznost,« je o sebi in svojem delu dejal Leopold Rožanc na priložnostnem srečanju s predstavniki občine, ki so mu k napredovanju v generalmajorja čestitali in se mu zahvalili za izredno uspešno sodelovanje. Številnim čestitkam se v imenu delovnih ljudi in občanom naše občine pridružuje tudi naše uredništvo.

jk

»V tej sezoni si želim predvsem zdravja, ki mi v pretekli sezoni ni bilo naklonjeno, da bi zares lahko pokazal svoj napredek, ki se kaže na treningih.

Čimbolj bi se rad približal svetovnemu vrhu, to pa pomeni čimveč uvrstitev med prvo petnajstero, in če bo šlo vse po sreči, podoben rezultat tudi na svetovnem prvenstvu v Oberstdorfu,« je na začetku letošnje skakalne sezone dejal Matjaž Debelak. Po rezultatih, ki jih je Matjaž dosegel na novoletni Intersport turneji, je prvi del načrta že v celoti izpolnil. S petim mestom v Ga-Pa in rekordom skakalnice, s katerim se je zapisal na častno mesto rekordarjev, šestim v Oberstdorfu in devetim v skupni uvrstitvi, ki bi lahko bila še boljša, če ne bi prekinili zadnje serije v Bischofshofnu, je dokazal, da sodi v svetovni vrh smučarskih skakalcev. Z navdušenjem in ponosom smo spremljali televizijske prenose in tisti, ki poznamo Matjaža in predvsem njegovo skromnost, vemo, da je športnik v pravem pomenu besede. Prav zato znamo ceniti uspehe, ki jih je dosegel, spoznala pa jih je vsa svetovna športna javnost, saj je bilo njegovo ime zapisano v časopisju doma in po svetu.

Z osvojenim petim mestom pa je Matjaž pridobil status mednarodnega razreda, s čimer se lahko ponašajo le najboljši.

Po vrnitvi s turneje smo Matjaža obiskali na domu v Braslovčah. Najprej smo mu čestitali za dosežene uspehe, nato pa ga zaprosili za kratek razgovor. Še preden pa je stekla beseda, je na mizo prinesel lepe pokale z novoletne turneje. »Najdražji mi je pokal za rekord v Ga-Pa, seveda pa

sem vesel tudi ostalih. Vedel sem, da sem v dobri formi in ker mi je bila naklonjena tudi športna sreča, razen na zadnji tekmi, rezultati niso izostali. Vse se je odvijalo tako hitro, zato vseh vtisov še nisem uspel urediti. Predvsem se moram najprej dobro spočiti, kajti turneja je bila zelo naporna. Sedaj me čakajo tekme za svetovni pokal v DDR in na Japonskem, potem pa svetovno prvenstvo v Oberstdorfu. O ciljih ne želim govoriti, predvsem pa želim skakati tako, kot znam. Cilji se zaradi različnih okoliščin lahko kaj hitro tudi podrejo, to se mi je namreč že dogajalo. Ne pozabite pa zapisati, da se zahvaljujem kolektivu Tekstilne tovarne Prebold, kajti brez njihovega razumevanja ne bi dosegel tega, kar sem,« je dejal Matjaž. Med najnim razgovorom je oče prinesel zajeten album, v katerem ima zbrane fotografije in številne članke o Matjažu in Janezu. »Kar precej se je že nabralo tega in ker sama nimata časa urejati spominov in dokumentacije, delam to jaz. Ko bosta prenehala tekmovali, jima bo to dragoceno gradivo in predvsem spomin,« je ponosno pristavil oče Anza. Med našim obiskom je mama komaj našla čas za fotografiranje, saj je med tem pripravljala zajtrk in vse potrebno za Janeza, ki se je odpravil na tekmo za svetovni pokal v CSSR. »Tudi Matjažu moram pripraviti, saj bo kmalu zopet odšel od doma. Večkrat moram priti in likati celo noč, saj sta fanta doma samo nekaj ur oziroma čez noč,« pravi mama Terezija. Skratka, starša imata za njuno veliko razumevanja, oba pa sta tudi ponosna na njune uspehe. V imenu bralcev Savinjskega občana smo fantoma zaželeli še veliko dobrih, predvsem pa varnih skokov.

Matjaž z očetom in mamo, pokali pa so z novoletne turneje. Kristalni pokal je Matjaž prejel za rekorden skok v Garmischu.

ZA VSAKOGAR NEKAJ — TUDI ZA VAS

Posezonsko znižanje cen tekstilnim izdelkom.

Cene nižje tudi do 40 % veljajo do zadnjega januarja 1987.

PRIČAKUJEMO VAS!

Savinjski magazin Žalec

Lik Savinja

TUDI V ŠEMPETRU UKREP
DRUŽBENEGA VARSTVA

Razpravljanje o predlogu sanacijskega programa delovne organizacije Slovenijales Lik Savinja oziroma njegove temeljne organizacije Pohištvo Šempeter ter sklepanje o začasnem ukrepu družbenega varstva v Šempetru — to sta bili glavni točki januarske izredne seje članov izvršnega sveta skupščine občine Žalec.

— SANACIJSKEMU PROGRAMU
MANJKA RAZVOJNI DELE

Predsednica komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj Danica Jezovšek-Korent ter predsednik izvršnega sveta Anton Bratušta na tej seji pojasnila glavne značilnosti osnutka sanacijskega programa Lika Savinja, predvsem pa njegove temeljne organizacije Pohištvo Šempeter.

V osnutku je zapisano, da je znašala celotna izguba v delovni organizaciji po devetih mesecih 253 starih milijard, da pa so imeli do konca novembra preko 400 starih milijard kratkoročnih kreditov. V Šempetru so v devetih mesecih imeli nekaj nad 45 starih milijard primanjkljaja, kratkoročnih kreditov pa okrog 58 starih milijard dinarjev.

Da bi se izkopal iz rdečih števil, so v sanacijskem programu planirali zmanjšanje obsega dela v furnirnici in na žagi, pri pohištvu pa načrtujejo povečavo obeh temeljnih organizacij v enovito delovno organizacijo. Vsi ti ukrepi pomenijo zmanjšanje števila zaposlenih — od skupno 953 na 705 oziroma v Šempetru od 178 na 164.

V sanacijskem programu je glede Pohištva Šempeter rečeno, da so v tej temeljni organizaciji sicer preoptimistični, vendar imajo program Roky, ki

se zaradi kratkega časa proizvodnje še ni potrdil na tržišču, in pa program 3 K, kjer opažajo vse bolj pozitiven trend prodaje. Zaradi tega ima šempeterska organizacija v sanacijskem programu pomembno vlogo, »saj se celjska organizacija nima časa nadejati od obstoječih programov, zato je nujna povezava obeh,« je zapisano v programu.

V osnutku so nadalje naštetih ukrepi, ki so pomembni tako za reševanje celotne organizacije kot njenega šempeterskega dela; med drugim odpis 40 % glavnice in črtanje obresti pri vračilu kreditov, izravnavanje vrednostnega izvoza na konvertibilno področje s potrebnim uvozom, pri vseh predlogih in ukrepih pa se zavedajo, da bodo precej odvisni od ravnanja upnikov po prvem februarju.

V razpravi so člani izvršnega sveta načeloma soglašali z vsebino sanacijskega programa. Menili pa so in takšen je bil tudi končni sklep, da sanacijski program ponuja le kratkoročno finančno utrditev delovne organizacije, ne daje pa dovolj osnovne za nadaljnje pozitivno poslovanje, ker ne nakazuje dovolj sprememb proizvodnih programov posameznih temeljnih organizacij in celotnega kolektiva. Program manjka tudi razvojni vidik kar bi morali pojasniti in pripraviti v Slovenija lesu.

Razpravljalci so govorili tudi o prihodnji samoupravni organiziranosti Pohištva Šempeter. Bili so proti temu, da bi prenašali osnovna sredstva ter proizvodne programe iz Šempetra v Celje. Sklep izvršnega sveta zahteva, naj sedež Pohištva ostane v Šempetru, podrobnejši predlog samoupravne organiziranosti pa bodo pripravili na

komiteju za planiranje in družbenoekonomski razvoj.

— PREDLAGALI SO UKREP
DRUŽBENEGA VARSTVA

Po obravnavi sanacijskega programa so udeleženci razpravljali o začasnem ukrepu družbenega varstva v šempeterskem Pohištvu. V delovni organizaciji velja ukrep od petega decembra lanskega leta, v žalski občini pa so ga končno tudi predlagali. Sprejeli naj bi ga delegati zborov skupščin, ukrep, če bo sprejet seveda, pa naj bi veljal od 22. januarja letos. Ukrep družbenega varstva so na izvršnem svetu pojasnili kot posledico izgube, potem podatka, da so delavci SDK ob pregledu polletnega periodičnega obračuna za leto 86 ugotovili, da so bili rezultati poslovanja v temeljni organizaciji kot tudi v celotnem Liku prikazani neresnično (okrog tega stvari še niso povsem jasne, po besedah družbenega pravobranilca so delavci v Šempetru vedeli za prikrivanje vsaj polovice izgube), v temeljni organizaciji pa jim primanjkuje lastnih sredstev za obratne namene.

Posledice ukrepa so takšne: razrešili bodo direktorja temeljne organizacije, začasno omejili uresničevanje samoupravnih pravic delavcev ter imenovali začasni kolektivni poslovodni organ. Za predsednika začasnega organa so imenovali načelnika občinskega inšpektorata Rafka Mlakarja, za člana pa Pavlo Planinšek iz Juteksa in Draga Naprudnika iz Lik Savinja Šempeter. Za svoje delo naj bi prejeli: predsednik 350.000, neprofesionalna člana 150.000 in profesionalni član 250.000 dinarjev.

Irena Jelen-Baša

10 let interesne skupnosti za komunalno in ceste

ŽIV INTERES OBČANOV

»Pred desetimi leti, natančneje februarja 1976, je bil imenovan iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za komunalno in ceste na pobudo Občinske konference SZDL. V začetku aprila se je prvič sestala skupščina in v vseh teh letih ni bila nikoli nesklepčna, kar odraža živ interes občanov za reševanje komunalnih problemov. Če podrobneje pregledamo opravljeno delo v sicer kratkem desetletnem obdobju, ugotovimo, da je bilo veliko storjenega. Urejanje regionalnih in lokalnih cest, skupna komunalna raba, vodooskrba, kanalizacija, telefonija, povezava višinskih domačij z dolino, plinifikacija posebne akcije ob praznovanju občinskih praznikov, izvajanje občinskega ter krajevnih samoprispevkov to ugotovitve vsekar potrjuje. Brez dobre sodelovanja z občinskimi organi, krajevnimi skupnostmi, gozdnim gospodarstvom, Zvezo komunalnih skupnosti Slovenije, Skupnostjo za ceste Slovenije, organi za urejanje prometa, projektantskimi organizacijami, izvajalci del, skupnostmi sosednjih občin, železniškim in vodnim gospodarstvom ter podjetjem za PTT promet seveda nalog ne bi mogli opraviti tako uspešno. Organom interesne skupnosti, še zlasti pa uporabnikom, pa sta nudila veliko pomoč delavca strokovne službe. V vseh teh letih pa smo skrbeli za skladen razvoj krajevnih skupnosti, obrobni pa smo namenili še posebno skrb za hitrejši razvoj,« je na priložnostni svečanosti dejal predsednik skupščine interesne skupnosti za komunalno in ceste Lojze Rak.

»Na področju izgradnje in obnove cest smo sodelovali od ideje do izgradnje. Pri tem smo zagovarjali prometno varnost, ekonomičnost posegov in boljše pogoje uporabnikov

cest. V teh letih je bilo popravljenih, razširjenih, prestavljenih in asfaltiranih preko 210 kilometrov cest. Popravljenih in obnovljenih je bilo trideset mostov, saniranih štirideset zemeljskih plazov in postavljenih 1500 prometnih znakov. Zavarovali smo tri železniške prehode, uredili križišča v Drešnji vasi, Žalcu, Šempetru in na Gomilskem, zgradili 83 avtobusnih postajališč in avtobusno postajo v Žalcu. V preteklem letu pa smo uredili vpadnico in avtobusno postajališče na Vrnskem. Posebno pozornost smo namenili prehodom za pešce; izločanje počasnega prometa pa je naloga, ki nas čaka še v naslednjih letih,« je dejal strokovni delavec Franci Radišek.

Sredstva, zbrana s samoupravnim sporazumom, namenjajo za urejanje javnih poti, prometno signalizacijo, javno razsvetlavo in snago, vzdrževanje zelenih površin in še vrsto drugih skupnih komunalnih potreb. Žal pa tako kot na vseh področjih ni dovolj sredstev za zadovoljevanje potreb. To še posebej velja za področje vodooskrbe, kjer je potrebno dodatno združevanje sredstev, kar pa je v sedanjih gospodarskih razmerah še posebej težko. Kljub temu pa je bilo zgrajenih nekaj lokalnih vodovodov, še zlasti v obrobni krajevni skupnosti. Zaradi staranja vodovodnega omrežja in vedno večje porabe vode bo potrebno v naslednjih letih urediti omrežje za Vrnsko, Tabor, Prebold, Polzele in Žalec, za kar bo potrebno pridobiti nova zajetja. Kanalizacija je najbolj deficitarno področje v komunalni infrastrukturi, z izgradnjo osrednje čistilne naprave v Kasazah in izgradnjo sekundarnega omrežja v posameznih krajevni skupnosti pa se je končno premaknilo tudi na tem področju. Ker pa je treba za te investicije

namenjati precejšnja sredstva, čistilna naprava in zbirnik do Mlekare je veljal kar 365 milijonov din, je jasno, da bo nadaljnja izgradnja kanalizacije upočasnjena oziroma odvisna od finančnih možnosti. Na področju telefonije je bil storjen velik napredek, vendar so potrebe še vedno precej večje od možnosti. Najmanj, ponekod pa nič je telefonskih priključkov v obrobni in hribovitih predelih. Brez telefonije pa so ta območja odrezana od doline. Seveda pa ob tem ne gre zanemariti, da pa so v teh letih vse domačije v naši občini dobile cestno povezavo, akcija »Enodnevni zaslužek za povezavo višinskih domačij z dolino« pa je bila gotovo edinstvena v Sloveniji. Tako je bilo povezanih 259 domačij in urejenih 211 kilometrov cest. Pred tremi leti so pričeli z aktivnostmi za izgradnjo plinovoda, končani pa sta že prva in druga faza. Še bi lahko naštevali, kaj vse je bilo storjenega v teh desetih letih, vendar je prav, da omenimo še načrte, ki so zapisani v srednjeročnih dokumentih. Predvsem bo potrebno zagotoviti vzdrževanje zgrajenih objektov, na vseh področjih je še veliko potreb, posebno skrb pa bodo namenili varstvu okolja. Uresničevanje načrtov, predvsem pa potreb pa bo odvisno predvsem od finančnih sredstev, ki pa jih je žal vsako leto manj. Podatek, da je bilo v letu 1986 zbranih le deset odstotkov načrtovanih sredstev iz čiste dohodka daje kaj malo upanja za večji premik. Ob tem pa je vedno bolj ogrožena solidarnost, ki je bila v preteklosti še kako pomemben element zadovoljevanja potreb občanov. Že sedaj pa je jasno, da brez solidarnosti, predvsem pa odgovornosti za uresničevanje samoupravno sprejetih razvojnih dokumentov ne bo mogoče uresničiti. jk

Pred zaključnimi računi

CILJ JE BOLJŠE GOSPODARJENJE

Še malo in na zborih delavcev bodo glavne točke obravnave in razprave o lanskoletnih rezultatih gospodarjenja. Na obravnave zaključnih računov se pripravljajo tudi v občinski sindikalni organizaciji. Zato so člani sveta za družbenoekonomsko vprašanja in uresničevanje gospodarske stabilizacije sredi januarja obravnavali usmeritve za aktivnost sindikata pri obravnavanju zaključnih računov.

Glede na sedanje ekonomske in družbene razmere želijo v sindikalni organizaciji spodbuditi delavce v organizacijah združenega dela, da bodo na zborih delavcev celovito preverjali dosežene rezultate upravljanja in gospodarjenja z družbenimi sredstvi ter da bodo na temelju ugotovitev sprejeli usmeritve in ukrepe za uveljavljanje boljšega gospodarjenja.

Sindikalisti tudi letos zahtevajo, da delavci pri ocenjevanju doseženih rezultatov gospodarjenja in možnosti razvoja primerjajo svoje organizacije s sorodnimi organizacijami združenega dela ter sprejmejo ukrepe za doseganje rezultatov, kot jih dosegajo najuspešnejše organizacije.

Preveriti je treba, nadalje zahtevajo v sindikatih, če je opravljena analiza vzrokov za doseganje boljše oziroma slabše učinkovitosti in kvalitete gospodarjenja predvsem v tistih organizacijah združenega dela, kjer so poprečni obseg proizvodnje, produktivnost dela in izvoz pod plani. Še posebej zahtevajo razčlenitev rezultatov poslovanja v tistih organizacijah, kjer bodo ugotovili visoko rast dohodka ob zmanjšanju obsega proizvodnje ali storitev in produktivnosti dela.

V sindikatu tudi menijo, da morajo poročila o gospodarjenju nazorno prikazati učinkovitost po-

slovanja, med drugim morajo vsebovati tudi takšne elemente, kot so dohodek na delavca in dohodek na angažirana sredstva v primerjavi s sorodnimi organizacijami, potem — posledica česa je dohodek — ali res večje proizvodnje, višje produktivnosti, tehnološkega posodobljanja in proizvodnega procesa in izvoza ali pa je dohodek le rezultat doseženih cen proizvodov in storitev. Upoštevali naj bi tudi takšne elemente, kot je delež inovacij pri dohodku, potem razporejanje dohodka v skladu z družbenimi usmeritvami in še vrsto elementov, ki naj bi jih poročila o gospodarjenju imela po oceni sindikata.

Vsem tistim organizacijam združenega dela, kjer bo ugotovljena izguba, pa sindikat predlaga, da takoj pripravijo kvalitetne sanacijske programe ter začnejo izvajati sanacijske ukrepe.

Irena Jelen-Baša

Februarja
skupščine SIS

Do sredine februarja se bodo na svojih rednih sejah zbrali delegati zborov uporabnikov in zborov izvajalcev skupščin skoraj vseh samoupravnih interesnih skupnosti.

Najprej bodo zasedali delegati zborov skupščine kulturne skupnosti. Pogovarjali se bodo o programskih usmeritvah dela v kulturni skupnosti v letošnjem letu, potrdili bodo dobitnike Savinjskih odličij, sprejeli delovni program skupščin ter začasni finančni program, na njihovem dnevnem redu pa je tudi obravnavanje soglasja k imenovanju strokovnega delavca kulturne skupnosti.

Dan kasneje se bodo zbrali delegati zborov skupščine izobraževalne skupnosti. Ocenili bodo vzgojno izobraževalno delo v žalski osnovnih šolah v minulem šolskem letu, obravnavali program dela skupščin ter predlagali začasni finančni načrt in določili začasno prispevno stopnjo.

Kako smo zaposlovali v lanskem letu in kakšne možnosti za nova delovna mesta se nam obetajo letos — o tem bodo razpravljali na skupščini skupnosti za zaposlovanje petega februarja. Poleg tega bodo tudi ti delegati obravnavali dosedanje delo skupnosti in razpravljali o letošnjih delovnih in finančnih načrtih.

Približno enake točke dnevnega reda, torej ocene dela in letošnji plani ter začasni finančni načrti čakajo prve dni februarja še delegati zborov skupščin telesne kulturne skupnosti, skupnosti socialnega skrbitva, potem raziskovalne skupnosti in skupnosti otroškega varstva. le-ti bodo razpravljali tudi o cenah storitev in prispevkov k oskrbovalnim stroškom v letu 87 ter plan valorizacij denarnih pomoči otrokom.

Irena Jelen-Baša

Krvodajalstvo —
odraz
solidarnosti občanov

Solidarnost med ljudmi je postala stvarnost in neodtujljiva sestavina družbene zavesti občanov in delovnih ljudi, kar se na najneposrednejši način odraža v darovanju krvi, ko občani za zagotovitev nenadomestljivega zdravila — krvi darujejo del sebe.

Občinski odbor Rdečega križa v Žalcu je skupaj z aktivisti krajevnih organizacij lani organiziral štirinajst rednih krvodajalskih akcij, kar dvakrat pa so s »klicom v sil« zaradi pomanjkanja določenih grup krvi darovalci reševali ogrožena človeška življenja.

Naši občani so od skupnih akcij zbiranja krvi desetkrat zbirali kri za Zdravstveni center Celje—TOZD Transfuzijski oddelek, štirikrat pa za zavod SR Slovenije za transfuzijo krvi v Ljubljani. Odziv krvodajalcev na akcije je bil lani zadovoljiv, saj se je nanje odzvalo 2090 krvodajalcev, kar pomeni 12 % več kot predhodno leto, v njih pa so krvodajalci darovali 694 litrov krvi. Tak uspeh pa je plod velikih naporov množice aktivistov RK, visoke zavesti in humanosti krvodajalcev kot tudi podpore delovnih organizacij v občini in tudi celotne družbeno-politične skupnosti.

Občinska organizacija RK Žalec se v imenu prejemnikov zahvaljuje za darovano kri vsem krvodajalcem, še posebno tistim posameznikom, ki so se odzvali klicom v sil in nesebično ter neposredno reševali življenja. Zahvala gre tudi vsem aktivistom RK, mladim

članom RK na osnovnih šolah, ki so pomagali pri akcijah, družbeno-politični skupnosti in ne nazadnje tudi vsem delovnim organizacijam za razumevanje — z željo, da bi nekatere imele več posluha za akcije v letošnjem letu oz. zavest, da je solidarnost in humanost osnovna sestavina družbene zavesti vsakega posameznika v naši samoupravni socialistični družbi. PREDVIDENE KRVODAJALSKE AKCIJE V LETU 1987

3. marec	POLZELA
15. april	VRANSKO
15. maj	ŠEMPETER
27. maj	PETROVČE
12. junij	ŽALEC
8. julij	PREBOLD
19. avgust	GRIZE
25. september	POLZELA
14. oktober	VRANSKO
21. oktober	LIBOJE
18. november	ŠEMPETER
25. november	PETROVČE
16. december	PREBOLD
18. december	ŽALEC

Občinski odbor Rdečega križa želi v letošnjem letu vsem krvodajalcem obilo zdravja, vsem ostalim sodelavcem pa veliko sreče in delovnih uspehov.

Naj povemo, da bomo v našem časopisu mesečno napovedovali predvidene krvodajalske akcije, hkrati pa bomo bralce sproti obveščali o številu udeležencev in o količini zbrane krvi že izvedenih akcij, pomensko pa bomo navajali tudi posameznike, ki so največkrat darovali kri.

Voznik, varnost
je v tvojih rokah

Vedno govorimo, da nas je zima presenetila, pa naj gre tu za komunalno službo, za prevozna podjetja ali nepoklicane šoferje. Da ne bo še večkrat nepotrebne jeze, zamujanja na delo, da nas ne bo zaneslo s cestišča ali v drugo prevozno sredstvo, je bolje da se na zimsko mrzle in zasnežene dni temeljito pripravimo. Posebno še letos, ko nas je januar obilno zasul s snegom.

Popoldne ali takrat, ko se pripelje mo domov v zasneženem dnevu, temeljito obrišimo na avtomobilu vse ključavnice in vanje nabrizgajmo ledis ali WD 40, da bomo zjutraj lahko odklenili vrata. Če tega nismo storili, si pomagamo s posebno baterijo za odpiranje ključavnice ali si v skrajnem primeru pomagamo z žvrgalco. Nikar ne odklepajmo na silo, da se ne bo zlomil ključ.

Vemo, da je največkrat kriva za slab vžig motorja slaba in izrabljena baterija — akumulator. Če nimamo denarja za novo, jo okrepimo z akumulantom in

polnjenjem. Ne pozabimo dolivati destilirane vode, da ne zvije celic. Če ne gremo čez vikend nikamor, je bolje, da baterijo damo na toplo in nam bo lažje zagnala mrzel stroj. V skrajnem primeru bomo rabili kable za vžig in prijazen voznika z močno baterije v svojem avtomobilu. Če zvečer nismo pokrili stekel, jih pred vožnjo očistimo zaradi boljše vidljivosti in nikar ne vozimo z zaledenelimi. To velja predvsem za voznike, ki puščajo svoja vozila zunaj.

Gume za zimsko vožnjo morajo imeti najmanj štiri milimetre profila, da so še uporabne. Najbolj varno in zanesljivo pa se bomo pripeljali po zasneženih cestah do željenega cilja z verigami. Izdelovalci so se potrudili in izdelujejo zadnje čase zelo praktične — takšne s hitro montažo in demontažo. Potrudimo se in prilagodimo vožnjo vremenskim razmeram. Srečno vožnjo vam želi svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

J. Koštomaj

Prispevek za posodobitev
bolnišnice

Na žiro račun sklada za posodobitev bolnišnice so do 31. decembra 1986 nakazale enodnevne zasluge naslednje delovne organizacije iz naše občine:

— HMEZAD — KZ Savinjska dolina TZO Petrovče	450.000.—
— HMEZAD — Strojna — TOZD Grame	535.017.—
— HMEZAD — Strojna — DSSS	110.615.—
— HMEZAD — Agrina Žalec	774.692.—
— AERO — TOZD Kemija Šempeter	2.211.132.—
— IGM Gradnja Žalec	374.015.—
— TT Prebold — TOZD Pletenine	1.415.419.—
— TT Prebold — TOZD Tkanine	2.732.426.—
— TT Prebold — DSSS	1.470.574.—
— SOZD HMEZAD — DSSS Žalec	302.113.—
— HMEZAD — KZ Savinjska dolina — TZO Gotovlje	96.000.—
— MONTANA — PNKR Žalec	131.370.—
— MONTANA — PNKR Žalec	4.737.—
— MONTANA — PNKR Žalec	29.152.—
— SLOVIN — IBP TOZD Žalec	445.046.—
— NAMA TOZD Veleblagovnica Žalec	583.959.—
— HMEZAD KZ Savinjska dolina — TZO Trnava	294.000.—
— OŠ Peter Šprajc-Jur, podružnica Ponikva	2.500.—
— OŠ Bratov Juhart Šempeter	27.743.—
— OŠ Vlado Bagat Braslovče — OO ZSMS	3.250.—
— Savinjski magazin Žalec	500.000.—
— Veterinarska postaja Žalec	67.100.—

REKAPITULACIJA PO OBČINAH

CELJE	143.678.890.—
ŽALEC	33.136.016.—
LAŠKO	21.364.008.—
ŠMARJE	17.851.075.—
MOZIRJE	15.459.574.—
ŠENTJUR	5.096.066.—
VELENJE	2.875.431.—
SLOVENSKE KONJICE	1.739.301.—
SEVNICA	251.286.—
SKUPAJ VPLAČANG	241.451.647.—

Agrina Žalec

Še bolj razširili dejavnost izven meja občine

Lani so v Hmezadovi organizaciji Agrina Žalec kljub neugodni gospodarski situaciji na vseh področjih povečali indeksi rasti. Okoli 420 delavcev je doseglo 27 milijard dinarjev celotnega prihodka, nad milijardo dohodka in okoli 250 milijonov ostanka dohodka. Razen investicij so uresničili vsa planska predvidevanja, kar pa bodo še letos nadoknadili. O njihovih uspehih in razvojnih načrtih smo se pogovarjali z direktorjem delovne organizacije Ivanom Debelakom.

Savinjski občan: Po kazalnih gospodarskih indikatorjih uvršča med srednje velike trgovske organizacije, pri oskrbi kmetijstva s kmetijskimi stroji pa je med vodilnimi na širšem območju.

Debelak: Naš osnovni koncept je, da v sozdu Hmezad v celoti oskrbujemo kmetijstvo. Toda več kot dobri dve tretjini prometa opravimo izven Hmezada. S kmetijskimi stroji namreč oskrbujemo celotno jugoslovansko tržišče, pomemben delež pa zavzema oskrba tovarne močnih krmil in oskrba obrtništvu na celjskem območju. V našem poslovanju je veliko kombiniranih poslov. To so na primer oskrba tovarnih kmetijskih strojev z repromateriali in pa prodaja kmetijske mehanizacije v Vojvodino, od koder nabavimo pretežni del žitaric. Postalni smo tudi največji kupec proizvodnje šempetrskega Sipa. Letos bomo dejavnost še razširili — predvsem z instalacijskimi materiali, delno pa bomo oskrbovali še s pločevino. Pri tem nas še vedno najbolj omejujejo premajhne skladiščne zmogljivosti.

Savinjski občan: Z razširitvijo dejavnosti boste verjetno tudi kupcem ponudili pestrejšo izbiro blaga v blagovnici?

Debelak: Poznavalci trdijo, da je ponudba kmetijske tehnične blaga v naši blagovnici najboljše. Seveda pa si kljub temu prizadevamo, da bi bila izbira še pestrejša.

ša. V zadnjem času se je poprečni promet v blagovnici povečal in je dnevno okoli 20 milijonov dinarjev.

Savinjski občan: Kaj je bilo lani značilno za poslovanje obrtne kooperacije in pa odkup in predelavo zdravih rastlin?

Debelak: V obrtni kooperaciji TOK Mega smo morali zaradi manjše kupne moči prilagoditi proizvodnjo kmetijske mehanizacije. Povečal pa se je obseg sto-

del proizvodnje lahko prodali na tuja tržišča. Načrtujemo, da bi domačemu kupcu prodali okoli trideset odstotkov proizvodnje, vse ostalo pa bomo izvozili in zato želimo za najmanj 50 odstotkov predelavo podpisati dolgoročno pogodbo.

Savinjski občan: V načrtih imate še širjenje trgovske dejavnosti izven občine in zato ste že prevzeli blagovni center v Ilirski Bistrici?

Debelak: S to razširitvijo smo začeli uresničevati koncept razvoja tudi na drugih tržno zanimivih lokacijah. Zagotavljali bomo predvsem oskrbo tega območja s kmetijsko tehničnim blagom in proizvodi agrokemije za tamkajšnje potrebe. V Ilirski Bistrici bomo imeli tudi specializiran servis za IMT traktorje in predvidevamo, da bomo zelo poživili prodajo na tem področju.

Savinjski občan: Poleg Ilirske Bistrice boste vašo dejavnost popestrili še v drugih republikah.

Debelak: Gre za skupno naložbo Tozda Sadeks in Veleprodaje. V drugih republikah so Sadeksove odkupne postaje, s skupno naložbo pa bomo zgradili odkupno prodajno centre. Prvi tak center bo v Prijedoru, za katerega bomo še letos dobili vso potrebno dokumentacijo, že prihodnje leto pa ga bomo zgradili. V njem bodo ustrezne hladilnice in bomo zbirali gozdne sadeže s celotne bosanske krajine. Prav tako načrtujemo v tem centru še izgradnjo manjše blagovnice in pa stalno razstavo kmetijske mehanizacije. Do konca srednjeročnega obdobja bomo imeli podobne centre v Sarajevu, Bački Palanki in južni Srbiji.

Savinjski občan: In kakšne pridobitve se obetajo vaši dejavnosti v Žalcu?

Debelak: Predvidevamo predvsem razširitev skladiščnih zmogljivosti, ki so nas že omejevale pri razvoju. Letos bomo začeli graditi skladišče v Novem Celju, ki bo namenjeno kmetijskim pridelkom in zaščitnim sredstvom.

Marjana M. Natek

Ivo Debelak

ritvenih dejavnosti. Z obrtniki se tudi uspešno vključujemo v delo pri zelo zahtevnih objektih. Zaradi spremenjenih deviznih predpisov je bilo lanske leto za tozda Sadeks zelo zahtevno. Precejšnji del odkupljenih zdravih rastlin in gozdnih sadežev smo bili prisiljeni prodati na domačem tržišču. Potrošnikom smo lani ponudili nove proizvode iz predelave in leti se postopoma uveljavljajo na tržišču.

Savinjski občan: Ali za predelavo zdravih rastlin načrtujete še povečanje zmogljivosti?

Debelak: Vsekakor bi radi prodali čimveč predelanih zelišč, toda sedanje zmogljivosti bomo razširili šele, ko bomo pretežni

KAKOVOST ODPIRA POT NA TUJE TRŽIŠČE

1300-članski kolektiv Tovarne nogavic na Polzeli je lani izdelal 40 milijonov parov nogavic in s tem kljub težkim gospodarskim razmeram dosegel letni načrt. Tako je šlo na tuje 40 odstotkov proizvodnje, od tega je bilo 30 odstotkov klasičnega izvoza ter 70 odstotkov dodelovnih poslov. Po besedah direktorja delovne

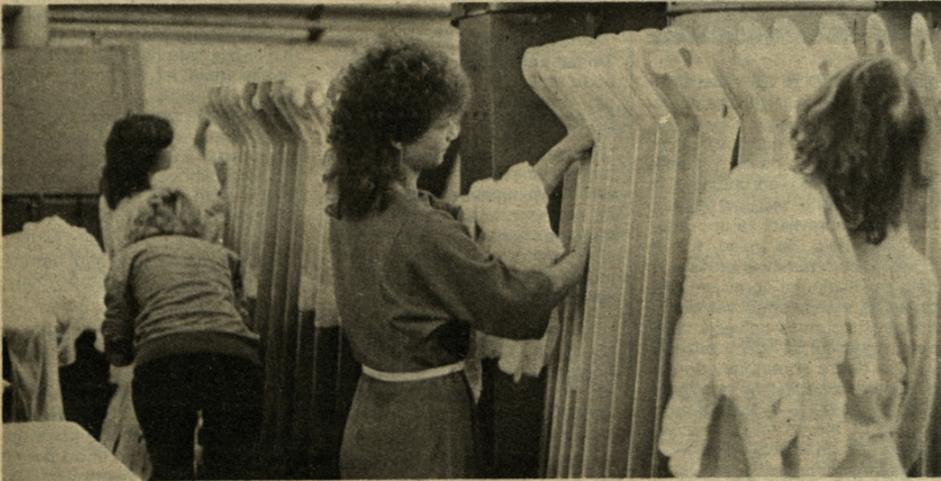
organizacije dipl. inž. Alojza Došlerja se je ob tako visokem izvozu akumulativnost zmanjšala, saj je izvozno gospodarstvo preveč obremenjeno.

V preteklem letu in pol so v posodobitve opreme vložili dva milijona dolarjev, za letos pa načrtujejo za petsto milijonov dinarjev nove opreme, za pet odstotkov

večjo proizvodnjo in za sedem odstotkov večji izvoz.

V letu, ko praznujejo 60-letnico obstoja delovne organizacije, bodo glavno skrb namenili kakovosti, saj bodo le tako lahko še naprej izvažali na zahodno evropska tržišča. Na sliki: Iz oblikovalnice ženskih nogavic.

T. Tavčar

OBRTNIKI POMAGAJO STANOVSKEMU TOVARIŠU

Čeprav medsebojni človeški odnosi in medsebojna pomoč niso ravno vrhline našega časa, so se ljudje, tokrat obrtniki, lepo izkazali.

Le nekaj dni pred novim letom so ognjeni zublji uničili delovne prostore mizarja Leona Strnada iz Tabora. V požaru, vzroka zanj do zaključka redakcije še niso

ugotovili, so bili uničeni vsi stroji, droben inventar in orodje, potem streha, strop in inštalacije, poleg tega pa zaloge končnih izdelkov in polizdelkov ter lesarskih surovin. Celotno škodo so ocenili na dvajset starih milijard dinarjev.

Leon Strnad ima zaposlene tri delavce in da bi jim lahko zagotovili delo v pomožnem prostoru, so člani Obrtnega združenja Ža-

lec, še zlasti pa člani lesarske sekcije, začeli z akcijo pomoči stanovskemu tovarišu. Poleg denarja, zbrali naj bi približno storo milijardo dinarjev, so mizarju posodili ali odstopili tudi nekaj osnovnih sredstev in orodij, tako da bo obratovalnica lahko delno nadaljevala z delom.

Irena Jelen-Baša

PRIREĐITVE V LETU 1987

Koordinacijski odbor za proslave in prireditve pri predsedstvu Občinske konference SZDL Žalec vsako leto uskladi program pomembnejših prireditev v občini, na katerih se zbere množica ljudi in so širšega pomena. Odbor zato prosi organizatorje tovrstnih prireditev, da posredujejo svoje programe Občinski konferenci SZDL Žalec, Ivanke Uranjek 2, najkasneje do konca meseca januarja.

Ob programih prireditev in proslav naj navedejo tudi organizatorja, financerja in kraj ter datum prireditve.

Da bi bil program prireditve kar najbolj usklajen in da se le-te ne bi terminsko pokrivalo in s tem zmanjševale obisk in pomembnost, odbor pričakuje, da se bodo organizatorji odzvali pozivu v razumevanjem, saj si bodo le na ta način zagotovili uspešnost posameznih prireditev. V našem časopisu pa bomo tako kot lani mesečno opozarjali na prireditve tekočega meseca.

Pogumni načrti delavcev Montane

Surovine v Zaloški gorici so le prodajali, zdaj jih bodo predelovali

V osnutku resolucije za letošnje leto je v tistem delu, ki obravnava industrijo, med drugim zapisano: »Med naložbami v osnovna sredstva bodo v Montani vlagali v drugo fazo poskusne pilone linije ter v prvo fazo predelave zeolitnega tufa in bentonita.« Z uresničitvijo tega, kar je zapisano v resolucijskih načelih, bodo delavci v Montani na en mah uredili več stvari: izkoriščanje in predelavo surovin bodo dopolnili s predelavo, rešili se bodo sezonskega pomanjkanja dela in stopili precejšen korak naprej v našem vse prepočasnem tehnološkem razvoju.

»Samo izkoriščanje in prodaja surovin — to je »črnsko« delo, ves izkupiček pa pobirajo predelovalci, »je ocenil dosedanje delo direktor te enovite delovne organizacije s približno petinpetdesetimi zaposlenimi. Le-ti so v Zaloški gorici doslej pridobivali surovine v glavnem za cementarne v Trbovljah, Anhovem, nekaj so jih prodali tudi v Umag. Cene teh su-

rovin so bile po besedah direktorja vedno nizke, prodajati so morali velike količine surovin in pred štiri, petimi leti je bila Montana med večjimi izgubašči v žalski občini.

Takrat so tudi že začeli razmišljati o predelavi surovin. Dogovarjali so se z Belinko, vendar do združenja ni prišlo, kajti združevanje ni potekalo na enakopravnih temeljih — v Montani naj bi še vedno kopal surovine, v Belinki naj bi jih predelovali.

Zdaj so cilje in zamisli začeli uresničevati z lastnimi močmi. V celjskem Razvojnem centru so jim pripravili predinvesticijsko študijo, ki predvideva nov obrat predelave, za kar bodo morali zbrati 180 starih milijard dinarjev. Ker naenkrat ne morejo zbrati toliko denarja, so svoj razvoj razdelili na več delov; najprej bodo posodobili primerno mehanizacijo, ki jo imajo, drugo pa je postavitev poskusne pilone linije. Le-ta zajema mletje, sušenje in pakiranje predelanih surovin. Dela zanjo bi morala steči že decembra, vendar se je zataknilo pri denarju in

organizaciji. Zdaj načrtujejo, da bodo dela v Zaloški gorici začeli marca. Vsa načrtovana dela in celoten program tehnološkega razvoja ter prehod k vse višjim oblikam predelave bentonitov in zeolitnih tufov pa naj bi bil končan šele čez kakšna tri leta.

V občini ta razvojni program delavcev Montane podpirajo, pomagali naj bi jim tudi pri zbiranju oziroma združevanju sredstev. Da bi uspeli zbrati denar in začeti z delom, je za njih v tem trenutku tudi najvažnejše. V Montani so namreč že lani podpisali nekaj pogodb, predvsem z avstrijskimi kupci, o dobavi predelanih surovin. Nasploh pa ta kolektiv načrtuje, da s prodajo ne bodo imeli težav. Predvidevajo šestdesetodstotni, po nekaterih najbolj optimističnih napovedih pa celo osemdesetodstotni izvoz v tujino. Tam namreč predela te bentonite in zeolitne tufe zelo cenijo v papirni industriji, kemiji in farmaciji, uporabljajo pa jih tudi v agroživilstvu.

Irena Jelen-Baša

Letos iz rdečih števil

Obisk v žalskem hotelu je zadnje mesece prijetnejši kot prej. Saj so še pomanjkljivosti, vendar vsak pošten obiskovalec čuti, da se nekaj premika. Direktor Stane Gržina, ali ste zadovoljni z lanskim letom?

»Sem in če bo šlo tudi letos tako naprej, bomo konec leta izplačili ter se otresli rdečih števil. Za vse to pa je potrebno izpolniti več pogojev.«

Kadrovske ste okrepjeni?

»Ne še popolnoma za dobro poslovanje.«

Akcija?

»Veliko jih bo, predvsem pa nadaljevanje dograjevanja notranje organizacije, kontrola poslovanja in težnja k čim višji obliki storitev, ki bi zadovoljila prav vsakega gosta — od domačega do tujega.«

Lani ste pripravili več akcij in kako bo z njimi letos?

»V drugi polovici februarja načrtujemo dneve ribje hrane, ki bo vezana tudi na pustni čas. Jeseni bomo zadržali lani uvedeni kuhinjski italijanski in madžarski kulinarčni dobrot, ki sta izredno uspele. Sicer pa: januar imamo zase den, pričakujemo stalne goste športnike, poleti naj bo čimveč

Stane Gržina

kvalitetnih prireditev na terasi, pa vključitev v žalske prireditve itd.«

Zdaj imate na mizah cvetje ali vsaj zelenje ...

»Spomladi se bomo lotili intenzivnega urejanja okolice hotela, čeprav smo nekaj naredili že lani. Tudi na parkirišču smo zasadili nova drevesa. Zasadili bomo več okrasnega cvetja, da bo naš betonski silos lepši in privlačnejši.«

V hotelu so velikokrat težave z mladimi?

»Pripravljamo simbolično vstopnino in še kaj drugega, tako da ne bomo »sloveli« kot slabi na tem področju.«

Glasba? Velikokrat pravijo, da je preglasna?

»Akustika ni dobra, za to pa nisimo krivi mi, ampak tisti, ki so hotel načrtovali. Resnično bomo skrbeli za takšno zvrst glasbe, da se bodo ob njej ljudje tudi lahko pogovarjali. Je pa tako: v hotelu je še cela vrsta čisto praktičnih pomanjkljivosti. Nimamo ustreznega skladišča, ni prostora za pripravo hrane, vse je v nekih čudnih »zlomljenih« kotih, s katerimi si ne moreš kaj dosti pomagati.«

Imate občutek, da odpravljate nepotrebne napake?

»Tako je.«

Jih tudi boste?

»Z dobrim kadrom in razumevanjem prav gotovo. Samo težko si je v trenutku znova ustvariti dobro ime.«

Ste na tej poti?

»Drugače ne bi bil tu.«

STONE VRABE

Po poteh NOB v Savinjski dolini

Letna konferenca
pododbora Tomšičeve
v Žalcu

Pred iztekem lanskega leta se je 65 članov od 86, kolikor jih šteje pododbor Tomšičeve brigade v Žalcu, zbralo na letni konferenci, na kateri so ocenili delo v preteklem letu in si zastavili program dela v letu 1987. Med gosti, ki so se udeležili konference, je bil tudi Franci Sterle, avtor knjige o Tomšičevi brigadi. Pododbor vseskozi tesno sodeluje z odborom v Ljubljani, še posebno v prizadevanjih pri izidu knjig. Lani je izšla že druga knjiga o Tomšičevi brigadi, v pripravi pa sta še naslednji dve, v katerih bo zajeto tudi delovanje Tomšičeve brigade na našem območju. Zelo dobro pa sodeluje

tudi z Občinskim odborom ZZB NOV Žalec.

Člani odbora so se med letom udeleževali vseh pomembnejših prireditev in praznov, kot tudi tistih, ki so bile vezane na dogodke iz narodno osvobodilnega boja. Žele pa si več sodelovanja z osnovnimi šolami, da bi lahko mladim prenašali izročila NOB.

Ob zaključku so se Občinskemu odboru ZB Žalec in nekaterim delovnim organizacijam zahvalili za sredstva, s katerimi so jim omogočili nakup knjig o Tomšičevi brigadi za njihove člane.

V. CK

POHOD ROGLA—
OSANKARICA

Člani Planinskih društev iz žalske občine smo se tudi letos udeležili pohoda Rogla—Osankarica, ki so ga pripravili v spomin na legendarni prvi Pohorski bataljon. Le-ta je 8. januarja 1943 izgubil vse borce, ko je okupator s pomočjo izdajalcev obkolil taborišče pri Treh žeblih na Pohorju in pobil 69 premraženih partizanov.

Tradicionalnega pohoda, letos je bil že desetič, se je udeležilo 47 planincev iz žalske občine. Pot med Roglo in Osankarico je bila močno

zasnežena, zaradi česar smo hodili dobrih pet ur. Pri Treh žeblih smo počastili spomin na padle partizane, potem pa smo si ogledali spominsko sobo na Osankarici.

V zimskih mesecih nas čaka še nekaj pohodov, in sicer pohod Zdravju naproti iz Titovega Velenja na Goro Oljko, iz Prebolda na Reško planino, potem na Stol, Porezen, Snežnik in drugam. Planinci vas vabimo, da se nam pridružite na planinskih poteh.

B. Polavder

Po poteh
Štirinajste

Šestega februarja bodo številni mladinci krenili po poteh, kjer so nekaj hodili borci štirinajste divizije. Mladi žalske občine se jim bodo pridružili v zadnji etapi.

Zadnji del poti bodo Žalčani prehodili z mladimi iz mozirske občine. Pot jih bo vodila od Zavedenja nad Šoštanjem do Ljubnega, kjer bo zaključek letošnjega pohoda. Udeleženci bodo

zadnji del poti začeli dvanajstega februarja, končali pa štirinajstega februarja.

Iz žalske občine naj bi se pohoda udeležilo okrog dvajset mladih. Na to pot spominov naj bi krenili pripadniki enot teritorialne obrambe, borci, pionirji in mladinci. Vsi, ki jih pohod zanima, se lahko oglasijo na občinski organizaciji mladih v Žalcu do šestega februarja.

Irena Jelen-Baša

Evidentiranje
brigadirjev veteranov

Že lansko leto so na OK ZSMS Žalec začeli z intenzivnim delom pri evidentiranju brigadirjev-veteranov. Spisek vseh, ki so v povojnih letih in pozneje sodelovali na mladinskih delovnih akcijah, je vedno daljši. Podatki zgovorno pričajo o pripetku, ki so ga dali naši ljudje z udeležbo in delom na številnih delovnih akcijah, prav gotovo pa vas je še

več, ki svojih podatkov niste posredovali OK ZSMS Žalec. Prav bi bilo, da to storite in dopolnite spisek udeležencev mladinskih delovnih akcij. To pa tudi zategadelj, ker na OK ZSMS pripravljajo v maju veliko srečanje vseh brigadirjev-veteranov. Podatke o vaši brigadirski poti pošljite na naslov OK ZSMS Žalec.

D. N.

Naša KS in TOZD v obrambnih pripravah

3

V prejšnjem sestavku smo spregovorili o vojaški dolžnosti in delovni dolžnosti. Okvirno smo spoznali civilno zaščito kot iz delovne dolžnosti izhajajočo obveznost. Danes pa pogledamo še druge obveznosti, izhajajoče iz delovne dolžnosti, katere opravljamo ljudje in občani.

Narodna zaščita je najširša organizirana oblika samozaščitnega in samobrambnega delovanja delovnih ljudi in občanov v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih ter v delovnih skupnostih, družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter društvih za varovanje z ustavo določenega družbenega reda, pogojev dela, družbenega in zasebnega premoženja, objektov skupnega pomena in javnega reda, za zagotavljanje mirnega in varnega življenja in opravljanje drugih določenih nalog družbene samozaščite ter za najširše vključevanje delovnih ljudi in občanov v oboroženi boj in druge oblike splošnega ljudskega odpora. V narodni zaščiti sodelujemo vsi občani, ne glede na starost in spol. Tudi razporeditev v oborožene sile pri tem širokem delovanju ni ovira. Veliko občanov nas ima pri delovanju narodne zaščite določene izkušnje. Spomnimo se akcij: zavarovanje večjih prireditev; Šmiglova zidnica, Tabor ljudske fronte, akcije

NNNP, prvi šolski dan v prometu ipd. Pripadniki narodne zaščite smo pri opravljanju dolžnosti NZ označeni z rdečim trakom na levem rokavu z napisom »narodna zaščita« in imamo pooblastila, ki nam jih zaupal načelnik narodne zaščite temeljne sredine (slika: pripadnik NZ pri izvajanju naloz NZ).

Poleg opisanih dolžnosti civilne zaščite in narodne zaščite pa iz delovne dolžnosti izhajajo tudi druge obveznosti, kot so: delovanje pri izvajanju zvez, kurirske službe, izvajati samozaščitne aktivnosti (osebna zaščitna sredstva), sodelovati pri zatemnjevanju, pripraviti zaklonilnikov (delovne enote CZ), zaščiti in reševanju ob potresih, poplavih, večjih prometnih nesrečah, požarih, ekoloških katastrofah — vse ob upoštevanju navodil pristojnih strokovnih organov na kraju samem in skladno s svojimi psihofizičnimi sposobnostmi.

Veliko smo govorili o naših dolžnostih in pravicah, izhajajočih iz ustave, zakonov, predpisov... Postavlja pa se nam vprašanje, ali moram res za vse skrbeti sam. Odgovor je preprost. Seveda! Toda skladno z načrtovanimi aktivnostmi in svojo iznajdljivostjo in celo vrsto drugih okolnosti, v katerih se znajdemo vsak dan, z njimi se bomo srečali tudi v drugačnih pogojih, kot so: izredne raz-

mere, neposredna vojna nevarnost, vojna in začasno zasedeno ozemlje.

Na vse različne pogoje delovanja vseh struktur pa se v TOZD in KS pripravljamo z **obrambnimi načrti**.

Obrambni načrti temeljne sredine vsebujejo:

Varnostni načrt — načrt, s katerim se pripravljamo na preprečevanje in odpravljanje izrednih razmer. Sestavni del varnostnega načrta je tudi načrt delovanja narodne zaščite.

Načrt delovanja civilne zaščite — načrt, kjer so opredeljeni možni viri ogroženje življenj, premoženja in izvedene tudi aktivnosti za odpravo posledic letih.

Načrt zvez — opredeljene so možne povezave med KS, TOZD in med vodstvom družbenopolitične skupnosti, z opredeljenimi sredstvi in zadolžitvami posameznikov.

Načrt ukrepov za pripravljenost — načrt, ki nas spominja na celo vrsto aktivnosti, na katere ne smemo pozabiti v stanju neposredne vojne nevarnosti.

Načrt mobilizacije — načrt, ki opredeljuje metode in načine organiziranja življenja in dela naše temeljne sredine ob prehodu na vojno stanje.

Načrt dela v vojni — načrt, ki podrobno opredeljuje delova-

nje naše TOZD ali KS v času vojne in začasno zasedenega ozemlja.

Ni malo vsega načrtovanja, ne smemo pozabiti, da se v načrte sprotito vnašajo spremembe in da morajo biti načrti v vsakem trenutku pripravljani za uporabo.

Veliko delo za našo KS in TOZD v obrambnih pripravah, to delo pa vsi skupaj opravljamo zato, ker je svobodni človek v svobodni družbi naša največja vrednota, s svojimi skupnimi prizadevanji za dobre obrambne priprave neposredno osmislimo zgodovinski izrek tovariša TITA: »Delajmo kot, da bo sto let mir, pripravljamo se kot, da bo vojna jutri.«

Spoštovani bralci, z vašim glasilom Savinjski občan sem vam poskusil odpreti okno v svet obrambnih aktivnosti naše družbe. Temo s tem naslovom ste ali pa boste slišali tudi v naši KS ali TOZD, saj je ta tematika v letu 1986 tema za usposabljanje delovnih ljudi in občanov za SLO in DS. Sedaj ste vi na vrsti, da s polemično razpravo po mojem uvodu odprete razpravo in ohranite »obrambni kotiček« v Savinjskem občanu. Naslov: Savinjski občan, uredništvo, Heroja Staneta 1, 63310 Žalec. Odgovarjal bom na vsa vprašanja s področja obrambe in zaščite. Pa kar pogumno!

Henrik Krajnc

Spomini živijo

Brigadirji smo
in ostajamo

Leto, ki je za nami, je bilo za našo družbo leto, ki smo ga od vseh problemih, ki nas tarejo, obudili z vrednotami izpred štirih desetletij, ko so nepregledne množice brigadirjev izgrajevale in obnavljale porušeno domovino. Kot simbol vsega tega pa je bila železniška proga Brčko—Banovići, s katero obeležujemo tudi dan mladinskih delovnih akcij. »V letu, v katerega smo zakorakali polni novega elana, bodo spomini brigadirjev-veteranov živeli naprej. Še predno pa spregovorimo o čem drugem, pa je prav, da se še malo pomudimo pri progri Brčko—Banovići oz. zaključni proslavi 40-letnice izgradnje proge, ki je bila konec lanskega leta v Banovičih.

Na zaključni proslavi je bilo tudi 10 udeležencev iz celjske regije. Ob tem velja povedati, da so na OK ZSMS Žalec resno pristopili k evidentiranju brigadirjev veteranov in bili tisti, ki so omogočili udeležbo veteranov na zaključni proslavi. Brez dvoma je to gesta, ki naj bi še bolj povežala brigadirje-veterane in dala sedanjim generacijam zgled, ki ga je vredno upoštevati. Naš stari znanec Cveto Pavlinc, ki nedvomno sodi med najaktivnejše brigadirje-veterane v naši občini, se je z drugimi 65 nekdanjimi graditelji iz Slovenije udeležil zaključne proslave v Banovi-

čih. »Brigadirji smo bili, smo in ostajamo, če ne drugače pa vsaj v srcu,« je povzel besedo Cveto, ki ne more skriti ljubezni do brigadirskega življenja. Povedal nam je, da je bilo enkratno po 40-letih ponovno stopiti na tla Banovičev, ki so ravno po zaslugi proge in rudnika dobili čudovito podobo, kakršno so si takrat predstavljali samo v viziji prihodnosti. Kulturni dom Džuro Pucar-Stari je bil ta dan prizorišče nepozabne proslave, ki je še širšo dimenzijo dobila kasneje na veličastnem mitingu na Titovem trgu. Ponovno so oživeli spomini in tudi Cveto ter deset njegovih sopotnikov se jim je predalo z vso gorečnostjo. Kako tudi ne, saj so ta dan morda prvič po 40 letih stisnili roko svojim nekdanjim tovarišem in tovarišicam, s katerimi so vihteli krampe in lopate in z vero v lepšo prihodnost bili bitko s časom.

Tako je bilo v Banovičih, podobno bo prav gotovo letos v Šamcu in Sarajevu in širom naše domovine, saj je bilo leto 1947 na področju obnove in izgradnje še posebno intenzivno. In prav zato bodo ob 40-letnici vsega tega spomini živeli naprej. To pa je najmanj, kar lahko naredimo za vse tiste, ki so nadaljevali boj z delovnimi orodji in pomagali domovini, da se je postavila na noge.

D. Naraglav

Dogodki med vojno so globoko zarezani
v spomin»Stara sem bila
enajst let«

Za Ropasijo sprašujem, ko hitim skozi Vransko. »H komu ste namenjeni?« me vpraša možak z mogočnimi brki. »K Frančiški Čvan. Jo poznate?« Seveda, le kdo je ne pozna? Približno sedem kilometrov na desno.

»S fičkom bo šlo.«
»Seveda. Mogoče pet kilometrov asfalt, nato makadam, pa še tisti del je skrbno urejen. Strmo pa je, to pa.«

Voznik, sin Danilo, je bil s cesto kar zadovoljen in fičko ni prehudo stokal. Hitro sva našla kmetijo. Gospodarja ni bilo doma, bili pa sta sestri Rozika in Frančiška.

»S sestro, gospodarico, se dobro razumeva. Še kar dobro živim. Pri štiriinšestdesetih še vedno rada poprimem za delo. Kljub temu da imamo precej mehanizacije, pa smo med redkimi, ki orjemo z voli. Visoko pod Čreto smo, vendar smo kar zadovoljni.«

Nadejal sem se, da bosta jadovali, pa je bilo prav nasprotno. Pogled skozi okno me je prepričal, da je vse naokrog skrbno urejeno, kar dokazuje pridne kmečke roke.

»To je nekaj sto let stara kmetija,« pove gospodinja Frančiška in dodaja, da korenine izhajajo nekje iz Francije. Ropas, mojster za popravo klavirjev nekje pri Celju, je bil daljni sorodnik. Grunta je 24 hektarjev, res imajo tudi mehanizacijo, ampak na roke se pa najbolj zanesejo.

Ko je pogovor nanesel na osnovno šolo, pove Frančiška, da so jo doma toliko naučili, da je potem začela kar z drugim razredom. Obe se še spominjata imen učiteljev, ob slabem vremenu jim je bila knjiga prva reč, segata v mislih daleč nazaj. Med vojno pa so bili »banditi«. Nemške patrulje so kar naprej pretresale domačijo, hoteli so dokazati sodelovanje

s partizani, a se jim ni posrečilo. Grozilo so s streljanjem, s taborišči, pa nič. Vsa štiri leta so delali za partizane, zdaj so pa vsi pozabili nanje. Nekaj jih je bilo, ki so prišli in obljubljali, kaj vse bodo napisali o družini, pa od vsega skupaj ni bilo nič. »Ne samo mi, vsi tu gori smo našim v hosti veliko pomagali, nikoli pa nismo povračila pričakovali.«

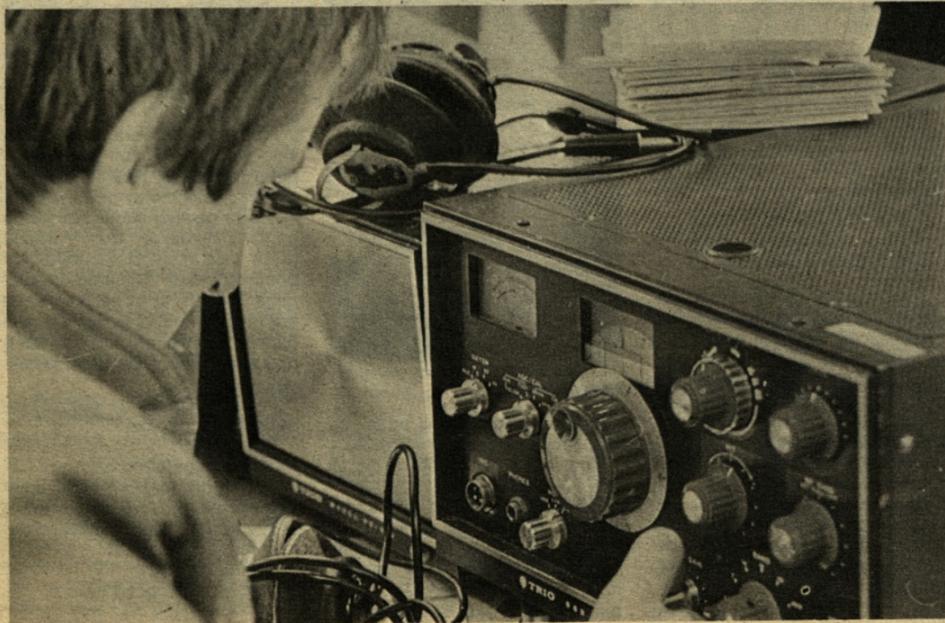
»Mene so starši poslali k tetam na vrh Črete. Med vojno seveda. Ko je bila tista najhujša borba, mi je bilo enajst let. Pod mojo posteljo je bil skrit ranjen partizan. Mlad, visok; povedal mi je, da je po poklicu krojač. Od kod je bil, ni povedal. Zvedela sem le to, da so selili njihovo družino, a je utegnil zbežati in se pridružiti dobroveljskim partizanom. Nato so hišo obkolili do zob oboroženi Nemci, moj partizan pa se je sam ustrelil. Da, takrat sem bila stara enajst let...«

Ne samo mi, tudi drugi tu gori so veliko prestali. Izdajalci pa nismo bili in to nam je v edino zadostčenje. Nič več me ne jezi, da so na nas pozabili. Le da niso davki prehodi, pridne roke pa tako imamo in te nam bodo pomagale po človeško živeti.

Otroci, štirje pobi, so že vsi pri kruhu. Nobeden ni hotel ostati na kmetiji. Prihajajo in odhajajo. Dogodki med vojno jih ne zanimajo, pa tudi medve s sestro sva zadovoljni, da je tako. Kaj bi kar naprej brkljali po teh rečeh. Mi smo jih preživel in nima smisla, da bi jih kar naprej obujali.

Zgovorni pa sta ti dve sestri. Nič se ne pritožujeta. Če pride hudo, upata na bolje, zanašata se le na zdravje in na svoje pridne roke z željo, da se tisto enajsto leto ne bi nikdar več ponovilo...

Drago Kumer

Mlekarna Arja vas

VEČJI ODKUP IN PREDELAVA MLEKA

LANI SO TRŽIŠČU PONUDILI KAR DESET NOVIH PROIZVODOV

Večja in kakovostnejša proizvodnja ter dokončanje nekaterih proizvodnih linij so osnova za sanacijo Hmezdove Mlekarnice v Arji vasi. Te cilje v tej organizaciji dosledno upoštevajo in večino, predvsem kratkoročnih nalog, so po prvem letu ukrepa družbenega varstva tudi uresničili. Pred dokončno ozdravitvijo mlečnega bolnika čaka kolektiv mlekarnice še veliko zahtevnih nalog. Kajti kljub uspehom bo po napovedih še letošnje leto v znamenju rdečih števil. O tem, kaj vse so naredili lani in katere naloge jih čakajo letos, smo se pogovarjali s člani začasnega kolektivnega poslovnega organa: Andrejem Čulkom, Jožetom Janšetom in Lojzetom Kampušem.

Andrej Čulk

Odkup in predelava mleka sta se lani znatno povečala. Odkupili so 49 milijonov litrov mleka, s to količino pa niso popolnoma zadovoljni. S planom so predvideli kar osem odstotno letno povečanje, dejansko je bil odkup le nekaj nad dva odstotka večji kot leto poprej. Kot pravijo v mlekarni, so temu delno botrovala prenizke odkupne cene in jedrska nesreča v Sovjetski zvezi. Zelo dobre rezultate so dosegli pri predelavi mleka v izdelke. Skoraj štiri petine mleka so predelali in v tem so največ mleka namenili za sire, predvsem za edamec, ki se je med potrošniki dobro uveljavil.

Da so dobri in sposobni kadri osnova sanacije, se v Mlekarni Arja vas dobro zavedajo. V preteklem letu so pridobili veliko sposobnih delavcev in so jih znali tudi ustrezno nagraditi. Izobrazbena struktura pa še vedno ni zadovoljiva in zato so zaposlenim omogočili šolanje, s katerim bodo pridobili interno kvalifikacijo. V prihodnjih letih bodo morali pridobiti ustrezno izobrazbo tudi tisti, ki nimajo ustrezne zahtevane izobrazbe za dela in naloge, ki jih opravljajo.

Tako so lani proizvedli 1750 ton sirov, kar je osemdeset odstotkov več kot preteklo leto. Tolkšno povečanje so dosegli predvsem zaradi dokončanja sirarske linije v Arji vasi, kar 35 odstotkov več sirov pa so proizvedli v njihovi sirarni v Šmarju pri Jelšah. Poleg konzumnega mleka, kjer je povečanje le dvoodstotno, so povečali še proizvodnjo jogurtov, kisle in sladke smetane ter masla.

Pretežni del leta je v sklopu mlekarnice poslovala tudi Hmezdova Čebelarstva zadruga kot poslovna enota. Z dobro zasnovanim odkupom in prodajo so lani odkupili nad 850 ton medu, kar je trikrat več kot pred letom dni. Večji del so ga izvozili in tudi na domačem tržišču se je prodaja medu povečala za 30 odstotkov.

Lani so v arjevaški mlekarni kar z desetimi novimi proizvodi popestrili ponudbo mlečnih izdelkov. To je mleko s 3,2 in 3,6 odstotka maščobe v litrski in politrski papirni embalaži, več vrst jogurtov,

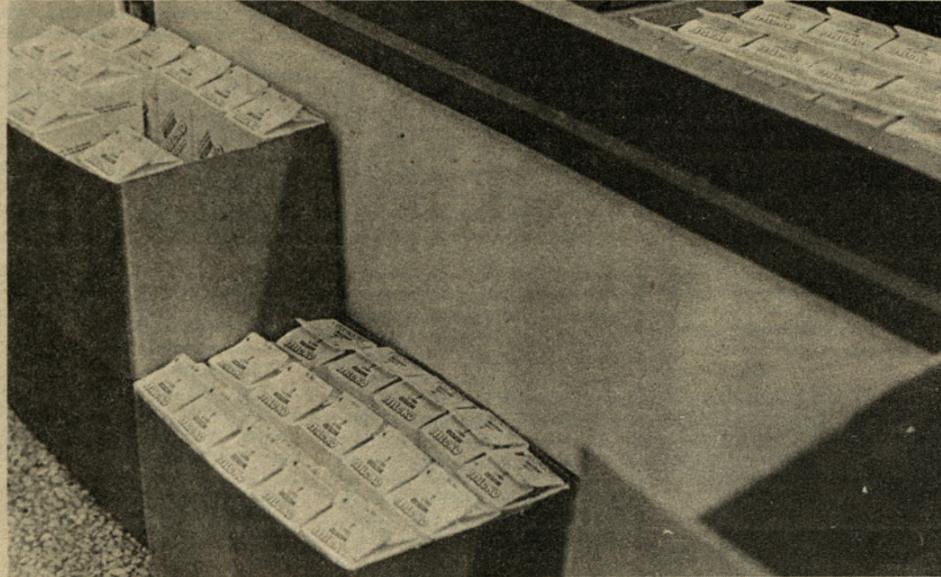
sir edamec in ementaler, ki ga proizvajajo v kooperaciji z vrhniško sirarno. Že zadnje dni tega meseca bodo ponudili še beli sir in pa sir s kumino. Kot pravijo vodilni, pa je v žalskih trgovinah nemogoče dobiti vse našete izdelke mlekarnice.

Jože Janše

Lojze Kampuš

Žalske trgovine so samo v dopoldanskih urah tako dobro založene z mlekom, kot vidite na posnetku. Toda prav nikjer ni mogoče izbirati med številnimi izdelki Hmezdove Mlekarnice v Arji vasi. Toda bodimo skromnejši! Tudi mleka popoldan skorajda ni mogoče kupiti, predvsem ne tistega v pure packe embalaži. Do prihodnjega dne ne bo ničesar, zatrjujejo trgovci.

Le malo bi se morali potruditi in bi lahko potrošniki kupovali mleko in ostale izdelke še nekaj minut pred zapiranjem trgovin, zatrjujejo v mlekarni. V skrbi za potrošnika so uvedli popoldansko dostavno službo. Samo poklicati bi jih morali in problem bi bil rešen. Telefon iz žalskih trgovin pa na žalost bolj redko ali bolje rečeno nikoli ne zazvonijo.

Zgovorna dejstva pravzaprav ne potrebujejo komentarja. Ob trinajstih milijonih litrov mleka, ki ga oddaja kmetijstvo te doline, pa bi se le spodobilo, da bi ga gospodinjice lahko kupile tudi popoldan.

Letos jih čakajo pomembne naloge na investicijskem področju. Precej proizvodnih zmogljivosti še ni popolnoma dokončanih in ena od največjih naložb bo oprema sirarne v Šmarju. Vredna bo okoli 600 milijonov dinarjev, proizvajali pa bodo predvsem poltrde sire. Kot napovedujejo, bodo naložbo dokončali že v prvi polovici leta. Naslednja večja naložba pa bo obnova prostorov stare mlekarnice v Medlogu, s katerimi bodo zagotovili boljše poslovanje za čebelarstvo zadrugo. Po temeljiti obnovi bo tam še diskontna prodajalna mlečnih izdelkov in pa trgovina za čebelarje, kjer se bodo lahko oskrbovali z vsem potrebnim za svojo dejavnost.

Tudi lani so za manjše, toda nujne naložbe namenili nad 400 milijonov dinarjev. Iz investicijskega vzdrževanja so nabavili predvsem opremo, ki je bila nujna za normalno poslovanje mlekarnice. Zaradi velikih finančnih bremen letos v mlekarni še ne pričakujejo, da bodo poslovali že brez izgub. Lani je znašala okoli 200 milijonov dinarjev in tako ni preseglja planiranih okvirov. Kot napovedujejo, bo izguba letos le minimalna in to 90 milijonov dinarjev.

Marjana M. Natek

Stanka Podkrajšek:

Naše delo povezano s sanacijo mlekarnice

Delavci Mlekarnice imajo z ukrepom družbenega varstva omejene samoupravne pravice. Zato nas je še posebej zanimalo, kako poteka družbeno-politično delo in samoupravljanje v razmerah družbenega varstva. Več o tem in delu osnovne organizacije sindikata nam je povedala predsednica Stanka Podkrajšek. »Že od vsega začetka, ko smo dobili družbeno varstvo, smo se predvsem zavedali, da bomo uspešno sanirali razmere le s skupnimi močmi. Zato smo delo osno-

sodelovanjem pa mnogo lažje premagujemo vsakodnevne zahtevne naloge. Opozorili pa moram, da vsega ne nismo postorili in da nas naporno delo čaka tudi v prihodnje. Če bi že prej delali tako, kot sedaj, bi v takšne težave niti ne zašli, čeprav so k temu stanju precej pripomogli tudi pogoji gospodarnosti, ki v naši dejavnosti niso lahki. Zato mislim, da bi družba morala naše delo drugače vrednotiti, saj skrbimo za vsakodnevno in življenjsko pomembno preskrbo prebivalcev. V praksi pa je ravno obratno, saj so številni proizvodi, ki pa sicer niso tako pomembni, mnogo bolj vrednoteni na trgu.« Stanka Podkrajšek nam je razgrnila tudi dejavnost njihove organizacije na drugih področjih. »Nagrajevanju namenimo precej pozornosti, predvsem smo nagrajevanje uveljavili za boljše delo in za več dela. Predvsem pa si prizadevamo privzgojiti zavest, da moramo najprej ustvariti in šele potem deliti. Soodvisnost je pri tem seveda neizogibna. V ospredje postavljamo predvsem dolžnosti, naša organizacija pa se precej ukvarja tudi s pravicami delavcev. Kljub ukrepu družbenega varstva pa ne zanemarjamo samoupravljanja, še zlasti ne, kadar gre za pomembne razvojne odločitve. Sicer pa se moramo že sedaj pripravljati na pogoje dela po ukinitvi družbenega varstva. Informiranju smo že sedaj namenili precej pozornosti in mu bomo tudi v bodoče. Z informacijami, ki jih izdajamo, obveščamo delavce o vseh najpomembnejših dogajanjih in nalogah, informiranost pa je precej odvisna tudi od zainteresiranosti delavcev samih. Poleg časopisa, ki izhaja dvakrat mesečno, delavce informiramo z objavami preko ozvočenja, poslužujemo pa se tudi oglasne deske. Naša organizacija pa se ukvarja med drugim tudi z rekreacijo in oddihom delavcev. Vključujemo se v Hmezdove športne igre, lani smo bili najuspešnejši, imamo pa tudi organizirano kegljanje. Kupili smo tri potniške prikolice, kar pa še ne zadošča potrebam.« Stanka Podkrajšek je še precej povedala o delu njihove organizacije, zato mirno lahko rečemo, da je njihova organizacija precej aktivna, pravi pa, da dobro sodelujejo tudi s konferenco sindikata in občinskim svetom.

Stanka Podkrajšek

vne organizacije usmerili predvsem v uresničevanje sanacijskega programa. Izboljšanje delovnih odnosov in discipline je bila naša prednostna naloga. Večina delavcev je kmalu spoznala, da brez boljšega dela in discipline ni mogoče dosegati boljših rezultatov, proti tistim, ki tega niso razumeli, pa smo morali tudi ukrepati. Čeprav so disciplinski ukrepi neprijetni, pa smo morali biti dosledni, drugače ne bi mogli napraviti reda. Ko pa se je boljše delo odrazilo tudi v kuverti, prepričevanje ni bilo več potrebno. Res je, da brez družbene pomoči ne bi mogli tako uspešno izvajati sanacijskega programa, k uspešnosti pa smo veliko prispevali predvsem z boljšo organizacijo in delom tudi sami. Vseskozi smo začasnemu vodstvu zaupali, z dobrim

Mirko Prezelj:

Naš delavnik narekujejo potrebe

Čeprav se je delavnik šele pričel, pa tovarnjakov na dvorišču Mlekarnice ni bilo opaziti. Šoferjem, ki razvažajo mleko in mlečne izdelke, pa tistim, ki zbirajo mleko, se je delavnik pričel že pred četrtro uro zjutraj. »Tudi danes, čeprav je zelo mrzlo, ni bilo nikakršnih zastojev. Več kot štirideset tovarnjakov opravlja vsakodnevno zbiranje mleka in razvoz izdelkov. Ko se trgovine odpro, morajo naši izdelki biti že v trgovinah. Zato morajo šoferji na pot že zgodaj zjutraj in tako je vsak dan. Organizacija prevoza mora biti natančna, ker bi sicer prišlo do motenj v preskrbi,« nam je povedal član KPO Lojze Kampuš in dodal, da bodo morali te dejavnosti vso pozornost nameniti tudi v prihodnje. K sreči pa se je v jutranjih urah vrnil z vožnje Mirko Prezelj, ki nam je o svojem delu povedal naslednje: »Pravkar sem se vrnil iz Sarajeva, kamor sem peljal sir in maslo. Na pot sem šel proti večeru, vozil celo noč, tako da sem zjutraj, ko se odpro trgovine in skladišča, dostavil naroceno blago. Ko sem blago razložil, sem takoj krenil na pot in zopet me je čakala več sto kilometrov dolga pot. Čeprav je vožnja naporna, pa si vedno oddahnem, ko se vrnem, če na poti ni okvare avtomobila ali pa drugih težav, ki nas šoferje vsakodnevno spremljajo. Pri tem mislim predvsem na prometne razmere, ki se poslabšajo zlasti pozimi. V zadnjem času smo v Mlekarni precej izboljšali vozni park; s sodobnejšimi avtomobili lažje opravljamo sicer težko delo. V petih letih sem prevozil več kot štiristo tisoč kilometrov, k sreči brez karambolov in večjih okvar. Če pa do okvare pride, se moram znajti sami, odpraviti jo moram kar najhitreje, da se blago ne pokvari. Med šoferji je velika solidarnost in tako drug drugemu pomagamo, če je le mo-

Mirko Prezelj

goče. Kadar pa pride do večje okvare, je pa seveda težje. Poleg vožnje in skrbi za avtomobil pa moramo šoferji skrbeti tudi za natančno predajo blaga in za potrebno dokumentacijo. Večkrat moramo pri razlaganju poprijeti sami, da delo hitreje opravimo in tako pravočasno dostavimo na potrebno mesto. To delo opravljamo v Mlekarni že deset let. V zadnjem času oziroma od kar imamo novo vodstvo, so se organizacija dela pa tudi pogoji precej izboljšali. Predvsem pa se zavedamo, da si bomo le z boljšim delom služili debelejši kos kruha, tako mi šoferji kot vsi delavci Mlekarnice. To je nekaj utrinkov sicer napornega dela šoferja Mirka Prezelja, priznati moramo, da ko v trgovini sežemo po mleku in mlečnih izdelkih, niti ne pomislimo, koliko truda je potrebno, da ti izdelki pridejo do trgovine. To pa vedo tisti, ki tedaj, ko še večina počiva, že opravljajo svoje vsakodnevno delo.

Bolezni ogrožajo čebele

Občinka čebelarstva zveza Žalec šteje okrog 240 čebelarjev, ki so organizirani v desetih družinah. Skupaj imajo 2600 panjev. V tem času so že bile v vseh družinah letne konference, na katerih so ugotovili, da je bil lanski pridelek dober, čeprav so čebelarje pestile razne težave. Največ skrbi jim povzročajo razne bolezni, kot so varoza, septikemija in huda gniloba. Vse tri so zelo hude nadloge, zato je bilo izrečeno mnogo kritičnih besed na račun Čebelarstva zadruga, ki ni izpol-

nila svojih obveznosti za zaščito čebeljih družin. To velja predvsem za plinjenje proti varozi. Tudi preskrba s sladkorjem za krmiljenje čebel ni bila takšna, kot bi morala biti. Prav zato so sklenili, da je treba te pomanjkljivosti čimprej odpraviti, za boljše strokovno podkovanost čebelarjev pa pripraviti več predavanj, na katerih jih bodo seznanili z ukrepi, s katerimi lahko pripomorejo k boljšemu zdravju čebeljih družin, in pa z novostmi v čebelarstvu.

T. TAVČAR

MENTOLAN

- pomirja
- proti alkoholnemu mačku

SADEKSOVA ZAKLADNICA ZDRAVJA

Vaš nakup od vijaka do traktorja
POPOLNA IZBIRA
Vaš nakup od vijaka do traktorja

Vaš nakup od vijaka do traktorja

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezd AGRINA

Deset let hotela Prebold

Prebold je bil že pred več desetletji znan kot turistični kraj in zato ni bilo nikakršno naključje, da so pred desetimi leti postavili hotel ravno v tem kraju. Bil je prvi v spodnjem delu Savinjske doline. Po začetnih težavah je zaživela gostinska in turistična ponudba in v Hmezadovi organizaciji Gostinstvo-turizem so nanj ponosni še zaradi dobrih kadrov, ki so se v teh letih izoblikovali. Za te delavce, ki obvladajo umetnost mešanja pijač in flambiranja, vedo tudi izven meja občine in republike.

ZAČETEK — POSLOVNI TURIZEM IN DRUŽBENA PREHRANA

Čeprav se je dejavnost hotela v teh letih zelo razmahnila, je bil v začetku njegov osnovni namen samo poslovni turizem in pa zagotavljanje družbene prehrane v Preboldu. V ta namen je tamkajšnja Tekstilna tovarna primaknila denar za izgradnjo. Težav v začetku ni manjkalo. Ponovno oživiljevanje gostinske turistične ponudbe nikakor ni bilo lahko, primanjkovalo pa je tudi dobrih gostinskih delavcev. Najbolj vztrajni so ostali in postopoma se je v hotelu oblikoval dober kolektiv. Današnje dni je le-ta osnova dobre gostinske ponudbe v organizaciji.

Uspešno so zaorali ledino v pripravljani jedi pred gostom in v mešanju koktailov. V desetih letih je hotel nudil stredo nad glavo sto tisočkrat, njihove prireditve pa je obiskalo nad dvesto tisoč gostov. Po šestih letih so te prireditve postale že tradicionalne.

Pravzaprav ni meseca, ko ne bi nudili kakšne posebne ponudbe. Poleg običajnih praznovanj: novega leta, pusta, dneva žena — se v hotelu aprila začne ponudba, ki je bolj ali manj značilna samo zanj. Tako je v aprilu mesec cocktailov in fondijev, v maju mesec

palačink. V poletnih mesecih to prekinjejo s prireditvami ob bazenu. Septembra pa zopet začnejo z gobjimi jedmi in v oktobru z dalmatinskimi večeri.

Pred desetimi leti je kolektiv preboldskega hotela šteje 50 zaposlenih. Ostali so Ana Cilenšek, Anica Divjak, Mihael Divjak, Konrad Huš, Ludvik Kačič, Vilij Lupše, Jože Njavak, Franc Ožar, Slavica Ožar, Stane Sedmink, Andrej Udrin in Orter Franciška. Na priložnost slovesnosti, ki so jo imeli ob desetletnici hotela so prejeli posebna priznanja Hmezadove organizacije Gostinstvo-turizem.

Pri teh sodelujejo kuharji in natakarji iz Brodgradilišta in Splitu. Poleg dobre ponudbe znajo poskrbeti še za zabavo gostov s plesno glasbo in tako so njihove prireditve dobro obiskane.

IZOBLIKOVANA GOSTINSKA IN TURISTIČNA PONUDBA

Družbeni prehrani v preboldskem hotelu še vedno namenjajo precej pozornosti, saj skrbijo, da

prejmejo tople obroke v Tekstilni tovarni, Sigmii, Montani in skupnih službah Hmezada. Toda ob tej se je popolnoma izoblikovala njihova gostinska in turistična ponudba. Hotel slovi predvsem po dimljenih postevih, ki so pravzaprav Hmezadova specialiteta, z različnimi sladkimi, v zadnjem času pa so se njihovi slaščičarji specializirali za pripravo drobnega čajnega peciva.

Pred leti domala nihče ni verjel, da bi lahko gost v Preboldu preživel letni dopust. Toda v hotelu so vedeli, kaj si gostje želijo, in tako so zanje pripravili zimske in letne programe, ki so narejeni tako, da se gostje ne dolgočasijo. Zanimiv je tudi program izletniškega turizma, kjer gostje poleg naravnih lepote in kulturnih spomenikov nakupujejo v industrijskih prodajalnah in degustirajo vino v vinskih kletih. S takšno ponudbo so pridobili prve goste iz splitskega Brodgradilišta in s to organizacijo so v Gostinstvu-turizmu začeli sodelovati še na drugih pomembnih gospodarskih področjih. Za letošnje turistično sezono pa so podpisali pogodbo z Nizozemsko agencijo in tako bo hotel v poletnih mesecih zasaden s temi gosti. Da bodo zadovoljni, se v hotelu že pripravljajo za njihov sprejem.

In kako v naprej? Še bolj bodo skrbeli za kakovost svojih storitev, toda pri tem ne mislijo samo na delo osebja, temveč tudi na dopolnitev zmogljivosti. Pričakujejo, da se bo povpraševanje po njihovih storitvah še večalo in bo potrebno povečati število ležišč.

Marijana Natek

LETOS 50 NOVIH STANOVANJ

Ni pa še jasno, kje bodo gradili

Na žalski stanovanjski skupnosti so povedali, da bodo letos v občini zgradili petdeset novih stanovanj. Ni pa še povsem jasno, kje. Istočasno, ko na stanovanjski planirajo gradnjo stanovanj, pa razmišljajo tudi o zbiranju denarja za gradnjo v prihodnje.

Povsem jasna je trenutno le gradnja dvajsetih stanovanj v Preboldu. Stanovanja bodo dobili delavci Tekstilne tovarne Prebold, Vzgojno izobraževalne organizacije in Hmezada, nekaj stanovanj pa je spet rezerviranih za proslisce solidarnostnih stanovanj. Za stanovanja v Preboldu je znana tudi že končna cena, in sicer naj bi bila okrog trindvajset milijonov za kvadratni meter. Cena je glede na nekatere druge kraje, npr. v Ljubljani znaša kvadratni meter že preko šestdeset milijonov, precej nizka. Na stanovanjski skupnosti razlagajo, da zato, ker so zemljo kupili že precej časa pred gradnjo, zgrajeno pa imajo tudi že kotlovnico in zaklonišče.

Drugi niz stanovanj naj bi letos začeli graditi v Šempetru. Toda tam visi gradnja tridesetih stanovanj še vedno v zraku, in sicer zaradi pomanjkanja vode, še zlasti pa zaradi neurejene kanalizacije. Da bi nova stanovanja lahko zidali, bi namreč od Žalca do Šempetra morali zgraditi glavni kanalizacijski zbiralnik in priključiti šempetrsko kanalizacijo na čistilno napravo v Lbovjuh. »Za gradnjo zbiralnika nismo v občini zaradi pomanjkanja denarja zasadili niti lopate,« trdijo na stanovanjski skupnosti.

Z gradnjo v Šempetru tako bolj slabo kaže, vse bolj pa na stanovanjski skupnosti predvidevajo, da bodo gradnjo tridesetih stanovanj iz Šempetra premestili v Žalec.

Irena Jelen-Baša

Samo stanovanja so premalo

Kaže, da bodo letos v Žalcu zgradili trideset novih stanovanj. A čemu širiti mesto, ki že tako in tako ne zmora ali pa komajda še zmoro zadovoljevati potrebe svojih prebivalcev?

Tako imenovana Soseska V naj bi se torej spet razširila in če bo do gradnje res prišlo, dobila preko sto novih stanovalcev — ljudi, ki bodo tam živeli, imeli otroke, jih pošiljali v vrtno in šolo, hodili na delo in nasploh zadovoljevali svoje potrebe. Zato se postavlja vprašanje — zakaj gradnja novih stanovanj v tem mestu, ki že komajda zadovoljuje interese ljudi? Prepričani so vrtni. Ne le prepričani, ne le da imajo vzgojiteljice v svojih skupinah število otrok, skregano z vsako logiko in normativi — tudi odklonjenji je že nešteto prošnji za sprejeme v vzgojno-izobraževalne organizacije. Starši pa se morajo znanjati, kakor vedo in znajo.

Nič bolje ni, ko otroci zapustijo vrtno in sedejo v osnovnošolske klopi. Prostori žalske osnovne šole so zdaj tako tesni, da grede v jeseni nekateri razredi v staro osnovno šolo.

Še bi lahko naštevala ta razkorak med potrebami ljudi in možnostmi njihovega zadovoljevanja v mestu Žalcu. Težave nastajajo v komunalni infrastrukturi, v tem trenutku je aktualna trgovina, tudi vode ni na pretek, da storitvenih dejavnosti niti ne omenjam. Vsi ti problemi se z gradnjo novih stanovanj le kopijo. Tudi k človeškimi odnosom takšne betonske družbe prav nič ne prispevajo. Ravno obratno. In ne nazadnje, naj se sliši še tako kruto — če bo mesto kar naprej širilo, svojih ljudi še pokopavati ne bodo več zmogli, saj je tudi pokopališče vsak dan bolj tesno.

Na krajevni skupnosti Žalec so že pred časom zahtevali, da je treba upoštevati stanovanjsko izgradnjo in jo prilagoditi infrastrukturi. Ne le zato, ker nočejo ustvarjati spalnega naselja, temveč tudi in predvsem zato, ker stvari, kot so gradnja novega vrtna, šol, mriške veže in vseh potrebnih objektov padejo na ramena krajevne skupnosti, na krajinje. In ta denarna bremena so danes tako velika, da je tudi krajevni samoprisevek le kaplja v morje. Irena Jelen-Baša

Žalec

Kadar hočejo stanovalci v blokih na Čopovi ena, tri in pet v Žalcu natočiti toplo vodo, jim iz pip priteče le mrzel curek. Tako je vse od dneva, ko so dobili ključne stanovanj. Ljudje se jezijo in so nejevoljni, še zlasti zato, ker toplo vodo tudi drago plačujejo.

A vsaka medalja ima dve plati.

STANOVANJSKI TRDIJO: KRIVA JE STANOVANJSKA

V stanovanja, katerih lastniki so v glavnem delovne organizacije Sip, Hmezad, REK Titovo Velenje, nekaj pa je solidarnostnih stanovanj, so se ljudje vselili pred približno tremi leti. Stanovalci imajo skupni bojler za ogrevanje vode, stroške ogrevanja pa obračunavajo na osnovi porabljene energije in potem znesek porazdelijo po posameznih stanovanjih glede na število oseb.

V imenu stanovalcev sta o problemu govorila predsednik socialistične zveze za Sosesko V Franjo Pustoslavšek in predsednik hišnega sveta Čopove ena, tri, pet, Branko Špeglič. Stališče stanovalcev je takšno: v stanovanjih tople vode skorajda ne poznajo, stroški, ki jih zanj plačujejo, pa so izredno visoki, celo višji, kot je stanarina ali pa stroški ogrevanja. Štiričlanska družina namreč plačuje mesečno star milijon in pol za toplo vodo. Da bi rešili problem, so se stanovalci obračali na samoupravno stanovanjsko skupnost, na Komunalno, velenjski Vegrad, ki je gradil stanovanja, organizirali so razširjen sestanek, sklical novinarsko konferenco in pisali o svojih težavah tudi izvršnemu svetu. Kljub temu še vedno iz pip priteka samo mrzla voda.

Ljudje na Čopovi menijo, da je prva napaka narejena že pri izbiri projekta, da so njihovi bloki primerni za Titovo Velenje, kjer imajo toplovod iz šoštanjske termoelektrarne. V Žalcu toplovoda ni in zato po njihovih ocenah ne bi smeli dovoljevati takšnih projektov.

In v čem vidijo rešitev? Eno možnost vidijo v priključitvi boilerjev v vsakem stanovanju, drugo v tem, da montirajo merilne naprave in da Komunalna ogreva vodo iz kotlovnice na trdo gorivo.

Toda boilerje ali pa števce niso pripravljani plačati iz lastnih žepov, ker niso krivi in odgovorni za napake drugih. Krivi so po njihovem mnenju na stanovanjski, ker so takšne načrte za gradnje sprejeli: »Vedno je nekdo ponudnik, tisti, ki nekaj hoče, mora tisto tudi dobro pogledati,« so menili.

Stanovalci Čopove ena, tri in pet nadalje trdijo, da naprave vzdržujejo, da je prostor, kjer je skupni bojler, zaklenjen in da ima

Ljudje nimajo tople vode

dostop vanj samo predsednik hišnega sveta.

NA STANOVANJSKI TRDIJO: KRIVI SO STANOVANJSKI

Drugo plat medalje sta odkrivala sekretar samoupravne stanovanjske skupnosti Rado Cesnik in vodja tamkajšnje tehnične službe Zlatko Prisan. Takole sta povedala: »V enem nizu blokov, to je v ulici Bačke Palanke, enak sistem ogrevanja vode, kot je v Čopovi, dobro deluje. Pri stanovalcih v Čopovi ena, tri in pet pa so stalne okvare. Ne le okvare, temveč namerno povzročanje okvar toplovodnih naprav. V tiste prostore je bilo ničkolikokrat vlomljeno. Poškodovani so grelci, poškodovani so dovodni kabli, ventili in črpalke, potrgani so elementi iz omaric. Če bi naprave redno vzdrževali, bi toplo vodo imeli. Za redno vzdrževanje pa so zadoženi člani hišnega sveta. Mi smo zdaj pred Novim letom kljub vsemu naročili nekaj novih grelcev, videli bomo, kako bo potem.

Sicer pa ne bomo prenašali kritik na račun starih odločitev, pri katerih nismo imeli ničesar zravnen. Gre pa za družben denar in dokler ni amortiziran, je naša dolžnost, da naprave vzdržujemo. Glede boilerjev in števcev pa je naše stališče takšno: stanovalci imajo možnost, da si vgradijo boilerje ali merilne naprave, da jim bo vodo ogrevala Komunalna. Toda zahtevamo, da jih bodo vgradili vsi in da jih bodo sami plačali.

KOMUNALA: BODO OGREVALI, KO BODO ŠTEVCI

Prvo leto po vselitvi so vodo že ogrevali delavci Komunalne. Toda stroški so bili precejšnji, ljudje pa prejetih računov niso plačevali. Zato so ogrevanje vode prekinili. Zdaj so na Komunalni sicer pripravljene spet skrbeti za toplo vodo stanovalcev na Čopovi, vendar pod pogojem, da imajo stanovalci merilne naprave, ki bodo kazale porabo vode v vsakem stanovanju. Poleg tega pa mora izvajalec toplovodnih inštalacij skupno s projektantom, izvajalcem in investitorjem dokazati, da je vgrajena inštalacija zadostna za dobavo dovolj velikih količin tople vode vsem stanovalcem. Seveda pride takšna možnost v poštev v kurilni sezoni, izven nje pa je skupni bojler spet priključen na električno energijo.

SIGMA: OGREVANJE Z ELEKTRIKO JE NAJDRAŽJE OGREVANJE

Ni jih malo tistih, ki mrzlo vodo v svojih pipah pripisujejo delavcem Sigmie, ki so opravili vsa inštalacijska dela v teh blokih. Ob

vselitvi so stanovalci zaradi njih sicer imeli nekaj težav, ki pa danes z mrzlo vodo nimajo nobenih povezav. Predstavnik Sigmie so si razmere v Čopovi ogledali v začetku januarja in ugotovili, da so kompletne inštalacije v toplovodni podpostaji nevzdržne, električni grelci v boilerjih pa tako obloženi z vodnim kamnom, da so skoraj neuporabni. Zato predlagajo takšne rešitve: stanovalci naj vgradijo napravo za mehchanje vode, neuporabne grelce je treba zamenjati z novimi, nasploh pa bi morali povečati moč vgrajenih grelcev oziroma povečati bi morali število boilerjev, ker sedanje zmogljivosti komaj zadoščajo. Poleg tega pa ocenjujejo, da bi v času kurilne sezone ogrevali vodo iz kotlovnice, kajti le tako je skupno ogrevanje res cenejše. Ogrevanje vode z električno energijo, v skupnem ali pa v zasebnem boilerju, je pač najdražja rešitev.

Ne le dveh, ampak kar nekaj plati ima ta medalja. Jasno je samo eno: ljudje toplo vodo morajo imeti, še zlasti zato, ker v tistih stanovanjih živijo mlade družine z majhnimi otroki in je topla voda potrebna v vsakem trenutku. Sliši se, da so zdaj, sredi januarja, sicer nekaj grelcev zamenjali in da toplo vodo trenutno imajo. Toda čez kratek čas bo najbrž spet vse po starem, tako kot že tolikokrat doslej.

O tem, kdo je res kriv za razmere, je težko presojeti, niti se laiku to ne spodobi. Vsak ima najbrž po svoje prav, a vendar...

Morda bi na samoupravni stanovanjski skupnosti le morali imeti malce več poslušnosti, da bi pomagali reševati ta problem. Konec koncev so le strokovna služba, v hišnem svetu pa delajo samo amaterji. Poleg tega je sedanji hišni svet šele prevzel delo in kaže, da se tisti fantje kar trudijo.

Res pa je, da bodo tudi stanovalci morali najprej pomesti pred svojim pragom. In to dobesedno, kajti nered v skupnih prostorih in tam, kjer je bojler, jim resnično ni v čast. Tudi nič čudnega ni, da imajo tako veliko porabo vode, saj jim voda iz razbremenilnega rezervoarja ne samo kaplja ampak teče. Trditve o tem, da prostore za klopajo, so tudi iz trte zvite — kako bi sicer prišla vanje.

Malce več dobre volje in popuščanja na vseh straneh in bika bodo z lahkoto zgrabili za roge. Trenutno pa se vsi vrtijo le okrog repa!

Irena Jelen-Baša

»Ali se je stanovanjska zadruga Črna mačka odprla?«

Pred dobrimi štirimi leti je bila ustanovljena Stanovanjska zadruga Črna mačka Prebold. Njeni člani so lahko izključno samo delavci Tekstilne tovarne. Ob ustanovitvi zadruga je bilo štirideset članov oziroma zainteresiranih graditeljev, trenutno pa ima zadruga 32 članov. Na območju občine Žalec gradi ali adaptira stanovanjske hiše 31 članov, eden pa gradi stanovanjsko hišo v Tkoenu na otoku Pašmanu občina Biograd na moru. Ker zakon določa, da mora samoupravna stanovanjska skupnost sprejeti plan stanovanjske izgradnje, torej tudi zadruga, je na predlog Stanovanjske zadruga Črna mačka skupnost koncem preteklega leta ta plan potrdila in ga vnesla v samoupravni sporazum o temeljnih plana za obdobje 1986—1990. Vendar pa v tem planu ni zajeta gradnja v občini Biograd, predvi-

dena je le v naseljih Prebold nad tovarno, Knjižnica, Ločica in Škarfarjev hrib. Članu zadruga, ki gradi v Biogradu niti še ni bilo izdano gradbeno dovoljenje, kar so ostali morali pridobiti predno so postali člani zadruga oziroma so začeli graditi. Stanovanjska zadruga je v začetku preteklega leta sklenila pogodbo z omenjenim graditeljem za nabavo gradbenega materiala. Ko smo se pozanimali na samoupravni stanovanjski skupnosti ali je omenjena gradnja stanovanjske hiše v občini Biograd na moru skladna s samoupravnimi akti Stanovanjske zadruga Črna Mačka in srednjeročnim programom skupnosti so nam zadržili, da ne in da o tej gradnji ne vedo nič. Tudi od odgovornih delavnikov zadruga nismo dobili odgovora na isto vprašanje. Zato ga javno zastavljamo mi v imenu vseh tistih, ki so želeli ali želijo bi-

ti člani zadruga, pa so iz različnih razlogov bili odklonjeni. Vprašanje je tudi ali je prav, da je zadruga namenjena samo delavcem Tekstilne tovarne, drugi morajo pač graditi brez ugodnosti, ki jih daje zadruga gradnja. V zagovor lahko štejemo dejstvo, da vsa dela za zadrugo opravljajo v DSSS Tekstilne tovarne, čeprav ne gre za gradnjo tovarniških objektov.

V žalski zadrugi morajo namreč prispevati sredstva za osebni dohodek strokovnih delavcev člani sami. Skratka v preboldskem primeru gre očitno za posebne pogoje zadruga gradnje, zato je tudi namenjena samo delavcem te tovarne. Ali torej dajejo posebni pogoji tudi možnost kršitev samoupravnih pravic članom zadruga, kar daje primer gradnje v Biogradu tudi slutiti?

jk

Žalec: Kmalu več storitvenih dejavnosti

Letos naj bi v Soseski V začeli graditi okrog deset obratovalnic za storitveno dejavnost, s tem pa začeli urediti zamisel o gradnji obrtne cone.

Delavnice naj bi v tej sezoni dobili krojač, čevljar, šivilja, poleg teh pa še optik, slaščičar oziroma pek, serviser za popravila gospodinjstev aparatov in še kdo. Na začetku naj bi zraslo na tistem prostoru za obrtne cone okrog deset obratovalnic, kasneje pa še nekaj, skupaj štiri-

najst. Ali drugače povedano, v prvi fazi naj bi zgradili 600 kvadratnih metrov lokalov, na koncu pa planirajo 1500 kvadratnih metrov prostorov. Vse te usluge v obratovalnicah naj bi koristili tamkajšnji stanovalci, ki so trenutno brez vseh teh in drugih nujno potrebnih uslužnostnih dejavnosti. Usluge pa bodo namenjene tudi vsem drugim občanom.

Načrte za gradnjo so že priskrbeli na žalskem obrtnem združenju. Stekle so tudi že druge priprave za

gradnjo obratovalnic. Za načrte in druga pripravljala dela bodo denar odšteli pri Obrtnem združenju, gradnjo novih obratovalnic pa bodo plačali interesi.

Irena Jelen-Baša

Rinka je doživela lepoto zadnjega lova

Nedelja, zadnja v letu 1986. Lep, domala prekrasen dan. Sonce je rinilo šibke žarke v ostanke hudo zmrznjenega snega. Pred lovsko kočjo na Rinki so se že po sedmi uri zjutraj začeli zbirati lovci, da opravijo zadnji letni obred — zadnji lov! Grelj so se ob prejšnji dan postavljeno velikem kresu, ki zaradi svežega lesa nikakor ni hotel dobro zagoreti. Roke so stiskali prijateljem in govorili: »Joj, kako hitro je minilo leto!« Potem so segli po toplim čajju, začinjnim z rdečo krvjo in postajali živahniji. Tekočina je širila žile, srce je burno utripalo. Okoli kresa so se med nogami lovcev preganjali trije štirinožci, ki jim ni bilo za čaj, pogovore in podobne neumnosti, ampak oni so prišli delat, loviti! Gospodarji pa kar čvekajo in nakladajo!

Končno se oglasi lovski rog! Okoli štirideset članov lovske družine Žalec, ki ima sicer nekaj manj kot sedemdeset članov, se zbere ob kresu. Stvar postaja resna! K poslušnosti za začetek zadnjega lova v letu ali bolje povedano novoletnega družabnega srečanja jih povabi predsednik Valter Verhovšek. Zaželi jim mirno cev in dober pogled! Kako bodo lovili, razloži Janez Stebernak, in nato krenejo po drobnj skorji

snega v dolino ter se izgubijo med visokim temnim drevjem.

Ostanemo pri koči in prisluškujemo, kdaj bo kaj počilo. Nič! Samo kakšen droben pasji lajež, pa srna za hrptom lovcev, ptič v zraku, toplota ob kresu, lep pogled v dolino ali na mirne hiše okoli Rinke in to je tudi vse. Zdravko Čas riše diplome za tri nove lovce, ki so popoldne prestali lovski krst; Ivan Rojc, častni predsednik družine, Rado Kovač in Jože Zagode obujajo lovske in druge življenjske dogodivščine.

V kuhinji diši. Kraševčeva in Jazbecova sta odlični kuharici. Sam Jazbec, ki ob sobotah in nedeljah tudi postreže komu, ki zaide na idilično točko Rinke, pripravljaja dolge mize v glavni dvorani.

Okoli poldneva se vrne predsednik Valter Verhovšek. Puška na rami, v roki cigareta, zadihan je. »Je kaj padlo?«, nas zanima.

»Za zajca vem, lisica menda.«

Zakaj si se pa že vrnil z lova?

»Kontrola — kaj delate, zlasti me zanima kuhinja.«

Potem se nasmeji, ko mu ponudimo kozarček belega. In zadovoljen je s časovimi diplomami. »To bodo veselili!«

Sonce še kar rine iglaste žarke v zemljo, ko se začnejo zbirati jagri. Pa so jih! Tri zajce! Največ v zadnjih letih, kajti zajca je vedno manj! Narava je kruta. Razna gnojila, stroji, škropiva...

Ponosno se postavijo pred fotoaparate! Konec za leto 1986, ki je bilo sicer uspešno, vendar manj, kot prejšnja. Divjadi je pač v naših gozdovih vedno manj. Potem posedejo v dvorano, opravijo tri lovske krste, ki jih mojstrsko ob prisotnosti drugih izpelje Janko Kraševčev, in konec. Vsaj formalen. Na nekaterih obrazih je novoletno veselje, na drugih skrb, kako bo z nadaljnjim urejanjem lovišč, krmo, divjadjo, povračanjem škode kmetom, dozdavo lovskega doma...

Zadnji lov žalskih lovcev je mišnil kot vedno »malo mešano«. To pa pomeni, da ne bo pomote: delovno in tudi veselo! Prav je tako! Marjan Krašovec ob poti z zadnjega lova proti domu pa:

»Lovčevno delo je izredno pomembno in prav bi bilo, da bi se v ohranjanje narave in življa v njej vključevali tudi drugi.«

TONE VRABL

Foto: LJUBO KORBER

Minka in njenih devetdeset...

... in še nekaj čez. A pravijo, da dame nikoli ne smeš spraševati, koliko let ima. Zaupamo vam le letnico 1893, da vam bo tistih nekaj čez lažje določiti.

Beseda je o Minki Župančič, dekljskega priimka Gorišek z Vranskega, ki preživlja leta častljive starosti pri svoji hčerki Mariji Dorič, katero pa Vrančani poznajo kot učiteljico na osnovni šoli Vransko.

Korenine Minkine rodbine segajo v dobo Habsburžanov in njihove klerikalne politike, zaradi katere se je Minkin stari oče kot zagrižen liberalec spril z župnikom in kot žrtve takratnih razmer izgubil sodbo na sodišču. To ga je tako prizadelo, da se je ustrelil in vse njegovo premoženje je bilo zaseženo. S tem pa je svoje otroke in med njimi tudi Minkino mater obsodil na križev pot skozi življenje. Mati je 88 let nosila križ in v tem času rodila 11 otrok, 11 rudarskih sinov in hčera, kajti Minka je prišla na svet v Trbovljah. Njen oče je bil prej ubog čevljar, ker pa s svojimi skromnimi prihodki ni mogel preživljati številne družine, je šel delat v jamo. Leta so tekla in Minka je odšla služiti na kmete, kjer se je naučila dobro kuhati, tako da je s kmetov odšla k direktorju meščanske šole v Krško za kuharico. Tam ji ni bilo hudo. Minka pravi, da je bil ta gospod zelo »nobel« človek.

Prišel pa je čas, ko so se pod oknom Minkine sobe pričeli oglašati hrepeneči fantovski glasovi, obljube, prošnje, a Minka se ni dala. Hotela je stražmojstra — pa pika. In ga je dočkala. 37 let je imela, ko ga je prineslo pod njeno okno. A stražmojster je bil čuden tič. Minkij je kar kmalu po poroki dal vedeti, da bo raje pil kot pa otroki dal vedeti. Seveda ob tem tudi ni pozabil povedati, kakšno uslugo je napravil Minki.

Razbremenil jo je pranja plenice in to je bila po njegovem njegovo veliko dobro delo, namenjeno njegovi ženi. A se je uračunal in na Minkino veliko zadovoljstvo je pri štiridesetih rodila hčerko Marijo. A ji ni bilo usojeno dolgo uživati »družinskega« sožitja. Njen stražmojster je enainštiridesetega šel v vojsko in zabrisal vse sledi za sabo. Izgleda, da je bilo zanj tudi po vojni življenje lepše ob steklenici kot doma ob ženi. »Pa je druge tudi rad imel in je še meni rekel, da naj si dobim kakega. Najbrž je to rekel zato, da ne bi imel tako slabe vesti. Jaz pa si nisem iskala nobenega drugega. Ne takrat,

ne nikoli pozneje. Stražmojster je bil moja edina ljubezen v vseh letih,« se spominja svojega moža Minka, in bi jo kljub njenim sivim lasem in izgledu, ki ne skriva visoke starosti, človek težko imenoval starka. Mnogo mlajših sem videl, pa je Minka v primerjavi z njimi pravi živec. Res je, da mi kakšno stvar dvakrat pove, pa nič hudega, si bom bolj zapomnil, a življenje, ki si je iz njenih oči, priča, da Minka obupa in sompomilovanja ne pozna. »Samomora zaenkrat še ne mislim delati,« pravi in dobim občutek, da prezira takšno početje.

In potem začnem previdno spraševati po receptu za mladega Abduladaha, zase, za vas, in še marsikomu bi prav prišel. A časa nesmrtnosti tudi tokrat ostane prazna. A smisel življenja je Minkij pozlatil besede, preproste in resnične:

»Poslušaj svojo vest zvesto, prav te vodila vedno bo.
Srce, ki čisto vest ima,
je polno rajskega slada.
Nečista vest pa vedno vzklji,
ne da pokojja dni, noči...«

In še mnogo verzov je neizbrisano vklesanih v Minkinem spominu, ki ji še vedno dobro služi. Čeprav spriti kdaj kaj pozabi, se pa zato dobro spominja dogodkov in stvari iz preteklosti, kar pa je tudi sicer značilno za njene mlajše vrstnike.

»Ja, da, mirna in čista vest, to človeka obdrži, ne pa tako kot moja dva

Branko Kobal

Stane Sintič

Oče je sinu daroval ledvico

Komaj da se je Sintičev edini sin skobacal na nožice in za silo zlezal s plenice, že mu je bila usojena bolniška postelja. Samo osemnajst mesecev je štel, ko mu je škrlatinka zapustila kronično vnetje ledvic, bolezen, katere edini izhod je bil pri enaindvajsetih letih dializa in zdaj, ko jih šteje skoraj trideset, presaditev očetove ledvice.

Skupaj sta prišla v uredništvo. Oče in sin. Vsa nasmejana in dobre volje, na prvi pogled nič drugačna kot toliko drugih očetov in njihovih sinov. A njuna vez je vendarle drugačna.

Niti dve pomladi še ni štel sin Stane, ko je zbolel za škrlatinko. Bolezen mu je zapustila kronično vnetje ledvic in prisilila njega in starše k romanju od enega zdravnika k drugemu, od ene bolnišnice v drugo. Posledice so bile tako hude, da je komaj enaindvajsetleten moral vsak drugi dan na dializo v celjsko bolnišnico. In tja je hodil skoraj devet let. Pet let je bil najmlajši med tistimi, ki so morali hoditi na dializo. Tja ga je pot vodila vse do konca lanskega leta, ko mu je oče Stane daroval svojo ledvico.

»Kako je bilo pri duši očetu, ko ga je sin prosil zanjo,« sem ga povprašala. »O, na začetku sem bil malce presenečen. Dokler se nisem odločil, sem imel nekaj trme; potem ko sem bil pred operacijo, sem si želel le to, da bi bilo

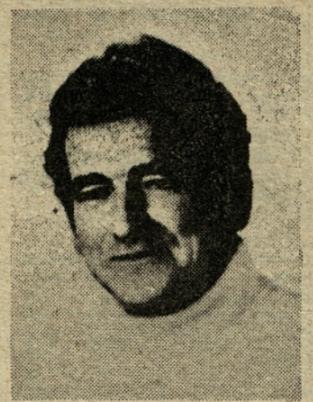

Stane Sintič ml.

vse čimprej mimo,« je razlagal. Na obrazu pa mu je bilo videti zadovoljstvo. Prepričanje, da je ravnal pravilno.

Oba, očeta in sina, so operirali desetega novembra lani na Kliničnem centru v Ljubljani. Sin je sicer od lanskega maja čakal na tako imenovano kadaversko ledvico oziroma ledvico neznanega darovalca, ki naj bi jo dobil z Dunaja. Toda očetova pomoč je bila hitrejša.

Zdaj, ko je za njima operacija, si oba želita le to, da bi organizem tujek čimboljše sprejel. Ne vesta, kot tudi ne vedo njuni zdravniki; kako dolgo bo tretja ledvica opravljala svojo nalogo. Lahko le nekaj mesecev, lahko leto, morda tudi petnajst let. Če bo

Stane Sintič

odpovedala, čaka Staneta spet znana trnova pot; vsak drugi dan puterna dializa in čakanje na kadaversko ledvico. Potem nova presaditev.

A o tem zdaj sploh ne razmišljata. Oče Stane se počasi spet privaja nalogam delovodje v Ferralitu, kjer dela že dvaintrideset let. Sin odhaja vsak teden v Ljubljano, kjer preiskave na Kliničnem centru kažejo dobre rezultate. Počutita pa se oba kar najboljši. »Ne da se povedati, kako drugačno je zdaj življenje,« je bil ves navdušen svetlolasi fant, sicer elektromehaničar v Topru. Da bi mu bilo takšno življenje tudi v prihodnje!

Irena Jelen-Baša

»Tri leta sem te čakal«

Tine Štorman z Jedrti nad Žalcem si je naložil deveti križ. Ko pa z njim kramljaš, hitro začutiš, da je še pravi mladenič. Resnica je, da sem mu pred leti obljubil, da ga obiščem in popišem nekaj njegovih spornir-ov.

»Tri leta sem te čakal, zdaj si se pa vendarle prikazal,« se nasmeje, ko si stiskava roko in me vabi, naj le stopim naprej, med tem pa se je opravičeval, da pač ni tako, kot je bilo pred skoraj desetimi leti. Takrat je žena živela, skrbela, da je bil v hiši red.

»Zdaj pa za vse skrbim sam. Nekaj živalic še imam, vesel pa sem, ko pridejo sinovi, hčere, vnuki. Spet je veselje doma, čeprav to ni moj dom, sem podnajemnik. Moj dom je spodaj v Zalogu. Sem pa kar srečen tu gori. Še dobro, da imam toliko pokojnine. Tam, blizu deset starih milijonov. Da bi se v devetem križu zanemaril, ne, to pa ne. Zmeraj si kaj dobrega skuham, včasih mi tudi snaha kaj dobrega prinese. Tisto glavno mi opere hčerka, sicer pa sem sam, čisto sam...«

»Veš, kdor nima rad živali in rož, tudi ljudi nima rad. Tri leta sem te čakal, pa te ni bilo, da bi ti povedal, koliko sem star in kako se mi godi. O, pa sem te vendarle dočakal...« se smeje, ko pove, da mu slušni aparat nič več ne pomaga, da mu peša vid, sicer bi še na smučki stopil in se popeljal v dolino.

Težko, trpko je bilo njegovo življenje. V njem pa studenčna vedrina. Kolo. Bicikel, tik pred zapadlim snegom je sedel nanj in se popeljal v dolino.

»Bicikel mi je vedno desna roka. Sedem nanj in se počutim, kot da sedim tukaj v moji sobici. Prvega sem si kupil v Žalcu. Mama je šla z mano. Pri Krašovcu sem ga kupil, na obroke. Oh, kolo, kolo! Pa nimam nobene slike, da bi ti jo dal. Včasih me je tudi zaneslo, o kar pošteno sem padel, polomil pa ne. Tole ti rečem:

Tine Štorman

kolo, delo, otroci, pa knjige. Spoznam se na zgodovino, še in še. Vse preberem, kar mi pride pod roke. Savinjskega občana imam od prve do zadnje številke.

Pove, da mu je zvečer televizija edina prijateljica. Ob prizorih iz raznih vojn jo ugasne, leže v posteljo in razmišlja.

Ker sva se pred leti često pogovarjala, vem, da zna biti šaljivec, da je zelo načitan, hkrati pa odločen, ni bil in ne mara biti copata.

»Sedem na kolo in se peljem, peljem... Kolesi se vrtita, jaz pa razmišljam o svojem življenju. Vi-

diš, to je moje tretje kolo, povleče me v predsobo. Ali ni čedno ohranjeno. Pa je že kar v letih. Čuvam ga kot svoje zdravje. Veš, res sem star, še zdaleč pa ne mislim, da sem že kar za v grob. Služil sem sedmim vladarjem, in več koga sem imel najraje? Našega Tita!

Ja, veš, tri leta sem te čakal, da boš kaj napisal o meni in o mojem kolesu. Tamle je, spomladi bom zopet sedel nanj in čas bo zopet obama hitreje tekkel.«

Da bi le bilo, še mnogo pomladi tako, Tine Štorman.

Drago Kumer

BRASLOVČE

DRŽAVNO PRVENSTVO ZA MLAJŠE MLADINCE

V soboto, sedmega februarja, se bodo na braslovški sedemdeset metrski skakalnici pomerili mlajši mladinci. Državno prvenstvo, ki se ga bodo po pričakovanjih udeležili predvsem skakalci iz naše republike, bodo organizirali člani domačega smučarskega društva ter smučarske zveze.

HMEZAD GOSTINSTVO-TURIZEM ŽALEC

NOVICE

Če želite pravo domačo kuhinjo tudi ob nedeljah in prijeten ambient, potem vam HMEZAD GOSTINSTVO-TURIZEM priporoča gostilno HMEJAR v ŽALCU, ki je odslej odprta tudi ob nedeljah.

Izkoristite prsto nedeljo malo drugače, dobimo se v gostilni Hmeljar.

Prepričani smo, da boste zadovoljni!

Osrednja proslava kulturnega praznika

Osrednja proslava s podelitvijo Saviniovih odličij bo v petek, dne 6. februarja 1987, ob 18. uri v Kulturnem domu v Žalcu.

Izvajalca umetniškega programa bosta **RIBNIŠKI OKTET** in gledališki igralec **IVO BAN**.

Dobitniki SAVINIOVIH ODLIČIJ: SAVINOVE NAGRADE S PLAKETO:

Kulturno društvo Andraž, Ivan MIKEK iz Vrbi, Mirko PODGORŠEK iz Prebolde, Erhan SADNIK iz Žalca. **SAVINOVE PLAKETE:** Zoran KOVAČ iz Celja — posmrtno,

Hilda PFEIFER s Polzele, Tinka ZUPANC iz Griž, Franc JEŽOVNIK iz Griž, Stanko GRM iz Griž, Jože JAN iz Griž, Konrad PODBREGAR iz Petrovc, Amatersko gledališče VRBA pri KD Vrbje.

SAVINOVA PRIZNANJA:

Lea LAH s Ponikve, Peter KOS s Ponikve, Drago KUMER iz Prebolde, Hilda PREMİK iz Griž, Joži GABERŠEK iz Griž, Cita POSPEH iz Griž, Danica GRABNER iz Griž, Anica AŠKERC iz Petrovc.

Kajuhovo plaketo

Justi Holobar

Pred kratkim je bila v Občinski matični knjižnici v Žalcu priložnostna slovesnost, na kateri so Justi Holobar podelili Kajuhovo plaketo za njen dragocen prispevek pri širjenju bralne kulture.

Justa Holobar — znana kulturna delavka je bila v občini ustanovitelj Kajuhove bralne značke. Pred 20-imi leti je bila to zelo zahtevna naloga, saj je knjig primanjkovalo, zato se Justa še danes z lepimi mislimi spominja nekaterih večjih delovnih organizacij, ki so prispevale sredstva za nabavo knjig.

Justa je dvajset let skrbela za to, da so mladi v šolah radi tekmovali za bronasto, srebrno in zlato Kajuhovo značko. Naj navedemo samo približno število značkarjev: osvojenih zlatih Kajuhovih značk je bilo 2678, srebrnih 3898 in bronastih 6149. V veliko pomoč, je povedala Justa, ko je poročala o dvajsetletnem delu na tem področju, pa ji je bila Anica Lesjakova, ki je tudi 1983. leta uvedla značko za knjigo »Čebelica« za predšolske otroke, le-ta je namreč posebnost naše občine. »Čebelica« je v treh letih osvojilo 4929 predšolskih otrok.

Lesjakova pa bo njeno delo na področju bralne značke tudi nadaljevala. Svet Zveze bralnih značk Slovenije pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije pa se je s posebnimi priznanji zahvalil dolgoletnim mentorjem bralne značke. Prejele pa so jih tovarišice Vlasta Bernik, Jožica Bürmen, Julka Golob, Justa Holobar in Rozka Kobale. A. K.

Justa Holobar — znana kulturna delavka je bila v občini ustanovitelj Kajuhove bralne značke. Pred 20-imi leti je bila to zelo zahtevna naloga, saj je knjig primanjkovalo, zato se Justa še danes z lepimi mislimi spominja nekaterih večjih delovnih organizacij, ki so prispevale sredstva za nabavo knjig.

Justa je dvajset let skrbela za to, da so mladi v šolah radi tekmovali za bronasto, srebrno in zlato Kajuhovo značko. Naj navedemo samo približno število značkarjev: osvojenih zlatih Kajuhovih značk je bilo 2678, srebrnih 3898 in bronastih 6149. V veliko pomoč, je povedala Justa, ko je poročala o dvajsetletnem delu na tem področju, pa ji je bila Anica Lesjakova, ki je tudi 1983. leta uvedla značko za knjigo »Čebelica« za predšolske otroke, le-ta je namreč posebnost naše občine. »Čebelica« je v treh letih osvojilo 4929 predšolskih otrok.

Lesjakova pa bo njeno delo na področju bralne značke tudi nadaljevala. Svet Zveze bralnih značk Slovenije pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije pa se je s posebnimi priznanji zahvalil dolgoletnim mentorjem bralne značke. Prejele pa so jih tovarišice Vlasta Bernik, Jožica Bürmen, Julka Golob, Justa Holobar in Rozka Kobale. A. K.

Prizma optimizma v Grižah

Ko smo jeseni griški Svobodni načrtovali program za novo kulturno sezono, smo predlagali, da bi v Griže povabili Radio Ljubljana, kjer bi skupaj pripravili prireditev za starejše krajanje z naslovom Prizma optimizma. Želja in predlog sta se nam izpolnila in dogovorili smo se, da bo **PRIZMA OPTIMIZMA v Grižah že 3. februarja ob 18. uri v domu SVOBODE.**

Radio Ljubljana bo pripeljala že svojo več ali manj ustaljeno ekipo: ansambel Boruta Lesjaka z dvema pevcema, ena bo verjetno

Marjana Deržaj; humorista Tone- ta Gašperšiča in Viktorja Plemija, za rekreacijo bo poskrbel Stane Urek ali Primož Ulaga, prišel bo tudi novinar časopisa Vzajemnost, ki bo poskrbel za fotografsko ovekovečenje. Program bodo popostrle domače amaterske skupine: godba na pihala, moški in ženski pevski zbor, pa še kdo. Povezovalec programa bo znani napovedovalec Rado Časl.

Grižam se torej obeta zanimiva prireditev. Pridite v čim večjem številu in si skrajšajte dolg zimski večer.

AMATERSKO GLEDALIŠČE VRBA:

Predstava za otroke

HVALEŽNO OBČINSTVO, ZA KATEREGA BODO ŠE NASTOPALI

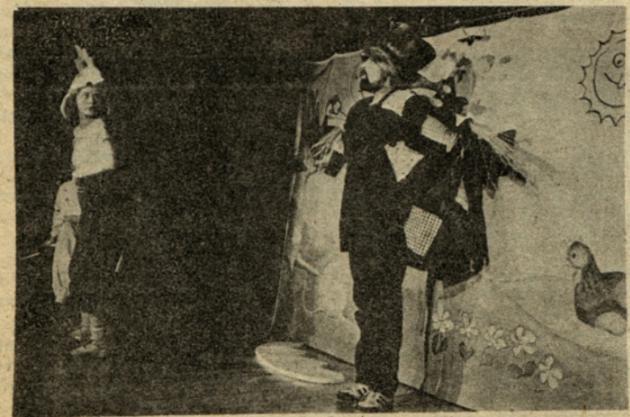
Amatersko gledališče Vrba iz Vrbi pripravi vsako leto vsaj eno novo predstavo. Lani so se več kot tridesetkrat predstavili z Večerom v čitalnici, ne le v občini, marveč tudi v širšem slovenskem prostoru. Za letošnje leto pa načrtujejo niz gostovanj pri zamejnih na Madžarskem, na obisk v Vrbje pa prihaja že drugič tudi Cankarjeva karavana.

V prednovoletnem času so pripravili predstavo za otroke, ki so jo najprej predstavili v domu krajanov v Vrbju, nato pa so jo kar 33-krat ponovili v vrtcih, osnovnih šolah in krajevnih skupnostih. Predstavo Svetlane Makarovič Jaz sem glavni je po prilagoje-

nem besedilu Bogomila Verasa režirala Ljerka Belakova, igraika celjskega gledališča.

Predstava za otroke je za Amatersko gledališče Vrba novost, v njej pa so sodelovali tudi novi igralci, vsi skupaj so si nabrali novih izkušenj z iskrenim in svojicvrstnim občinstvom, ki ga sestavljajo predvsem otroci in njihovi starši, vzgojitelji in učitelji.

Kljub napornemu urniku gostovanj pa so igralci zadovoljni, saj so pripomogli k pestrejšemu vzdušju ob pričakovanju dedka Mraza in prednovoletnih dni, hkrati pa jim je dober odziv tudi spodbuda, da se bodo podobnih del še lotili.

Gradovi — kulturni spomeniki

V resoluciji o politiki uresničevanja družbenega plana v Sloveniji v letu 1987 je zapisano, da se bomo morali zavzemati za ohranjanje kulturnih spomenikov. Obveza ni nova, je pa obvezujoča, če pomislimo na nekatere objekte, ki jih bo potrebno obnoviti.

Lani smo dosegli dve veliki zmagi. Obnovljeni sta bili graščini v Grmovju in Šenek na Polzeli, in sicer s sredstvi socialnega skrbstva, pri tem pa se zastavlja vprašanje, če je le-to dolžno skrbeti za ohranjanje naših kulturnih spomenikov? Ali drugače: lepo je, da imamo vsaj socialno skrbstvo, da nam gradovi, naši kulturni spomeniki ne propadajo.

Grmovje se omenja leta 1546 v urbarju, leta 1626 je bilo v lasti Janeza Pelzhoferja, ki je istega leta urejal spor med tlačani in lastniki Novega Klostra. Šenek pa je v sedanjosti podoben nastal v obdobju baroka na mestu nekdanjega dvora. Stoji v znamenitem parku, ki je zaradi redkih dreves zaščiten. Kaj pa sosednja Komenda? Se bo uresničila ideja, da bo v njej zbirka o razvoju tekstilne industrije? Pa Novi Klošter, bomo ohranili ta spomenik kmečkega punta iz leta 1635?

V reprezentančni knjigi Gradovi na Slovenskem je med drugim tudi zapisano: »... Gre za spomenike (v tej knjigi), ki smo jih dolga desetletja preveč zanemarjali. Ne samo zanemarjali, nekatera stališča politične ideologije, a tudi zgodovinskega, so nas hotela prepričati, da Slovenci z gradovi nimamo kaj opraviti, češ, da so tuje med nami... Ne smemo pa pozabiti, da je vključitev fevdalne kulture v našo zgodovinsko zavest eden najhujših pogojev za ozdravitev ozkosrčnih kompleksov. Gradovi in dvorci vsekakor sodijo med spomeniško gradivo, na katero smo lahko ponosni. Kakor-

koli so se pisali fevdalni lastniki in njihovi redkejši meščanski nasledniki, ti spomeniki so nastali med nami, učinkovali so na naše življenje in se vtkali v našo vsakdanjost in našo kulturno zavest...«

V tej knjigi Ivana Stoparja je omenjen tudi Žovnek, nekdanji sedež svobodnih Žovneških, poznejših grofov Celjskih. Obnovitvena vna, vsaj razvalin, je zamrla, razvaline čakajo. Mor-da zaman?

Pa Novo Celje in zapis iz leta 1847: »Njegov blišč in imenitnost prežarjata vse, in tako kot stoji na udobni ravnici, je med krasnimi graščinami savinjske pokrajine najbolj krasen in najbolj imeniten in lahko ga štejejo med najlepše dvorce v monarhiji... To je Novo Celje, ki se je kot vzvišena gospa dostojanstveno spustila na dražestne vonjave cvetlične preproge... In bilo bi v okras ne le Dunaju, ampak tudi Parizu, Monakovem, Vincenzi, Genovi in Firencam in vilam ob Comskem jezeru...«

In danes? Prelepa oprava je izgubljena. Kar razumeti ne moremo, da je vsa ta nekdanja lepota izginila, ne da bi bili za to krivi Turki, kmečki punti ali zadnja vojna. Danes dvorec, nekdanji domovanje slovenske pesnice Fani Hausmannove, priča enega izmed najhujših zločinov okupatorja — etnanazije, sameva in od kar se je izselil iz njega dom onemoglih, žal nima več prave funkcije.

Sprašujemo se — ob dejstvu, da je Hmežad Zalec brezplačno prejel celotni kompleks v upravljanje — ali bo za to prelepo graščino našel tudi ustrezno funkcijo. Socialni zavodi so jo našli za svoje graščine, zato Novo Celje ne bi smelo biti prevelik zalogaj tudi za HMEZAD Zalec.

F. J.

OD VESELIC K RESNIM ZADEVAM

V jubilejnim letu so rekli KONEC! Dovolj je bilo 25 let stalnega nastopanja! Igrali so na več kot 2000 veselicah, sodelovali na koncertih, revijah, v humanitarnih akcijah in drugih priložnostnih prireditvah. V 25-letih so izdali enajst plošč, pet kaset, posneli štiri televizijske oddaje! Vodja ansambla Vili Ograjenšek je v vseh letih napisal okoli 130 melodij, za prvo in drugo ploščo tudi tekste. Gostovali so na prvem festivalu v Števerjanu in zmagali! Večkrat so bili na Ptujju in dobivali priznanja. Vrsto let so bili stalni in priljubljeni gostje revije v Ljuboju. Domačo pesem so ponesli v Srbijo in Hrvaško pa izven meja Jugoslavije — v Italijo, Francijo, Čehoslovaško, Avstrijo, ZR Nemčijo in leta 1982—83 preko oceana v ZDA in Kanado.

Napisal si preko sto melodij. Kako nastajajo?

»Zamislil se! Če si recimo zaljubljen in imaš nekoga rad, pač napišeš ljubezensko pesem.«

Jih še pišeš?
Smeh in »še«!

Ostalo?
»Biti moraš vsaj malo romantičen! Recimo sedeš na hriboček, ptiči zapojejo, sonce zasije, pa že imaš melodijo. Veš, romantičen moraš biti in dobre volje, kajti če si slabe, ne more nastati dobra, prijetna melodija.«

Kdaj nastajajo tvoje melodije?
»Ko mi pride!!! Podnevi, tudi ponoči!«

Veselite so minile, kako na pesel?
»Bolj se bomo vsi skupaj posvetili

25 let so stari ti Veseli hmeljarji, ki vsa leta širijo lepo domačo pesem po domačih domovih, koncertih, veselnicah, na radijskih in televizijskih programih, ploščah in kasetah ter tudi v tujini — vse tja do Amerike in Kanade. Spredaj od leve: Pavle Knez, Alfonz Lesjak, Alenka Čušarek, Ivan Korošec in Ivan Čišnovar, zadaj vodja Vili Ograjenšek in Ludvik Kos.

Jubilejno leto so dočakali z uspešnim nastopom na Lojtrici domačih v Mariboru, kar smo videli in slišali tudi po televiziji, ter z novoletnim igranjem na Golteh. STOP! Zdaj se začena novo obdobje ansambla, ki se je v začetku imenoval Slavko Štajner, ustanovili pa so ga v Podlogu. Kdo si je izmislil Vesele hmeljarje?

Vili Ograjenšek: »Jaz! Sodil sem, da če gre vodja stran, mora ansambel obdržati ime. Teško pa je imeti ime človeka, ki ga ni zraven. Hmeljarji? Saj smo vendar med hmeljem doma!«

Veselite so torej proč, vendar kje ste resnično radi igrali?

»Zalška noč, izlet 100 kmečkih žensk na morje in na tistih veselnicah pred petnajstimi leti, ko je bilo drugačnejše vzdušje, pristnejše. »Fajn« je bilo tudi ob dnevih žena, za novo leto, na Pusta, samo na vrtnih veselnicah pa ne.«

Kdo vse je v teh dolgih letih sodeloval?

»Tekste sta mi pisala najprej Ivan Malavašič, zdaj Ivan Sivac. Po humoristični strani smo največ delali s Celjskim Poldekom, kasneje Marjanom Roblekom, občasno Mitom Trefalčtom, Olgo Markovič, Ferijem Smolo, Vincom Šimekom ali Jakom Šraufcigerjem, Nelo Eržišnik, med vokalnimi skupinami pa s Studenčkom, Savinjskim oktetom, žalskim zborom, tudi s Slovenskim oktetom. Napovedovalci? V začetku Dolar, pa Kumer in največkrat ti, Tone.«

pametnemu delu. Do konca leta moramo izdati novo kaseto s svežimi melodijami tudi za Lojtrico domačih in posneti televizijsko oddajo.«

Kako je bilo na zadnji Lojtrici?
»Čudovito! Je bilo garanje, vendar je bilo »fajn«! Smo bili kot ena družina, zlasti odlični pa je bil Dudek.«

Anekdotna z Lojtrce?

»Ne anekdotna, ampak resnično. Šel sem v dvorano in zaslišim ženski glas, ki prosi stražarja — gasilca, da spusti tri dekleta v dvorano. Gasilca zahtevata vstopnici ali vsaj uradni dovolilnici, če pa tega nimajo, pa naj ena pokaže prsa, pa bodo vse tri šle brezplačno v dvorano. Obrnil sem se, ko sem to slišal in videl, kako je ena kot iz topa dvignila majico, gasilec je videl željeno in potem pač ni mogel požrti obljube. Dekleta so se znašla v dvorani! Dober štos, ni kaj reči!«

Veselite so torej za vami, ostane vam resno delo. Kaj pa jubilej brez jubilejnega koncerta ob 25-letnici uspešnega širjenja lepe domače glasbe?

»Prav za pripravo le-tega bo zdaj več možnosti. Koncert bo.«

Letos je petnajsti, tudi jubilejni izlet 100 kmečkih žensk na morje. Boste zraven?
»Pogovorili se bomo in saj sem rekel, da je bilo prav na teh izletih vedno zelo prijetno.«

Vesele hmeljarje bomo tako še vedno lahko poslušali. Na starih in tudi obljubljenih novih posnetkih. Srečno brez veselice v naslednjih 25 letih!

TO NE VRABL
Foto: L. KÖRBER

Šolarji, za vas je!

Ste že pomislili, šolarji, kako vam gre te počitnice vse kot namazano? Spričevala imate nekje doma, lepa in sijajna, seve. Šolska vrata in učilnice so nedvomno že davna preteklost, ki vam zjutraj mirno poslodka spanje. Pa še sneg pada in pada le za vas, v to smete biti prepričani! Kaj bi sicer otroci s svojimi smučmi, sanmi in drsalkami, si je najbrž rekel sneg in se takoj za tem vsul na vas.

Ko si boste po smučanju ogreli ušesa in nos ter posušili obleke, pridite v MATIČNO KNJIŽNICO v Žalcu! Oba četrtka med vašimi počitnicami bodo ob desetih dopoldne pravilnične ure za učence prvih in drugih razredov. Malo prijetnega počitka od vaših umetnih na snegu si pa že smete privoščiti. Poslušali boste pravilice, pesmi, če pa vas vse skupaj ne bo prav nič zveselilo, se boste smeli brez zadržkov postaviti pred svoje prijatelje, jim povedati svojo zgodbo ali sku-

paj z njimi zapeti kakšno pesem. Tudi mi bi se radi kaj naučili od vas, pravzaprav že komaj čakamo na to.

Tisti, ki ste veliko in radi brali, pa pridite kakšen drug dan in bomo skupaj v knjižnici pripravili vašo razstavo najbolj branih knjig. Pa ne le to. Nekje med knjigami vas bodo čakale književne igranke, na katere boste morali poiskati odgovore.

Vsi knjižni molji in ostali! Globoko in razumno razmislite, napišite odgovore na list papirja in jih vrzite v skrinjico, ki vas bo čakala poleg vprašanj. Med pravilnimi odgovori bomo izžrebali dve knjižni uganki.

Pa še to! Če vas bo med počitnicami kdaj zeblo, se spomnite, da je čitalnica v naši knjižnici vedno topla in polna zanimivega branja. Tudi vaše starše opozorite na to in jih pripeljte s sabo. Dobimo se torej v knjižnici, velja?

Irena Završnik

Nina in Saša sta peli na »Zlatem slavčku«

Dve prikupni deklici Saša in Nina Golob se na videz pravzaprav po ničemer ne razlikujeta od svojih vrstnikov. Z njimi gulita šolske klopi na žalski osnovni šoli, Saša v šestem in Nina v četrtem razredu. Tako pri učiteljih kot pri sošolcih sta dobro zapisani. Predvsem zaradi njune odlike — delavnosti, ki jo oboji znajo upoštevati. Toda o tem kasneje. Na sestri so bili še posebej ponosni lani, novembra, ko sta zastopali našo republiko na mladinski glasbeni prireditvi Zlati slavček v Skopju.

Tamkajšnjemu občinstvu sta zapeli vsaka po eno pesmico in odnesli kup pohval. Več o tej vsakoletni prireditvi je povedala Saša:

»V Skopju sem nastopala že drugič. Predlani, ko je bila jubilejna prireditev, so podelili tudi Zlatega slavčka. Sicer pa le-ta nima tekmovalnega pomena. Bilo je zelo zanimivo, saj so prvi večer nastopili makedonski pevci, drugi večer pa so se predstavili pevci iz vse države.«

Kljub temu da sta zastopali republiko in našo občinstvo na tako pomembni prireditvi, tega ne izpostavljata preveč. Skromni sta in zato še najmanj radi govorita o stvarih, kjer bi morali povedati tudi kakšno sebi v prid.

»S petjem in glasbo nimam nikakršnih načrtov, mislim, da tudi Nina ne,« je zatrnila Saša. V glasbeno šolo pa je le dobro, da hodita. Tudi njena oče in mami sta si pridobila nekaj tovrstne izobrazbe, sta povedali. Zaenkrat jima je v glasbeni šoli zanimivo in brez težav sta končali četrti in šesti razred glasbene šole. »Včasih je že tako, da nimam prave volje za učenje. Toda, če ne delam redno, učenje ne gre nika-

mor naprej. Učitelj pokaže določeno vajo in če je naslednjic ne znam, se to ponavlja, dokler je ne obvladam,« je samokritično pripovedovala Nina.

Kaj pa nastopi, kjer se predstavi bolj »znanemu« občinstvu?

Obe sta vajeni odra. Peli sta že na občinski prireditvi Pesem in mladost. Saša prepeva še v mladinskem pevskem zboru, in kot je povedala, imajo zanj zelo prizadevno tovarišico. Trenutno je odsotna in velikokrat se zgodi, da nekateri učenci na vajah kar preveč izkoriščajo popustljivost nove.

»V drugem polletju se bomo začeli intenzivno pripravljati na festival mladinskih pevskih zborov, ki bo letos v Celju. Te vaje bo vodila tovarišica Markovičeva, ki si za naš zbor zelo prizadeva. Predlani smo nastopili v Zagorju ob Savi in takrat nam je le za točko ušlo drugo mesto. Skoda,« je skoraj razočarano razložila Saša.

In katere pesmi najraje pojeta, me je zanimalo?

»Najraje imam narodne pesmi. Tudi latinske lepo pridejo,« se je takoj odrezala starejša. Nina pa jo je hitro dopolnila: »Jaz imam raje hitre in poskočne, predvsem tiste, ki jih otroci sami napišejo.«

Pri vseh aktivnostih sestri nimata veliko časa za posebne hobije. Zaposluje ju glasba, pa tudi za šolo je treba kaj narediti, saj se v njihovi ocenah le redko zasveti štirica. Nina se je to šolsko leto ogrela za rokomet. Pridno hodi na treninge, čeprav so dokaj naporni. Kot je povedala, trener veliko zahteva od njih, toda vsakič ga zanima, če so obveznosti za šolo že naredile.

Marjana Natek

Vabilo plesalcem

Osnovna organizacija mladih iz Polzele oziroma njen odbor Plesnega kluba vabi v sodelovanju s Plesnim klubom iz Titovega Velenja na tečaj svetovnega plesnega programa. Začetek bo v soboto, 31. januarja ob sedemnajsti uri v telovadnici osnovne šole na Polzeli. Vabilo plesalce in plesalke s predznanjem in začetni- ke. Plesni pari bodo v nadaljevanju lahko redno trenirali športni tekmovalni ples. Interesenti se lahko prijavijo za sodelovanje na samem razgovoru 31. januarja ali pa že pred njim na občinski konferenci ZSMS v Žalcu.

Pionirski kotiček

Kdor varčuje, si srečo kuje

Varčevati je zelo koristno. Varčujemo z večino stvari, posebej moramo varčevati z naravo, da bi ostala neonesnažena in čista.

Nekateri mečejo papirčke in druge smeti po tleh, zato moramo mi za njimi pospravljati njihove neumnosti. Dosti je takih, ki onesnažujejo naravo. Veliko je tudi tovarn, ki onesnažujejo vodo, zrak in celotno naravo. Če kje vidim papirček, ga pobrem in opozorim tistega, ki ga je vrgel. Veliko rek je že onesnaženih in se jih ne da več očistiti. Če ne bomo nehali onesnaževati okolja, bo človek izumrl in z njim vsa živa bitja. Zato drži pregovor: Kdor varčuje, si srečo kuje!

Janko Marovič,
OŠ Braslovca

Najboljši športniki v Žalcu

Prerivala sva se kot vsi drugi proti nerodnim vratom. In tudi skozi nje. »Uuu, pazi, kje hodiš! Kaj, kako je že polno?« Val gneče naju je prinesel v široko, a vendar še premajhno dvorano kulturnega doma. Najini načrti, da bova lepo in udobno »sedečki« spremljala program, so se prelevili v bojazen, kako bova sploh »stojčeki« opazovala ceremonijo. Vse je bilo namreč »ful« polno. Zbadljivo sva gledala izpod čela tiste, ki so lepo sedeli, sama pa sva komaj stala. Za uvodno razpoloženje so poskrbela Čudežna polja, svoje pa je potem pridžala še mladinska pihalna godba iz Žalca. Težko se je bilo sprostiti. Na eni nogi si lovil ravnotežje, na drugi zrak, vroče pa je bilo kot v peklju. Na oder so prihajali po trije športniki na ogled in pogovor. Zaradi pestrosti so pogovore vodili različni novinarji. In ti intervjujčki so bili silno zanimivi, saj so bila vprašanja tako neposredna in zabavna. Niti se nisva posebno poglabljala v tisto, kar je bilo pred smučarji. Vsi smo čakali le nanje, med tem pa smo z aplavzi spremljali vse točke in sramežljiva »športnike pred mikrofoni«. »Silno preprosti so,« je bila ugotovitev, »ja in še sramežljivi,« je bilo dodano. »Mar naj bi bili drugačni, frajerji...« Franek Trefalt je napovedal najboljšo. Valovanje občinstva, naraščanje glasov in šumenja in en velik uuu ooo — do konca. Pa so prikoralali naši »beli šefi«. Najboljši torej: Ulaga, Križaj, Svet, Zajc, Nagy, ekipa odbojkaric Paloma Branik in še najbolje organizirana tiskovna služba na smučarskih tekah v Bohinju. Asa med asi, seveda že vnaprej predvidena: Rok Petrovič in Mateja Svet. ČESTITKE!

Med vračanjem »peški« domov sva premelela in drobila detajle tega žalskega srečanja. Lepo! Splačalo se je!

Olga Jezernik in Aleš Romiha, OŠ Polzela

Ob 40-letnici krajevne knjižnice

Decembra lani je bilo kulturno življenje Polzelanov kar se da slovesno in praznično obarvano. Takrat je tudi knjižnica Svobode Polzela s krajšo kulturno prireditvijo počastila 40-letnico obstoja. Ob tej priložnosti sta nas obiskali naši rojakinji — Polzelanki, sicer pa znani umetnici: pesnica Meta Rainer in slikarka Darinka Pavletič-Lorenčak. Mladi novinarji smo ta njun obisk izkoristili za prijetno urico kramljanja v šolski knjižnici. Strnili smo nekaj njihovih najlepših misli:

- Ljubezen je gibalno življenje. Najlepše.
- Kjer so vrhovi, so tudi prepadi.
- Kateri človek je boljši; tisti, ki dobro dela, ali tisti, ki dobro misli?
- Človek brez idealov je duševni pohabljenec.
- V mladih je veliko upanje.

Pogovor z umetnicama.

Olga Jezernik in Andreja Basle, OŠ Polzela

Prometni znak, ki hodi

Bilo je mračno jutro, morda še malo temnejše kot sicer. Stala sem na avtobusni postaji in čakala avtobus, ki me vsako jutro odpelje v šolo. Kmalu je pripeljal iz Ljubljane, za hip ustavlil in že smo drveli proti šoli.

Nehote, kar iz navade sem pogledala skozi okno. Zagledala sem prometni znak, ki se je premikal in zaklicala: »Poglejte, prometni znak hodi!« Vsi potniki so se ozrli vame, nato v moj prometni znak, ki pa ni hodil, pač pa ga je nosil cestni delavec. Tudi jaz sem zagledala delavca. Bila sem v neljubi situaciji, k sreči pa je avtobus kmalu ustavlil, da sem izstopila. Od takrat vsak prometni znak pogledam dvakrat.

Nataša Gorišek,
OŠ Vransko

Vtisi o Plečnikovi razstavi

Nisem vedela, kakšna umetnost se skriva v Ljubljani. Mogočne cerkve, zgradbe, NUK, mostovi... Lahko sem spoznala, da so ti mogočni stebri, ki dajejo Ljubljani lepši sijaj, delo arhitekta Plečnika. Občudovala sem drevje na mostu, pod katerim je žuborela voda. Ljudje so hodili sem ter tja po lepem prometovju. Koliko lepote, ljubezni in čustev se skriva v Plečnikovih delih... Doslej nisem poznala skrivnosti te umetnosti. Sedaj sem jo doživela, začutila. Nehote sem pomislila na slogan SLOVENIJA, MOJA DEŽELA... kako si lepa. Le bolj bi te morali negovati, čuvati tvoje lepote, zgodovinske in umetniške spomenike.

Sonja, OŠ Polzela

Moje mnenje o razstavi je zelo pozitivno, čeprav se ne spoznam na arhitekturo in gradbeništvo, sem le kot gledalec in opazovalec. Mislim, da je ta razstava res svetovnega pomena. To se vidi tudi na zgradbah in mostovih v Ljubljani, Pragi, Dunaju in drugod, kjer je ustvarjal. Razstava sama mi ni pokazala vsega, ampak ogled mesta Ljubljane, ki jo lahko upravičeno imenujemo PLEČNIKOVA LJUBLJANA.

Radi Trobina, OŠ Polzela

Stojim pod mogočnimi stebri ene izmed njegovih cerkva v Ljubljani. Počutim se kot pikica, saj me obdaja veličastje njegove arhitekture. Masivnost in antični stebri so značilni za njegovo umetnost. Vedno je iskal samosvoje rešitve; enkrat skoraj rimski slog, drugič spet nekaj povsem samosvojega, novega, modernega. Niti dve zgradbi si nista popolnoma podobni, seveda pa imajo vseeno nekaj skupnega — kar jim daje njegov pečat; največkrat so to kockice ob robovih streh, drugič stebri različne velikosti. Resnično, Slovenci smo lahko ponosni na tako velikega umetnika in žalostno je le to, da smo se nanj spomnili šele sedaj, ko je cenjen predvsem v tujini. Ali bomo Slovenci vedno tako ravnali do genijev, ki jih rodi naša zemlja?

Andreja Basle,
OŠ Polzela

Med počitnicami bom...

... verjetno ostala doma ali pa bom odšla k sestrični v Titovo Velenje. Sankala in kepala se bom. Komaj že čakam počitnice in sneg.

Tatjana Mikša

... verjetno ostala doma ali bom odšla k stari mami in sestrični. Komaj čakam, da se pričnejo počitnice s snegom na beli poljani.

Jožica Korent

... verjetno bom odšla na Roglo, kjer se bom sankala in smučala, ali pa bom odšla k stari mami v Tabor, seveda pod pogojem, če bo sneg.

Alenka Grabner

... večji del počitnic bom preživel pri stari mami. Tam se bom smučal s prijatelji iz vasi. Zjutraj bom lahko dlje poležal. Mami bom pomagala pri kmečkih opravilih, v prostem času pa se bom zabaval z igrami.

Robert Kopušar

— vsi OŠ Žalec

Moj pes

Doma sem na deželi, zato imam psa, ki mu je ime Bendži. Ima rjav kožuh, košat rep in snežno bele tačke, kot da bi imel obute copatke. Je zelo priljubljen in ga imam zelo rada.

Kadar imam čas, se odpravim z njim na sprehod. Po navadi se sprehajava po gozdu, kjer postane ves norčav. Tekla sem in tja ter »raziskuje teren«. Pri njegovih norčijah se presneto namučim, da ga spravim v red in mu dopovem, da je konec divjanja, ker je treba domov. Toda Bendži me največkrat sploh noče poslušati, raje vztraja pri svoji pameti in še naprej teka kot za stavo. No, pa nič za to, saj je v gozdu tako prijetno, da kar pozabiš na učenje in postane poslušen. Ko prideva domov, se najprej zapodi k svoji koči, kjer se napije sveže vode, pomaha z repkom, zalaja ter mi po pasje pove, da je bilo na sprehodu prijetno.

Klavdija Cokan, OŠ Gotovlje

Klavdija Miklavžin, OŠ Žalec

Nam pa ni dolgčas

Obiskala sem nekaj starejših ljudi v svojem domačem kraju. Povprašala sem jih, kakšni so bili dolgi zimski večeri pred leti, ko še ni bilo elektrike, televizije; takrat, ko je bila vsa družina zbrana ob kmečki krušni peči so si sami pripravili zabavo.

Takrat so še zelo radi igrali različne igre, ena izmed njih je bila Volk in lisica. Zanj so potrebovali štiri figure, ena je ponazarjala lisico, tri pa volkove. Polje je bilo v obliki romba, ki je bilo prečno razdeljeno s tremi črtami. Volkovi so prihajali s črte v kotu, lisica je bila na črti v sredini. Zmagala je, če je utekla volkovom v zgornji del lika, sicer so zmagali volkovi.

Zanimivo je bilo jeseni, ko so jedli kostanj. Tedaj so se stavili: »Jaz ti tako hitro lupim kostanj, da ga sproti ne boš mogel jesti.« Nasprotnik, ki se mu je zdelo stava smešno lahka, ni predvidel, da mu bo tisti, ki ga je lupil, vrgel vsak kostanj v drugi kot, kjer ga je moral iskati pod štedilnikom, za pečjo, posteljo in je stavo tako izgubil.

Zimski večeri so bili zelo zanimivi in veseli. Ni bilo takšnega enoličja, kot je danes. Sedaj nas zabava televizija in brez nje bi težko živeli.

OŠ Vransko Nataša Gorišek,

RUBRIKA MLADIH

TITOVA ŠTAFETA TOKRAT DRUGAČE

Štافتno palico bodo na pot proti Beogradu poneli letos mladi iz Slovenije. Prvi jo bodo knez marca držali v rokah člani Planinske zveze Slovenije na vrhu Triglava, od tam pa jo bodo v šestih dneh poneli po skoraj vseh slovenskih območjih. Zaključno prireditev ob odhodu štافتne palice iz Slovenije pa bodo v Titovem Velenju poleg domačinov pripravili tudi mladi iz žalske občine.

Da bi akcijo kar najbolj uspešno izpeljali, so s pripravi že začeli. Mladi po vsej Sloveniji in tudi v žalski občini poudarjajo, da nameravajo letos bolj kot nošenje štافتne palice in tekanja od mesta do mesta spodbujati in razvijati razne spremljajoče dejavnosti. Tako bodo na celjskem območju takrat, ko bo štافتna palica v Sloveniji, organizirali številna predavanja, okroglice, pogoje in javne tribune, in sicer v Titovem Velenju o varstvu okolja, v Žalcu o kulturi, v Celju pa o ustanavljanju majhnih proizvodnih enot; takšnih, kjer naj bi zaposlovali pred-

vsem ljudi v višjo in visoko izobrazbo in ki bi za svoje delo rabili malo materiala, ki bi delali z majhnimi stroški in bi predvsem koristili svoje znanje.

Razen na teh področjih, ki jih v posameznih celjskih občinah želijo v tistih šestih dneh posebej izpostaviti, naj bi potekale tudi druge dejavnosti, ki zanimajo mlade. V žalski občinski organizaciji predlagajo, naj bi mladi, kljub temu da štافتne palice ne bo v žalski občini, pisali spise o tem simbolu bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, o njej naj bi govorili v vzgojnovarstvenih in drugih izobraževalnih organizacijah, mladi naj bi organizirali zabavne prireditve, v tistih dneh pa v Žalcu načrtujejo še festival akustične glasbe.

Precej dela čaka žalske mladince tudi pri organizaciji zaključne prireditve ob odhodu štافتne palice iz Titovega Velenja. Od tam naj bi palico, tako vsaj razmišljajo, predali kakšnemu mestu na Hrvaškem, ki nosi Titovo ime.

Irena Jelen-Baša

Orientacija

Orientacijski tek v Sloveniji

Mednarodna orientacijska zveza (IOF) združuje že 32 držav, vse pa so športne sile z razvito telesno kulturo. Zopet pa je izjema Jugoslavija. Letos je bilo na Madžarskem svetovno študentsko prvenstvo v orientaciji. Udeležili so se ga tudi naši, in sicer: 3 (trije) tekmovalci in 5 (pet) funkcionarjev pod vodstvom predsednika komisije za orientacijo pri Planinski zvezi Jugoslavije. Za denar, ki so ga porabili, bi v Jugoslaviji lahko izdelali dve orientacijski karti. Na vseh področjih utrjujejo sloves balkanske dežele.

V Sloveniji smo seveda trdno prepričani, da bomo uspeli drugače in bolj. Sploh pa orientacijski tek med našimi ljudmi ni tako neznan, kot smo mislili. Urednik športnega uredništva Dela je osebni prijatelj podpredsednika IOF in je tudi že tekmoval na Finskem. O tem pa ne piše, ker javnost za to še ne kaže zanimanja. Vsekakor pa še bo.

V zadnji jeseni se je končno nekaj premaknilo v Odboru za orientacijo, kjer so si taborniki in planinci družino (ne spomnim se, da bi kdaj sodelovali še kje drugje, razen v orientaciji) za-

stavili precej pogumne cilje; prvega so tudi že uresničili. Ohranili so Milovanovičev memorial, za katerega ni bilo več veliko zanimanja pri tekmovalcih, nobenega pa pri organizatorjih. Z novim pravilnikom so poenostavili priprave nanj, število udeležencev pa povečali. Z orientacijskim tekom so pritegnili tudi tiste, ki doslej niso imeli na voljo petčlanskih ekip ali pa preprosto niso marali topotanja desetih nog hkrati, mislila pa je največkrat le ena glava. To lastnost orientacijskega teka mnogi cenijo. Vsak posameznik mora pokazati svoje orientacijsko znanje, vsak mora sam preteči progo. Ekipno vrstitev za dobitjo tako, da seštejejo rezultate članov posamezne ekipe. Še posebej je tak način primeren za družinske tekme, saj ima vsak član družine sebi primerno progo in konkurenco. Pa tudi oče in mati sta lahko še tako počasna, najmlajši bodo vseeno lahko zmagovalci v svoji kategoriji. Kolikšen vpliv pa imajo takšne družinske tekme na vzgojo otrok in družinsko srečo, vam lahko povedo vsi otroci, ki so kdaj tekmovali z mami in očeti.

B. J.

PREBOLDSKI IKARUS

Človek je skozi svojo zgodovino s hrepenenjem pogledoval v nebo, kjer so svobodno in lahkotno jadrale ptice, in si želel, da bi tudi sam lahko poletel. Če izvzamemo začetke letalstva, njegov razvoj in neslutene dosežke sedanjega časa na tem področju, vključno z osvajanjem vesolja, potem je človek najbližje zamislil preteklosti in njeni istovetnosti na področju zmarjarstva. V Sloveniji obstaja danes okrog 10 klubov letalcev z zmaji. V naši občini kluba sicer ni, vendar pa je marsikdo že imel priložnost videti kakšnega zmarjarja, ki je kot ptič svobodno jadral nad naselji. Še posebno velja to za Preboldčane in okoličane, kjer so se na smučišču marsikateri zmarjarji učili prvih korakov. Prav v tem mesecu pa poteka tudi 10 let, odkar je prve korake na tem področju storil tudi Branko Grabner, danes 28-letni fant iz Prebolde, ki je poleg nekoga iz Prekopa edini zmarjar v naši občini.

Branko Grabner sodi med tihe in skromne športnike, ki so dosledni do sebe in družbe. Njegovo življenje je plodno in ustvarjalno. Svoje moči troši preudarno in ne pozna odstopanj od zastavljenih ciljev. Doslej se je poleg zmarjarstva ukvarjal še z motociklizmom, judom, dvigovanjem uteži, planinstvom, pohodništvom in še z nekaterimi drugimi rekreativnimi dejavnostmi. V zadnjem času si nabira kondicijo in moč z dvigovanjem uteži, s hoho in tekom ter kolesarstvom. Poleg vsega tega pa ga privlači tudi kinologija in je član Kinološkega društva v Žalcu, kjer s svojim psom Harom nabira znanje in spretnosti. Je velik ljubitelj narave in živali in vse to se odraža v njegovem delu, v obnašanju in dejanjih. Že večkrat sva se pogovarjala o zmarjarstvu, ob zadnjem pogovoru pa je nastal tudi ta zapis.

»Pravzaprav sem samouk,« je povzel besedo Branko in nadaljeval; »pred 10 leti, ko sem se začel ukvarjati s to zadevo, niti ni bilo ljudi, ki bi nam kaj več lahko povedali in pokazali, saj zmarjarstvo v tem času pri nas še ni bilo razvito. Prvega zmarja sem kupil, potem pa smo se sami poskušali v izdelovanju. V začetku zmarjarji nismo bili organizirani, niti ni bilo predpisov, ko pa so se začele nesreče, še posebno s smrtnim izidom, je prišlo do organiziranih oblik — klubov, ki so sedaj v sklopu Letalske zveze Slovenije. Sam sem član kluba v Krškem, kjer so pogoji dokaj dobri. Bliže je sicer klub v Slovenj Gradcu, vendar, ker sem vseskozi član v Krškem, se tudi ne bom prestavljala,« je dejal Branko.

Branko Grabner

Zmarjarji morajo sedaj opraviti izpit. Tudi Branko ga je delal na Lisci, kjer tudi sicer rad štarta. Sicer pa imajo dobre pogoje za letenje z Medvedjaka na Mozirskih planinah. Zaradi oddaljenosti pa Branko rad leti tudi s svojih terenov nad Preboldom s tako imenovane Peskrove planine in s Homa, ki se ga poslužuje za vzlet v zadnjem času. Pri enem od množice poletov, ki jih je opravil v teh desetih letih, je bil v zraku več kot 40 minut. Sicer pa je čas poleta odvisen od vremenskih pogojev, mesta štarta in usposobljenosti zmarjarja.

»Počutja so enkratna, ko jadram kot ptič visoko nad hišami, ljudmi, rekami in gozdovi brez motorja, sam samcat, odvisen sam od sebe, svojih sposobnosti, neobremenjen z ničemer drugim kakor z izvedbo poleta,« je svoja občutja izrazil Branko. »Škoda je, da se za ta šport v naši občini ne navdušuje več mladih. Kje so vzroki za to? Morda obstaja strah nad takšnim početjem, ki resda ni tako enostavno, vendar se da z voljo, zagnanostjo in dobršno mero usposobljenosti doseči to, kar se jim morda zdi nemogoče. Jaz bi prav rad pomagal vsakomur, ki bi želel postati zmarjar, in bi ga tudi učil, vendar mora najprej obstajati interese,« je kot poziv mladim dejal Branko.

Mladi! Možnosti so in če vas zanima letenje z zmaji, obrnite se na Branka Grabnarja. Pa srečno, preboldski Ikarus, in še veliko prijetnih uric v letenju z zmaji in drugod.

D. Naraglav

Prebold

Komisija za šport in rekreacijo, ki deluje pri krajevni skupnosti Prebold in katere predsednik je že vrsto let predan telesno-kulturni delavec Adi Vidmajer, je tudi minulo leto zaključila izredno uspešno.

Če obudimo spomin, potem se bomo spomnili, da je preboldska krajevna skupnost bila tri leta zapovrstvo proglašena za najboljšo KS v športni rekreaciji v SR Sloveniji in državi. Čeprav so se po trikratni zaporedni proglasitvi odločili, da se tovrstnega izbora ne bodo več udeleževali, ker ne daje nobene nove vsebine, pa so svoje delo prav tako zagnano peljali naprej. V minulemu letu, ko je

Uspešno delo v minulemu letu

bilo v Preboldu praznovanje občinskega praznika, pa je to prišlo še posebno do izraza. Poleg številnih športno-rekreativnih prireditvev so mnogo prostovoljnih delovnih ur vložili v obnovo telesno-kulturnih objektov. Pri tem gre omeniti bazen, igrišča za tenis in badminton, razne atletske priprave, smučišče in še vrsto drugih del, ki so plod članstva desetih telesno-kulturnih organizacij, ki so osnovni nosilci telesno-kulturnega življenja krajanov in delovnih ljudi Prebolda. Posebno aktivno pa je tudi šolsko športno društvo, ki sodi v sam vrh tovrstnih društev v Sloveniji. Dokaz za to je vrsta naslovov, ki so si jih

prislužili v minulih letih, kakor tudi v lanskem. Ne nazadnje pa je preboldsko ŠSD kadrovska baza za celjskega Kladivarja.

Ko so posamezni poročevalci na zadnji seji komisije za šport in rekreacijo poročali o opravljenem delu, je človek šele dobil pravi občutek o vsem, kar plemeniti obstoj in poslanstvo športa in rekreacije. Veličina vsega tega je neizmerljiva in zato velja marsikomu čestitati. Prav gotovo pa je, da bi v naši družbi imeli bistveno manj težav, ko bi delali tako kot številni aktivisti v društvih in organizacijah. Mar ne?

D. Naraglav

Jamariji organizatorji odprave

Vse bolj se približuje 100-letnica organiziranega slovenskega jamarstva in 20-letnica delovanja jamarskega kluba Crni galeb Prebold. To pa bo čas novih akcij in podvigov. Na Jamarski zvezi Slovenije se na ta jubilej že nekaj časa pripravljajo. Intenzivneje pa so pričeli z delom konec lanskega leta. V sklopu tega jubileja sodi vrsto aktivnosti, ki se kažejo v pripravah na izdajo več knjižnih publikacij z osrednjo publikacijo Zgodovina slovenskega jamarstva. Poleg tega naj bi v tem času bilo organizirano vrsto najrazličnejših akcij informativnega in raziskovalnega pomena. Vzpostavljena naj bi bila jamarska trans-

venzala, organiziran bo mednarodni raziskovalni tabor, trekking po jamah Jugoslavije in tujine in še vrsto drugih zadev. Ena najpomembnejših aktivnosti pa bo organizacija ekspedicije na kitajski kras. Izvršni odbor Jamarske zveze je glede na izkušnje to nalogo zaupal preboldskim jamarjem, ki bodo tako že tretjič preizkušali svoje organizatorske sposobnosti. Na eni zadnjih sej kluba so že sprejeli odločitev in izziv, potekajo pa že tudi prvi pogovori z zunanjimi člani odprave. Večino oz. dve tretjine udeležencev bodo tvorili člani jamarskega kluba iz Prebolda, strokovni del pa člani iz ostalih klubov oz. institucij. Po-

leg odprave pa Preboldčani ob svoji 20-letnici kandidirajo tudi za organizatorje zborovanja slovenskih jamarjev. Takšno zborovanje so že imeli leta 1976. Pomembno pa je zaradi tega, ker je takrat osrednja tema predavanj osameli kras, h kateremu sodi tudi kras naše doline. Ne nazadnje pa je to tudi priložnost, da motiviramo članstvo, sicer pa za to preboldski jamarji več ali manj skrbijo. Kakorkoli že, počitka jamarji v Preboldu ne bodo imeli, saj je potrebno izvesti še ves ostali del programa, ki pa je tudi izredno obsežen. Sicer pa le delo rodi sadove.

— OV —

Grize

Ročnodelski krožek

Pred iztekom lanskega leta so v okviru DPD Svoboda Grize ustanovili ročnodelski krožek, na katerem se vsak četrtek od 16. do 18. ure zbere ljubiteljice ročnega dela, kjer ob prijetnem klepetu ustvarjajo njihove spretno roke različne izdelke. Ne le, da jim čas tako hitreje teče, prevzemajo tudi izkušnje in znanja. Za osmi marec načrtujejo svoje izdelke tudi razstaviti, zato vabijo vse ljubiteljice ročnih del, da se jim pridružijo ali jim posodijo kakšne svoje izdelke za to razstavo. Medse vabijo tudi dekleta, ki teh del še niso vešč, pa bi se jih rade naučile, z veseljem jim bodo priskočile na pomoč. Pa tudi moški ustvarjalci bodo dobrodošli, zato pridite ob četrtek med šestnajsto in osemnajsto uro v malo dvorano griškega doma Svobode, kjer vas bodo z veseljem sprejeli v svoje vrste.

PISALI STE NAM

Spoštovani bralci! Pred vami je prva številka časopisa v tem letu in v njem tudi prva vaša pisma. In prav je tako, saj je časopis namenjen vam, namenjen temu, da skupno z nami slikate kraje, ljudi in dogodke v tej dolini. Zato nam le pišite, sporočajte o tem, kje vas čelvelj žuli, o tem, kar vas boče v oči, ali pa o tistem, kar je vredno javne pohvale.

Hvala, tovariš šofer

Vljudo se zahvaljujem občani, ki me je lanskega osemindvajsetega maja v Vrbi pri Žalcu zbil po cestišču v času, ko sem se z mopedom vračal z nočnega dela. Prav tako se temu vozniku oranžnega fiata 126 zahvaljujem za vse posledice, ki sem jih utrpel, med drugim poškodovano ramo, ki je terjala dve operaciji v celjski bolnišnici in polovico leta v bolniški.

Obenem mu zdaj ob novem letu čestitam, ker mu je uspelo tako korajžno pobegniti. Nekaj poguma mi je prav gotovo dajala mlada svetlolasa sopotnica. Le-ta je sicer za hipec izstopila, pogle-

dala avto in mi zabrusila: »Kaže, da vam nič ni.« Potem pa je brž skočila v avto in skupaj sta oddrvela naprej z vso močjo, čeprav je prometni znak omejeval hitrost na 40 km.

Čudi me, da je ta šofer tako lepo zaščiten in se ga nikakor ne da odkriti. Naj mu ob koncu leta, prav tako pa tudi njegovi sopotnici, zaželim srečno novo leto in še več tako uspešnih nezdov. Jaz sem pa tako in tako že kar precej star, tako da mu zaradi mene ne bo treba imeti dolgo slabe vesti.

J. O. Žalec (naslov je v uredništvu)

Fizični učinki so, finančnih ni

Lani smo v naši delovni enoti Govedoreja zabeležili pomemben uspeh. Dosegli in presegli smo proizvodnjo 6000 l mleka po kravi. Zmanjšali smo porabo drage, kupljene krme ter zmanjšali porabo delovnega časa na enoto proizvoda. Skratka, dosegli smo odlične fizične učinke, ki pa jih žal ne spremljajo finančni. Zgodovinska obremenjenost in zapostavljenost kmetijstva kot gospodarske panoge se kaže v vsej svoji ostrini posebno zdaj, ko je krivične ukrepe Zveznega izvršnega sveta do izvoznikov skupaj z naravnimi ujami in černobilsko katastrofo še dodatno obremenila realna obrestna mera.

Kljub fizično doseženim rezultatom smo za devet odstotkov zaostajali pri izplačilu osebnih dohodkov za gospodarstvom. Ne moremo in ne smemo trditi, da družba za našo dejavnost ni storila ničesar. Je, toda ukrepi so vse prepočasni in zato premalo učinkoviti. Potrebna bodo večja vlaganja v tehnologijo, da bomo bolje izkoristili naše znanje in na-

še pripravljenost za delo. Proizvedli smo šest milijonov litrov mleka prvega kakovostnega razreda. Tudi v prihodnje si bomo še bolj prizadevali za kakovostno in večjo proizvodnjo, toda tega ne bomo zmogli ob 90 %-ni obrestni meri. Tega ni sposoben v kmetijstvu nihče, pa naj bo na vzhodu ali pa na zahodu.

Mnogo beremo o dragi hrani. Res je draga, toda žal za to nismo krivi proizvajalci hrane. Naš vpliv na končno ceno je zelo majhen. Ne moremo pa je tudi s svojimi osebnimi dohodki, ki zaostajajo za vsemi poprečji, še nadalje regresirati. Zamisliti se velja nad dejstvom, da poprečna štiričlanska družina v bloku daje več denarja za elektriko, toplo vodo in ogrevanje kot pa za mleko, kruh in meso. Ob vsem tem pa je treba vzeti pod lupo osebne dohodke delavcev v rudniku in elektrogospodarstvu in jih primerjati z našimi.

Srečko Čater
vodja farme Podlog

Žalec

V počastitev praznika krajevne skupnosti Žalec je bilo v telovadnici osnovne šole klubsko tekmovanje v karateju. Sodelovali so tekmovalci karate kluba iz Rogoške Slatine ter domači karateisti.

Rezultati:
kate — pionirji: 1. Damir Vrbančič, 2. Boris Božič, 3. Tomaž Aubrecht

kate — mladinci in mladinke: 1. Miloš Goubar, 2. Nedeljko Bikič, 3. Andrej Stepišnik

borbe — pionirji: 1. Tomaž Aubrecht, 2. Damir Urbančič, 3. mesto si delita Boris Božič in Gregor Gajšek

borbe — kadeti: 1. Nedeljko Bikič, 2. Miloš Goubar vsi karate sekcija Žalec

Za praznik KS

borbe — mladinci: 1. Brane Cimperman, 2. Borut Cizej, 3. mesto si delita Josip Jurak (KK Rog. Slatina) in Srečko Brumen (KK Žalec)

borbe — člani: 1. Hudovernik Jože, 2. Boris Golič, 3. Mirko Hudovernik, vsi člani domače karate sekcije

Člani karate sekcije pri TVD Partizan Žalec so tekmovanje vzorno pripravili, tako da je potekalo v pravem športnem duhu in se končalo tudi brez poškodb.

Na obnovljenem štiristeznem kegljišču kegljaškega kluba »Hmezad« v Žalcu pa je bilo meddrštveno tekmovanje.

Nastopile so ekipe:
Savinja Celje, Konstruktor Ma-

ribor, Savinja II Celje in Hmezad Žalec pri ženskah,
v moški konkurenci pa: Konstruktor Maribor, Savinja Celje, Radenska Radenci ter domača ekipa Hmezad.

Rezultati
ženske — ekipno: Savinja I 2511, Konstruktor 2257, Savinja II 2217 in Hmezad 2169;

ženske — posamezno — Šeško 440, Grobelnik 435, Petak 421;

moški — ekipno: Radenska 5155, Hmezad 5082, Savinja 5076, Konstruktor 4773;

moški — posamezno: 1. Hrišteržaj 900, 2. Sivka 874, 3. Čagalj 887 in 4. Pečovnik 848.

L. Korber

Braslovče

Ustanovitev Sokola je bila izredno pomemben dogodek za tedanje Braslovče, saj so se ob tem združili vsi narodno zavedni Braslovčani, ki so istočasno predstavljali tedanjo braslovško elito. Tudi ni slučajno, da je prišlo do ustanovitve Sokola prav v Braslovčah. Trg je bil takrat gospodarsko tako močan, da so lahko tržani gojili dejavnosti, ki jih v velikih krajih ni bilo. Vadba pri Sokolu je predstavljala športno dejavnost, ki je bila povezana z izdatki, katerih povprečen prebivalec naših krajev ni zmogel. Pa ne samo vadba, tudi pripravljane javnih nastopov v domačem kraju, udeležba na nastopih v drugih krajih, izleti, nabava opreme in drugo so bili povezani z izdatki, ki so jih zmogli le gmotno bolj preskrbljeni. Člani Sokola pa niso bili samo tržani, ampak tudi okolišani, tako da med člani najdemo tudi kmete. Glede na miselnost takratnega časa je razumljivo, da med Sokoli ne najdemo žensk.

Ob pomanjkanju primernega telovadnega prostora so iskali člani možnosti vadbe na raznih dvoriščih. Tako so imeli vaje na šolskem dvorišču, na Galicarjevem, Maršičevem in Rössnerjevem dvorišču in na Galicarjevi sušilnici. Ker niso imeli stalnega telovadnega prostora, so zaprosili braslovškega trgovca Josipa Paura, da bi jim odstopil prostor na Legantu za vaje Soko-

80-let Partizana

2

lov. Ta jim je dovolil in tako so imeli tu prve vaje 14. januarja 1912. leta. Zagotovljen pokrit telovadni prostor je omogočil redno vadbo tudi ob slabem vremenu. Vsi pa so bili prepričani, da je to le začasna rešitev, saj so v tem času intenzivno delali, da bi si pridobili lasten pokrit telovadni prostor.

Želja: priti do telovadnice — je bila stara, saj se je rodila že kmalu po ustanovitvi Sokola. Društveni odbor je prosil krajevni in sreski šolski odbor, da bi dovolili na šolskem dvorišču zgraditi leseno telovadnico. Krajevni šolski odbor je takoj dal soglasje, medtem ko je sreski odbor s pozitivno rešitvijo odlašal.

V letih 1910 do 1913 so si zelo prizadevali, da bi prišli do lastnega doma. Organizirali so vrsto prireditvev z namenom, da bi si zagotovili finančna sredstva, zbirali so prostovoljne prispevke, izdali pa so tudi priložnostno znamko z namenom, da bi zbrali dodatna sredstva. Zaradi zanimivosti, ki jo omenjena znamka predstavlja, bo dobrodošel njen opis. Ob zgornjem robu je napis »ZA SOKOLSKI DOM«, ob spodnjem robu pa »BRASLOVČE«. V ospredju je pripadnik Sokola v društveni uniformi, v ozadju pa risba sokoškega doma in nad njim vzhajajoče sonce. V spodnjem levem in desnem kotu je na lipovem listu označena nominalna vrednost znamke. Pripadnik Sokola stoji zravn in z iztegnjeno

desno roko proti vzhodu; proti soncu, v levi roki pa drži društveno zastavo. Znamka ni predstavljala redne poštno znamke, zato jo je tisti, ki je želel podpreti izgradnjo sokolskega doma, moral dodatno nalepiti na poštno pošiljke poleg veljavne znamke.

Zbiranje finančnih sredstev je dobro napredovalo, vendar je izbruh prve svetovne vojne preprečil začetek gradnje in ga preložil za skoraj dvajset let.

V času do prve svetovne vojne je društvu načeloval od ustanovitve leta 1906 do leta 1911 Tone Plaskan, od leta 1912 pa do začetka vojne leta 1914, ko je društvu moralo prenehati z delom, pa Anton Peršuh.

Da so v društvu želeli delati čim boljše in povečati število članstva, lahko sklepamo iz ustanovitve otroškega oddelka, ki so ga ustanovili že kmalu po ustanovitvi društva. Oddelke so ustanovili 8. marca 1907 in ga je vodil Rudolf Salaba. Vaje so imeli vsako nedeljo ob 13. do 14. ure. Zanimivo bi bilo vedeti, ali je med njimi vadil tudi Srečko Puncer, ki je takrat kot dvajsetleten fant živel s starši v Braslovčah. Glede na to, da so njegov grob obiskovali tudi gojenci Gozdne šole v Lokah pri Mozirju v letih 1938 in 1939 in da so ga imenovali brat, bi se dalo sklepati, da je bil član Sokola.

-fk

se nadaljuje

OBVEZEN
PREGLED
PRAŠIČJEGA
MESA

Na zadnji seji izvršnega sveta so člani obravnavali odredbo o obveznem veterinarsko-sanitarnem pregledu mesa zaklanih prašičev zaradi ugotavljanja zajedalca Trichinella spiralis.

Po tej odredbi, ki bo začela veljati dan po objavi v Uradnem listu, bodo morali lastniki zaklanih živali takoj po zakolu oddati od vsake prašičje polovice košček trebušne prepone ali košček žrelne in košček medrebrne mišice. Pregled bodo na stroške lastnika opravljali delavci Zavoda za živinorejo in veterinarstvo v Celju.

I. J. Baša

Novoletni križanki

Med pravičnimi rešitvami so bili za novoletni križanki izžrebani naslednji nagrajenci, ki prejmejo knjižne nagrade:

KRIŽANKA SAVINJSKI MA-GAZIN:

1. Ivan ŽOHAR, Dobrsteša vas 16 E, Šempeter

2. Vili PUNCER, Šempeter 262

3. Silvester MEHTIG, Petrovče 145

Pravilna rešitev se je glasila: V službi potrošnikov, opis, paranoik, pohištvo in šport, ale, igra, Eros, Elda Viler, reč, sat, reneta, kiš, cona, Etna, Flere, Rim, jata-gon, o novo leto, hudik, NV, SP, epoleta, Adana, Josipa, laž, Aleš, fon, EM, Erevan Avanzo, AI, košek, Mark, znak solidne postrežbe, ČA, Arta, manufaktura, Resler, Sadat, Amado, stoka, Erin, Speer, akna, elan, Podreča, LO, Brilej, Ri, Ion, blagovnica Polzela, tehnična trgovina

KRIŽANKA HMEZAD:

1. Darinka KRULEK, Železno 5/b

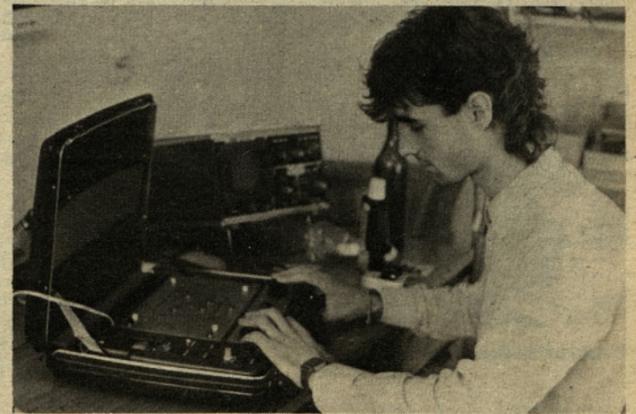
2. Dragica BOBEK, Efenkova 1, Žalec

3. Franc Slokan, Prebold 127

Pravilna rešitev: Agrina, Miro-san, Blagovnica Hmezad, Agostino, med, trs, dur, oče, Hamlet, Erna, Laso, vodja, pisk, val, Sven, aš nakup od vjaka do traktor, Tetovo, Retina, adresa, SJ, kapar, svet, Mann, KČ, Rita, Are, dalije, stolp, Nana, sir, kula, got, Verhovanjsk, EJ, spahi, vata, Ileana, Tr, Matul, kolos, gloster, odor, molj, Krilov, klot, kmetijstvo Žalec, omizje, gostinstvo turizem, Levant, Akirin, AA, Tanaka, eto, AA.

Vsem nagrajencem iskrene čestitke, nagrade pa bodo prejeli po pošti.

Psihodiagnostični instrumenti — lažje delo za psihologe

Med stopetdesetimi kooperanti Agrinena Tok-a Mega je tudi nekaj takšnih, ki se ukvarjajo z nekoliko bolj redko in zato manj znano obrtjo. Ena od teh je na primer izdelava psihodiagnostičnih instrumentov, ki se jih je pred dvema letoma lotila Jadranka Čmak iz Žalca. Kot sama pravi, je zagrizla v precej trd oreh, saj je bila prva v Jugoslaviji, ki se je začela ukvarjati s tovrstno dejavnostjo. Ob vsej zagnanosti je bilo treba veliko trme, da je prodrla na tržišče. O svojem delu je takole pripovedovala:

»Od vsega začetka sem kooperantka TOK Mega v Žalcu in pri tem sem imela veliko prednosti — predvsem pri nabavi materiala. Sama bi kot začetnik le težko nabavila več tisoč kosov raznih sestavnih delov, ki so dragi in bi pravzaprav težko imela toliko blaga na zalogi. In če potem dovolj hitro naredimo in prodamo naš izdelek, imam pri tem kot ko-

operantka Mege tudi finančno korist.

Pred dvema letoma tržišče za naše izdelke še ni bilo raziskano in pri tem mi je precej pomagal ljubljanski Center za psihodiagnostična sredstva, ki še sedaj redno kontrolira naše izdelke. Nabavijo jih lahko samo ustanove, ki imajo zaposlenega psihologa, kajti samo tako lahko zagotavljamo strokovnost dobivanja in uporabe podatkov. Doslej smo tržišču ponudili pet tipov elektronskih psihodiagnostičnih instrumentov, ki so namenjeni predvsem za ugotavljanje mentalnih funkcij, psihomotoričnih reakcij in karakteristisk pozornosti. Preiskušeni so kot diagnostična in laboratorijska oprema, ki jih uspešno uporabljajo v psihologiji dela, prometa, šolski psihologiji, poklicnem svetovanju in klinični psihologiji. V dveh letih smo naredili 65 serij teh naprav, največ pa smo jih prodali v sosednjo republiko Hrvaško.«

— mn.

GOSTILNA PRIVOŠNIK
ŠEMPETER

Iščemo žensko za čiščenje gostinskega lokala. Telefon: 701-021

»Še bomo prišli v Žalec«

Ponedeljka, 22. decembra, se ne bodo spominjali samo ljubitelji športa v žalski občini in širši celjski regiji, ampak tudi vsi tisti, ki so prišli na zaključno razglasitev najboljših slovenskih športnikov, športnic, ekip in tiskovnih služb Slovenije v žalski kulturni dom. Vsako leto je takšna prireditev v drugem slovenskem kraju, tokrat je bila zaupana Žalcu. Pobuda je bila v mestu, ki vedno živi s športom in telesno kulturo, dobro sprejeta. Sestavljena je bila ekipa

radijskega prenosa. Vsak, pa ne samo najmlajši, bi rad videl Roka, Matejo, Bojana, Primoža, Mariko, Darjana in ostale heroje, ki s svojimi športnimi dosežki širijo dober glas o Sloveniji in Jugoslaviji širom po svetu. Čudežna polja in mladinski pihalni orkester (tisti, ki so ga prvič slišali, ga niso mogli prehovati, velja tudi za ljubljanske »radijce«) iz Žalca so popestrili prireditev, ki jo je mojstrsko vodil Franek Trefalt.

kulturni delavec Drago Ulaga, ki je bil poseben gost organizatorjev v Žalcu, posebej pa še nekoč njegovega učenca in danes enega najvztrajnejših oblikovalcev telesne kulture Adija Vidmajerja.

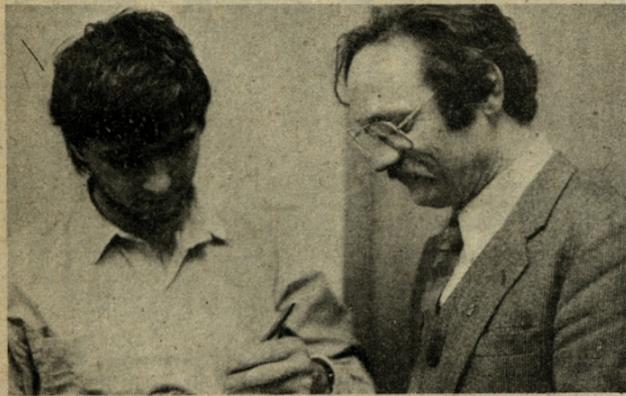
Žalske športnike sta v pogovoru, ki ga je vodil novinar NT-RC Janez Vedenik, zastopala član Konjeniškega kluba Gotovlje in državni reprezentant Franc Mesarič ter odlična mlada šahistka Suzana Urisek.

Prireditev, ki je zlasti po tekstu novinarja Henrika Ūbeleisa v osrednjem slovenskem časniku Delu uspela tako, da »bomo še prišli«, so mogočili: skupščina občine Žalec, TKS Žalec, hotel Golding-Rubin Žalec, DPD Svoboda, cvetličarna Podbregar Žalec, Šport »Golob« Žalec, Metka Celje, Elbroj Mozirje, Zlatarstvo Kragl Žalec, Savinjski magazin, MIK Prebold, Juteks, Sigma, Minerva, Hmezad, Gradnja, Tovarna nogavic Polzela, TT Prebold, Garant Polzela, Zarja Petrovče in NAMA Žalec.

Vsi sodelujoči v programu pa so bili iskreno zadovoljni in presrečni, ko so dobili lepo izdelana spominska darila vaze Keramične industrije Liboje s priložnostnim znakom prireditve Ljuba Korberja ter grafike, ki sta jih pripravila: likovno naš umetnik Adi Arzenšek in z okvirji dopolnil sin Matjaž. Prekrasno!

Vse je minilo O.K., razen za tiste, ki niso mogli v dvorano. Najbolj spodbudno pa je, da so tako športniki kot vsi ostali, zlasti pa novinarji, v en hip hiteli ob slovesu govoriti »še bomo prišli v Žalec!« To pobudo je treba izkoristiti tudi v interesu nadaljnega širjenja telesne kulture v naši občini, kar še posebej velja za mlade.

TONE VRABL — Foto: Ljubo Korber, T. Tavčar

za organizacijsko izvedbo: predsednik Mitja Urisek ter člani Adi Vidmajer, Ludvik Semprimožnik, Franc Kralj, Stane Gržina, Milan Vogrinc, Ljubo Korber in Tone Vrabl. Imeli so štiri »leteče« delovne sestanke ob obliči osebnih pogovorov. Nič niso hoteli prepustiti naključju!

V ponedeljek zvečer ob 19,30 se je začelo. In to v Kulturnem domu, ki je bil za to priložnost občutno pretesen. Vsaj še za eno dvorano je zunaj, na prostem, v mrzli zimski noči ostalo ljudi, ki bi radi pozdravili najboljše slovenske športnike. Veliko se jih je raje odločilo za poslušanje direktnega

vhodu v dvorano. Športniki, športni delavci in novinarji so se znova srečali, stiskali roke, čestitali, kramljali. Darjana Petriča smo iskali po hotelu, pa je bil v kulturnem domu v posebnem prostoru s kolesarjem vojakom Juretom Pavličem in še nekaterimi drugimi. Zakaj ga nismo tam iskali? Ker je bil to »sveti« prostor hotelskih delavcev za pripravo pogrinjka, kjer je vsem zaželel tako kot kasneje tudi na odru dobrodošlico predsednik skupščine občine Žalec Ludvik Semprimožnik.

Posebnega navdušenja je bil deležen nestor slovenskih športnih novinarjev in priznan telesno-

Mateja Svot:
»Kar malo s strahom sem tu v Žalcu prišla na oder. Vendar sem bila presenečena in obenem srečna, ker me je občinstvo tako prisrčno sprejelo in nagradilo z burnim aplavzom. To mi je dalo ponovno zaupanje vase in sem že tu v Žalcu sklenila, da bom svojo športno kariero nadaljevala še bolj zavzeto in upam, da tudi rezultati ne bodo izostali. Še enkrat hvala priročni žalski publiki.«

Mojca Voh:
»Članica ekipe leta odbojkaric Palome Branik je tudi naše gore list Mojca Voh. Začela je v Šempetru, kjer je tudi doma, sedaj pa, ko študira v Mariboru, je postala članica te izredno uspešne ekipe. »Treningi so naporni, pa tekmovanja, ki se kar vrstijo, terjajo veliko odrekanih. Vendar pa mi za vse to ni žal, saj je v športu tudi mnogo prijetnih trenutkov in tudi dogodkov, še zlasti, kadar zmagam. Naš cilj je osvojitve državnega prvenstva in čimboljša uvrstitve v mednarodnem tekmovalstvu.«

Šahovske vesti

Šahovski klub Savinčan iz Šempetra je pred koncem leta 1986 pripravil hitropotezni turnir, na katerem je nastopilo 12 šahistov. Zmagal je Stane SKOK pred M. Štormanom in J. Peternelom. Enak je bil vrstni red tudi po seštevku vseh lanskoletnih hitropoteznih turnirjev, Enak pomeni, da je bil lani najboljši šahist Stane Skok, na vseh turnirjih pa je nastopilo 250 šahistov.

Šempetrski šahisti so pripravili tudi tradicionalni novoletni hitropotezni turnir, na katerem se je pomerilo deset šahistov, zopet pa je bil najboljši Stane Skok-pred M. Štormanom in J. Peternelom.

Šahovski klub Žalec pa je pripravil nagradni hitropotezni turnir za posameznike, na katerem je sodelovalo 17 šahistov. Zmagal je Franc Brinovc pred Dušanom Brinovcem ter Mitjem Uriskom. Pokrovitelj turnirja sta bila Keramična industrija Liboje in Petrol Celje.

J. Grobelnik

Dežurstvo na vodovodu

V času od 19. januarja do 23. februarja 1987 bodo po razporedu dežurni naslednji monterji:

- od 19. 1. do 26. 1. — **Marko DOLINAR — Griže 35**
- od 26. 1. do 2. 2. — **Aleš SALEDIN — Kasaze 91/1 (pri KIL)**
- od 2. 2. do 9. 2. — **Bogdan PANTNER — Rakovlje 17/d, Braslovče**
- od 9. 2. do 16. 2. — **Vlado ŠUPER — V. Pirešica 5/e, Žalec**
- od 16. 2. do 23. 2. — **Franc KOS — Jezerce 8, Šmartno v Rož. dol.**

Dežurni monter dežura oziroma je pripravljen doma v popoldanskem času ob delavnikih ter ob prostih dneh (sobota, nedelja, prazniki).

Prijave okvar na vodovodu lahko oddate tudi v nabiralnik pri vhodnih vratih sedeža delovne organizacije — Nade Cilenšek 5, Žalec.

ZAHVALA

ob smrti našega dragega moža, ata, starega ata, tasta, brata in strica

Ludvika Topovška iz Miklavža pri Taboru

se zahvaljujemo vsem sosedom, ki so nam nudili vso pomoč v težkih urah, duhovniku za lep poslovilni govor in opravljen obred, pevcem za zapete žalostinke doma, v cerkvi in ob grobu, govorniku, ki se je v imenu KS poslovil od njega, vsem darovalcem cvetja in darov v dobrodelne namene ter vsem, ki ste se prišli posloviti od njega in ga spremlili na njegovi zadnji poti. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Njegova družina

Lani ta čas smo zriji še v tvoj obraz, a letos nikjer te več ni, zaman te iščejo naše oči, srce ljubeče v grobu spi, nam se še vedno rosijo oči.

V SPOMIN

27. januarja bo minilo leto dni, od kar nas je zapustil dragi mož, oče, brat in stari ata

Ivan Cokan

Ostali smo brez tebe, brez tvojih nežnih rok. V naših srcih sta ostali velika žalost in bolečina. Živis z nami in živel boš, dokler bomo mi.

Žalujoči vsi tvoji

Nepozaben bo ostal spomin na dobrega in skrbnega očeta in starega ata

ZAHVALA

Franca Sopotnika iz Zagrebena

Ni besed, s katerimi bi se lahko zahvalili vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili do njegovega zadnjega doma. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in vence ter darove v druge namene. Posebna hvala osebju internega oddelka bolnišnice Celje.

Zahvala govornikoma krajevne skupnosti in Zveze borcev Griže za poslovilne besede, rudarski četi, godbi na pihala iz Liboj, kolektivoma Zarja Petrovče in Hmezad-Agrina Žalec ter duhovniku za opravljen obred.

Še enkrat vsem skupaj iskrena hvala.

Žalujoči hčerki Majda in Nevenka z družinama

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega in skrbnega moža, očeta, sina in brata

Eda Uratnika iz Braslovče

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam ob najtežjih trenutkih pomagali, izrekli ustno in pisno sožalje, darovali vence in cvetje in ga skupaj z nami pospremili na njegovi prerani zadnji poti.

Iskrena hvala duhovniku za opravljen obred in lep govor, pevcem za odpete žalostinke in govorniku Mohorju.

Vsi njegovi

Pozdravljeni bivalci Savinjskega občana
Jakovčič

Vsem bivalcem Savinjskega občana želim SREČNO NOVO LETO
Jakobčič

Srečno Novo leto bivalcem Savinjskega občana
Božič

Da ne pozabimo

Leto 1947 — leto obnove

Že lani smo zapisali, da bomo letos vso pozornost posvetili letu 1947, saj je bilo to leto pred štiridesetimi leti leto obnove. Do konca tega leta je bilo obnovljenih približno 65 % vseh uničenih in poškodovanih hiš in gospodarskih objektov. Opravljeno je bilo ogromno delo, če pomislimo, da je bilo ob koncu vojne v Sloveniji uničenih 31.145 kmečkih hiš in gospodarskih poslopj ter delno uničenih 16.933 kmečkih hiš in gospodarskih poslopj, torej so bile odpravljene najhujše materialne posledice vojnega.

Življenje je bilo težko. Ni bilo dovolj živeža, obleke in obutve. V glavnem je bilo vse na karte. Delovni teden je trajal šest dni, popoldneve in nedelje pa so ljudje preživeli na porostovoljnem delu, ko so gradili ceste, stanovanjske bloke, obnavljali vasi.

Prostovoljno delo je bilo temelj napredka, marsikje na obrobju je to še danes znana oblika pri izgradnji makadamske ceste, napeljavi elektrike, vodovoda ali telefona.

Mejniki v zgodovini slovenskega naroda predstavlja 16. januar 1947, ko je bila razglašena prva ustava republike Slovenije, ki je poudarila suverenost slovenskega naroda, v njej pa je bilo v 2. členu zapisano: »Izražajoč svojo osebno voljo — živeti skupno z bratskimi narodi v federativni državi, se je slovenski narod na osnovi samoodločbe, vključno s pravico do odcepitve in združitve z drugimi narodi Jugoslavije in njihovimi ljudskimi republikami združil v skupno zvezno državo FLRJ.«

Tega leta je bil prejet tudi prvi petletni plan, katerega osnovne naloge so bile: dvig gospodarstva in tehnike, krepitev in razvoj socialističnega sektorja narodnega gospodarstva, dvig splošne blaginje delovnega ljudstva, dvig kulturne ravni slovenskega naroda.

Brigadirji II. celjske udarne brigade so poimenovali svojo brigado po Ivanki Uranjek, kurirki Slavka Šlandra in pokrajinskega komiteja KPS za Štajersko, ki je bila kot prva ženska na Slovenskem ustreljena julija 1941. Njeni sestri Mariji Uranjek pa so brigadirji poslali pismo, v katerem so med drugim zapisali:

... »Malo vas je, ki nam dajete pobudo pri našem delu, vendar trdno odločna volja naših mladih graditeljev in že samo ime tvoje sestre, krepi in spodbuja in nam daje novih moči, ki jih vlagamo v svoje delo za obnovo naše domovine, da s tem ohranimo slavo hrabrih, padlih borcev, ki so darovali svoja življenja za to zlato svobodo, v kateri lahko danes mirno izgrajujemo in utiramo pot komunizmu.«

Obljubljam ti draga sestra, v imenu cele brigade, da bomo častno nosili ime tvoje sestre kot naziv naše UDARNE BRIGADE. Težka je bila borba za naziv udarna, vendar s parolo: »za nas ni pregrad in ne mej, smo prekrstili častno našo brigado ter tako še z večjo požrtvovalnostjo in elanom utiramo široko gaz v našo prvo, Titovo petletko...«

Pismo je bilo poslano s proge Samac—Sarajevo, podpisal pa ga je komandant brigade Konrad Kos.

F. Ježovnik

Iz miličnikove beležnice

PROMETNE NEZGODE

Dne 17. decembra 1986 je prišlo ob 22.40 do prometne nezgode na lokalni cesti v Gotovljah. Marjan HALADEJA je z osebnim vozilom CE 122-002 pretesno prehitel skupino pešcev in pri tem zbil po cestišču Dušico KMECL, ki se je pri tem laže poškodovala. Voznik Haladeja je vozil pod vplivom alkohola, poleg tega pa je tudi zapustil kraj nezgode, vendar so ga miličniki že na poti proti domu izsledili.

Istega dne se je ob 23.50 pripetila tudi prometna nezgoda v križišču ulice heroja Staneta in Kardeljeve ceste v Žalcu. Do nesreče je prišlo zaradi izsiljevanja prednosti voznika osebnega vozila CE 206-284 Servina MOHORIČA, ki je trčil v vozilo CE 210-469 Emila FELDINA, ki je vozil le z lučmi za označevanje vozila. Pri trčenju se je sopotnica v Mohoričevem vozilu Danijela BRIŠNIK huje poškodovala.

Dne 28. decembra je ob 15.30 prišlo do prometne nezgode na regionalni cesti v Ločici pri Polzeli, v kateri je zaradi neprimerne hitrosti zapeljal s ceste voznik osebnega avtomobila CE 209-952 Jože GOSAK, pri čemer je trčil v drog električne napeljave. Trčenje je bilo tako silovito, da je vozilo odbilo nazaj na vozisčje, pri tem pa sta bila voznik in sopotnik Franc POSEDEL hudo poškodovana. Zaradi suma voznje pod vplivom alkohola so vozniku odvzeli kri za preiskavo.

KRŠITEV JAVNEGA REDA IN MIRU

Dne 19. decembra je v večernih urah prišlo do ogrožanja v zasebnem stanovanju v Vinski gori št. 34, kjer je vinjeni F. J. ogrožal domače. Ker ga niso mogli pomiriti, so ga miličniki odpeljali na Postajo milice, kjer so ga pridržali do iztrežnitve.

Isti dan sta se v hotelu Prebold ob 21.30 stopla G. B. in V. D.

Miličniki so oba predlagali v postopek pri sodniku za prekrške.

KAZNIVA DEJANJA

V času od 20. do 13. decembra lani je bilo trikrat vloženo v garaže Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo v Žalcu. Storilec je vsakič odpeljal drug osebnih avtomobil. Miličniki so na novoletni dan prijeli storilca — 17-letnega K. D. in 22-letnega Radovana Breznika, ki je sodeloval le pri zadnjem vplomu.

Storilci niso mirovali niti v noči na 1. januar 1987, saj so vlomili v kiosk Dela na tržnici v Žalcu. Miličniki so še isti dan prijeli storilca, to sta 16-letna K. S. in J. J.

SADEKSOVA ZAKLADNICA ZDRAVJA

KANISAN

- učinkovito sredstvo proti prehladu
- proti kašlju, ki je posledica pretiranega kajenja
- proti vnetju sluznice v ustni votlini in žrela

DOBITE GA V VSEH TRGOVINAH IN LEKARNAH

Hmezad

AGRINA

KOMPAS JUGOSLAVIJA

DE ŽALEC in SAVINJSKI OBČAN vas vabita, DRAGE ŽENE in možje, na tridnevni izlet v BUDIMPEŠTO—VELIKO SRCE MADŽARSKÉ!

Odhod: 6. marec 1987 CENA ARANŽMANA: 47.500.— din

Ne s prstom po zemljevidu, časi so se vendar spremenili! Odpravite se na pot z nami! MOŽJE, IZKAŽITE SE IN PRESENETITE SVOJE ŽENE Z NEPOZABNIM DARILOM!

Program potovanja:

1. dan — Iz Žalca z avtobusom mimo Ptuja in Čakovca do mejnega prehoda Goričan/Leteny. Pot bo vodila skozi madžarske zaselke do mesteca NAGYKANISZA, od koder je pogled na BALATON 594 km² veliko »madžarsko morje«. Krajši postanek v letoviškem kraju SIOFOK, nato pot do BUDIMPEŠTE — srca EVROPE. Po prihodu krajši orientacijski ogled mesta ter sprehod po čudoviti Vaci utca, namestitev v hotelu in večerja.
2. dan — Po zajtrku ogled mesta, med drugim: Trga revolucije, NEP stadiona, ribiške trdnjave, Matjažev in Štefanove cerkve, parlamenta, prelepih mostov preko Donave, skrivnostne predmestne citadele... Po opoldanskem počitku bo prosto za individualne ogled. Možen bo obisk živalskega vrta ali kopanje v termalni vodi. Večerja v hotelu, nato obisk madžarske čarde s tenkočutnimi zvoki ciganskega orkestra.
3. dan — Po zajtrku prosto za individualne ogled. Po popoldanskem počitku vračanje proti domu ob severni obali Blatnega jezera in postanek v ribiški vasi TIHANY, od tu pa skozi Bak do državne meje Lenty/Lendava. Zaključek v eni od tipičnih prekmurskih gostišč, v poznih večernih urah vrnitev v Žalec.

PRIJAVE IN INFORMACIJE V POSLOVALNICI KOMPAS ŽALEC V NAMI do 20. februarja 1987 oziroma do zasedbe mest v avtobusu! OB PRIJAVI PRINESITE S SEBOJ IZPOLNJNI KUPON — ČAKA VAS PRESENEČENJE!

OBČANOV KUPON ZA ŽREBANJE

Ime in priimek

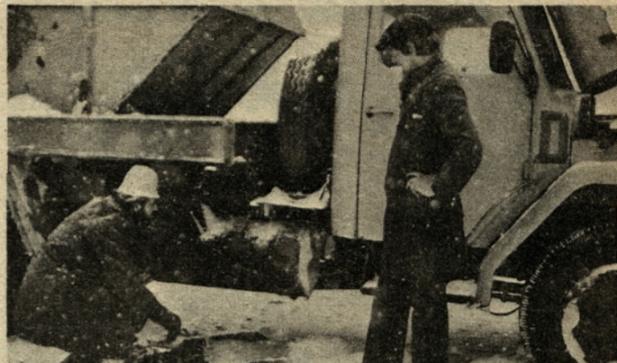
Naslov

FOTOKRONIKA

Takole so ob začetku letošnjega leta spet sedli za skupno mizo v žalskem hotelu predstavniki naše družbenopolitične skupnosti in družbenopolitičnih organizacij z duhovniki iz doma in vseh župnijskih uradov v žalski občini. Na srečanju, ki so ga pripravili člani komisije za odnose z verskimi skupnostmi pri Skupščini občine, je govoril predsednik skupščine Ludvik Semprimožnik. Posebej je v svojih besedah izpostavil elabžanje gospodarskega položaja v občini potem položaj družbenih dejavnosti in oceno varnostnopolitičnih razmer. Odnose z versko skupnostjo je ocenil kot dobre in povedal, da ni bilo opaziti nestrpnosti z ene ali druge strani, probleme, ki se pojavljajo, pa tudi sproti uspešno rešujejo. Irena Jelen-Baša

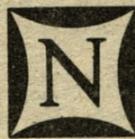
Foto: T. Tavčar

Takšnih primerov, kot je tale na posnetku, smo tedaj, ko je pritisnil mraz lahko videli skoraj na vsakem koraku. Kot pravita šoferja Javnih naprav, v takšnem mrazu ni druge rešitve, kot da zakurita pod tovrnjakom, da ga odtalita. jk

Na vseh vpadnicah v mesto Žalec stoji prometni znak, ki prepoveduje tovrnjakom vožnjo v mesto, prepoved pa ne velja za dostavna vozila. Kljub temu pa lahko vsak dan vidimo parkirane tovrnjake pred hotelom Golding Rubin. jk

vsak dan kaj novega
nama

v veleblagovnici nama Žalec in PE Levec POSEZONSKO ZNIŽANJE CEN ZIMSKIH OBLAČIL do 40 % od 19. 1. do 19. 2.

nama hiša dobrega nakupa!

ljubljska banka

LJUBLJANSKA BANKA obvešča svoje varčevalce, da s 1. januarjem 1987 veljajo nove — **višje obrestne mere** za vezana sredstva občanov, in sicer:

rok vezave	letna obrestna mera	diskontna obr. mera
3 mesece	46 %	39.69 %
6 mesecev	52 %	46.58 %
nad 12 mesecev	61 %	
nad 24 mesecev	64 %	
nad 36 mesecev	66 %	

SIGMA GRADBENI ELEMENTI IN MONTAŽA ZABUKOVICA p.o.

PROIZVAJA:

- sanitarne gradbene elemente
- kovinske izdelke
- montaža

40 let

Kovinarske dejavnosti

1947 — 1987

PROIZVODNI PROGRAM:

- Kotli na lesne odpadke
- Kotli na olje in plin
- Dozirne naprave za lesno industrijo
- Etažne trajno žarne peči za gospodinjstvo
- Brzo parilni-ekonom kotli
- Kovinske konstrukcije in procesna oprema
- Odsesovalne in odpraševalne naprave
- Oprema za ladje (hidroforji)

Kovinska Industrija Vransko Slovenija-YU